

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1679, 2 Ιούλη 2025 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**ΧΑΣΑΝΕ ΤΟ
“ΤΣΕΚΟΥΡΙ” ΤΟΥΣ**

**ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΤΟΥΣ
ΑΠΟΤΕΛΕΙΩΣΟΥΜΕ**

21/6 Αθήνα, Διαδήλωση για τα δυο χρόνια από το ναυάγιο της Πύλου. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΤΑ ΙΟΥΛΙΑΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ!

Απεργία στα ——— σελ. 5
Νοσοκομεία 9 Ιούλη

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΔ
ΣΥΝΕΝΟΧΗ ΣΤΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

**ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ
ΝΑ ΕΞΟΠΛΙΖΕΤΕ
ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ**

Κινητοποίηση στην
INTRACOM
DEFENCE
2ο Χιλιόμετρο Παισινιάς -
Μαρκοπούλου
Τετάρτη
2 Ιούλη, 8ημ

Συμμαχία
ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Αντιπολεμική δράση

σελ. 2

10 χρόνια από την επαναλειτουργία της ΕΡΤ

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ
Τετάρτη 2 ΙΟΥΛΗ 7μμ
Ραδιομέγαρα Αγ. Παρασκευής

- Κάτω τα χέρια από τον Θωμά Σίδερη
- Η ΕΡΤ δεν θα γίνει γραφείο τύπου του ΜΑΞΙΜΟΥ και του Ισραηλινού Στρατού

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΙΟΥΛΙΑΝΑ 1965
70 ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΑΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Τετάρτη 16 ΙΟΥΛΗ 7μμ
Πλατεία Εθνικής Αντίστασης (Δημορσείο)

Τάσος Κωστόπουλος, ιστορικός-δημοσιογράφος
Λεάνδρος Μπόλαρης, ιστορικός
Δημήτρης Παπαχρήστος, συγγραφέας, Πολιτικόνειο 1973
Πέτρος Λινάρδος-Ρυλμόν, δημοσιογράφος
Μαρία Στύλλου, περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα κάτω»

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κομμα

www.sekonline.gr • sek@otenet.gr • τηλ. 2105221509

Γυρίστε στις σελίδες 3, 10, 11

Καμία στήριξη στο Ισραήλ

Την Τετάρτη 2 Ιούλη συμμετέχουμε στην κινητοποίηση έξω από την Intracom Defence, που καλεί ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, σωματεία, συλλογικότητες και φορείς του κινήματος αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό!

Τον Μάιο του 2023 η μεγαλύτερη εταιρεία εξοπλισμών του Ισραήλ, η Israel Aerospace Industries (IAI), εξαγόρασε πλήρως την Intracom Defence – η οποία μέχρι τότε ανήκε στον όμιλο επιχειρήσεων του Σωκράτη Κόκκαλη. Ο νέος της ιδιοκτήτης, η IAI, ανήκει και ελέγχεται πλήρως από την κυβέρνηση του Ισραήλ. Με την ενεργή στήριξη της κυβέρνησης Μητσοτάκη, η IAI εξασφάλισε όχι μόνο πρόσβαση αλλά και μεγάλη χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας, για εξοπλιστικά

προγράμματα που χρησιμοποιεί ο σιωνιστικός στρατός κατοχής στην γενοκτονία των Παλαιστινίων!

Σ' αυτήν την εταιρεία, που αυτοδιαφημίζεται για τον «κομβικό ρόλο» της στις στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Γάζα, σκοπεύει η κυβέρνηση της ΝΔ να αναθέσει σημαντικό τμήμα του «σιδερένιου θόλου» του Αιγαίου.

- Να σταματήσει κάθε στήριξη της ελληνικής κυβέρνησης στην Intracom Defence που στηρίζει την γενοκτονία των Παλαιστινίων!
- Σταματήστε να εξοπλίζετε το Ισραήλ!
- Άμεση διακοπή κάθε συνεργασίας με το σιωνιστικό κράτος-τρομοκρατή!
- Λευτεριά στην Παλαιστίνη!

Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

Πριν από δύο χρόνια όταν ο Κόκκαλης πούλησε την Intracom, η εταιρεία στην οποία εργάζομαι, η Intracom Telecom, πήγε στους Ρώσους, η Intracom Defence πήγε σε μία ισραηλινή εταιρεία η οποία είναι από εκείνες που στην ουσία εξοπλίζουν τον στρατό του Ισραήλ.

Έχουμε τώρα μία κατάσταση που οι εργαζόμενοι της Defence, επειδή δεν έχουν έλεγχο στο τι γίνεται, βρεθήκανε στα χέρια μίας εταιρείας που χωρίς οι ίδιοι να έχουν την ευθύνη, λειτουργούν σε πρότζεκτ που εξυπηρετούν τον ισραηλινό στρατό στο να κάνει τα εγκλήματα που κάνει. Εκεί ανακατεμένοι είναι και οι Ευρωπαίοι γιατί όπως διαβάζουμε και στην αρθρογραφία έχουν βάλει μπροστά μία γελοία διαδικασία όπου υποτίθεται η Ιντρακόμ έχει έδρα την Ελλάδα, να μην η ιδιοκτησία είναι ισραηλινή, αλλά αν πάρει χρήματα ευρωπαϊκά για να συμμετάσχει σε διάφορα στρατιωτικά πρότζεκτ, τα λεφτά δεν μπορούν να

πάνε στη μητρική εταιρεία γιατί υπάρχουν κάποιοι κανόνες. Αυτό είναι γελοίο. Είναι δυνατό το αφεντικό να μην μπορεί να αξιοποιήσει τα λεφτά της θυγατρικής του; Στην ουσία ευρωπαϊκά χρήματα χρηματοδοτούν και τις ισραηλινές εταιρείες αλλά θέλουν αυτό το πράγμα να μη φαίνεται φόρα παρτίδα γιατί υπάρχει ένας ολόκληρος κόσμος, που βλέπει τη βαρβαρότητα. Είναι υποκριτικό και εγκληματικό το ότι προσπαθούν να το συγκαλύψουν.

Κινητοποίηση

Η κινητοποίηση στις 2 του μήνα βοηθάει γιατί βάζει την πίεση, ότι δεν θέλουμε ο κόπος μας να γίνεται βόμβες στα κεφάλια παιδιών. Μία εταιρεία μπορεί να φτιάχνει ένα ελικόπτερο, το οποίο είτε μπορεί να ρίχνει βόμβες είτε μπορεί να μεταφέρει ασθενείς από ένα νησί σε ένα κεντρικό νοσοκομείο. Το αν η βιομηχανία είναι ειρηνική ή επιθετική έχει να κάνει με το ποιος ελέγχει τη βιο-

μηχανία. Δεν έχει να κάνει με το ποιος δουλεύει στη βιομηχανία. Και επειδή τον έλεγχο δεν τον έχουν οι εργαζόμενοι έχουμε αυτήν την κατάληξη. Αυτό που κάνουν το ξέρουμε και είναι ένα τρελοκομείο. Να έχουν μαζευτεί οι πιο ισχυρές χώρες για να κάνουν πεδίο βολής τη Γάζα για να μπορέσει να υπάρχει μία κατάσταση ελέγχου από το Ισραήλ. Η δική μας κυβέρνηση εμπλέκεται. Τα Β2 που ξεκίνησαν από το Μιζούρι στην Αμερική και πήγαν στο Ιράν, ανεφοδιάστηκαν 4 φορές, ανεφοδιάστηκαν και στη Σούδα.

Η πολιτική του Μητσοτάκη που μιλάει για τον άξονα Ελλάδα-Κύπρου-Αιγύπτου και Ισραήλ είναι ουσιαστικά μία πολιτική μαζικής δολοφονίας που δεν τελειώνει. Χρειάζεται μεγάλη εγρήγορση και πάλη αντιπολεμική για να μην υπάρχει εμπλοκή από τη δική μας πλευρά.

Γιάννης Θεοχάρης,
εργαζόμενος στην
Intracom Telecom

Χρειάζεται να γυρίσουμε στην παράδοση του Καρλ Λήμπκνεχτ που λέει ότι ο εχθρός είναι στην ίδια μας τη χώρα. Και αυτό σημαίνει ότι παλεύουμε ενάντια στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη που ανακοίνωσε 28 δις για εξοπλισμούς και ταυτόχρονα ανοίγουμε και τη μάχη ενάντια στα αφεντικά, είτε είναι Έλληνες, είτε είναι ξένα αφεντικά που παράγουν εδώ.

Αναδεικνύεται σε πολύ μεγάλη ανάγκη η συγκέντρωση στην Intracom Defence. Εμείς σαν σωματείο, έχουμε πάρει απόφαση να συμμετέχουμε στη συγκέντρωση, έχουμε και ένα παραπάνω λόγο. Το εργοστάσιο στο οποίο δουλεύουμε πουλάει βίδες και η Intracom Defence, είναι πελάτης της εταιρείας. Αγοράζει βίδες για να παράγει αυτά που παράγει.

Την περασμένη Δευτέρα, όταν ξεκινούσαμε για το μεγάλο αντιπολεμικό συλλαλητήριο, είχαμε καλέσει τους συναδέλφους στη διαδήλωση και ταυτόχρονα καταγγείλαμε τη συνεργασία της εταιρείας. Είπαμε να μην υπάρξει καμία οικονομική και επιχειρηματική συνεργασία, να

διακοπεί κάθε σχέση. Σήμερα είχαμε συνάντηση της εταιρείας προκειμένου να παραδώσουμε το σχέδιο για ΣΣΕ και ταυτόχρονα με το σχέδιο για ΣΣΕ, αναδείξαμε το ζήτημα και πήραμε δέσμευση από τη Διοίκηση ότι διακόπτεται κάθε σχέση με την Intracom Defence.

Αυτό το παράδειγμα μπορεί να απλωθεί και σε μεγαλύτερες επιχειρήσεις, και σε μεγαλύτερα αφεντικά που συνεργάζονται. Να διακόψουν κάθε σχέση και στα πανεπιστήμια και στον κλάδο της υψηλής τεχνολογίας και στον τουρισμό. Και νομίζω έχουμε όλη τη δυνατότητα και όλη τη δύναμη να το κάνουμε. Πάμε την Τετάρτη να τη χρησιμοποιήσουμε σαν βήμα κλιμάκωσης για να συνεχίσουμε με απεργίες, να ανατρέψουμε την πολεμοκάπηλη κυβέρνηση του Μητσοτάκη και να σταματήσουμε τη γενοκτονία στη Γάζα και τους πολέμους στη Μέση Ανατολή.

Κώστας Πολύδωρος,
μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζόμενων στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ

Κάτω τα χέρια από τον Θωμά Σίδερη

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας

Τετάρτη 2 Ιουλίου, 19:00

Ραδιομέγαρο Αγίας Παρασκευής

Ένα ακόμα επεισόδιο στο σήριαλ μετατροπής της ΕΡΤ σε Γραφείο Τύπου του Μαξίμου, "έγραψε" η κυβέρνηση της ΝΔ. Με μια αιφνιδιαστική και ανατιπολεμική προφορική ανακοίνωση της διορισμένης της Διοίκησης στην κρατική ραδιοτηλεόραση, αποφάσισε να απομακρύνει τον πολυβραβευμένο δημοσιογράφο και κινηματογραφιστή Θωμά Σίδερη από την ΕΡΤ, μη ανανεώνοντας μετά από σχεδόν δέκα χρόνια τη διάθεσή του από τη Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης.

Πρόκειται ξεκάθαρα για δίωξη, ενταγμένη στην προσπάθεια για απόλυτο έλεγχο της ΕΡΤ και της ενημέρωσης που παράγει. Για την κυβέρνηση της ΝΔ φωνές σαν του Θωμά Σίδερη δεν χωράνε σε μια ΕΡΤ που, υπό την προσωπική επίβλεψη του πρωθυπουργού, αφιερώνει 28 δευτερόλεπτα στην κινητοποίηση των Τεμπών στις 26 Γενάρη, λιβανίζει από το πρωί μέχρι το βράδυ το κυβερνητικό "έργο", δεν λέει κουβέντα για τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη αλλά αντίθετα αναγάγει τα Δελτία Τύπου του ισραηλινού στρατού σε επίσημη ενημέρωση. Το μόνο που δεν έχει κάνει ακόμα είναι να μετονομάσει και με τη βούλα την ΕΡΤ σε νέα Ομάδα Αλήθειας.

Η άλλη όψη αυτής της επίθεσης είναι το σκληρό εργασιακό καθεστώς που προσπαθεί να επιβάλλει. "Κουπόνια" αντί για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς των δημοσιογράφων, ελαστικές σχέσεις εργασίας με συμβασιούχους και μπλοκάκια, εξοντωτικά ωράρια, αφόρητες πιέσεις και απειλές συνθέτουν το σκηνικό για την πλειοψηφία των εργαζόμενων της ΕΡΤ, την ίδια ώρα που ακριβοπληρωμένα "στελέχη", υπουργοί και βουλευτάδες αλωνίζουν στον χώρο σαν να είναι το σπίτι τους.

Το αντιρατσιστικό, αντιφασιστικό και αντιπολεμικό περιεχόμενο των εκπομπών του Θωμά πάντα καθόταν στο λαϊκό της κυβέρνησης και της Διοίκησής της στην ΕΡΤ. Το 2022, λίγο μετά την έναρξη του πολέμου στην Ουκρανία, τον κατασυκοφάντησαν και τον εξώθησαν σε παραίτηση από το Πρώτο Πρόγραμμα λόγω εκπομπής του για το

φασιστικό τάγμα Αζόφ -στο οποίο η κυβέρνηση έδινε βήμα στη Βουλή- που δεν υπηρετούσε το δυτικό αφήγημα και προπαγάνδα.

Οι τελευταίες εκπομπές του για τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, αλλά και πιο πριν για την κρατική δολοφονία του Βασίλη Μάγγου από την αστυνομία ή το ρατσιστικό έγκλημα του λιμενικού στην Πύλο, έπαιξαν σίγουρα ενισχυτικό ρόλο στην απόφαση απομάκρυνσης. Με επιστέγασμα το γεγονός ότι τόλμησε να καταγγείλει σκανδαλώδη φωτογραφικό διαγωνισμό για διευθυντική θέση στην ΕΡΑ, ξεμπροστιάζοντας την "κυβέρνηση των αρίστων".

Τώρα η πασίγνωστη και βραβευμένη "Αφύλαχτη Διάβαση" μαζί με δύο ακόμα ραδιοφωνικές του εκπομπές στη "Φωνή της Ελλάδας" και την "ΕΡΑ ΣΠΟΡ", καθώς και τα δύο του podcast στην ertecho, κινδυνεύουν να κοπούν οριστικά από την 1η Ιούλη από το πρόγραμμα της ΕΡΤ.

Είναι καθήκον της ΕΣΠΗΤ, μέλος της οποίας είναι ο Θωμάς, όχι μόνο να κυκλοφορήσει ανακοίνωση στήριξης του αλλά και να μπει μπροστά στον αγώνα για ανάκληση της άδικης και εκδικητικής απόφασης εκδίωξης του από την ΕΡΤ. Το ίδιο ισχύει για την ΕΣΗΕΑ, στη δύναμη της οποίας ανήκει η συντριπτική πλειοψηφία των δημοσιογράφων στην ΕΡΤ και οι οποίοι αντιμετωπίζουν τις ίδιες πιέσεις και απειλές από τη Διοίκηση και τα προβεβλημένα και καλοπληρωμένα κυβερνητικά φερέφωνα.

Αντίστοιχα η ΠΟΣΠΕΡΤ δεν μπορεί να μείνει αδρανής μπροστά στη νέα αυτή επίθεση και μάλιστα απέναντι σε έναν εργαζόμενο που στήριξε έμπρακτα τον δίχρονο αγώνα ενάντια στο κλείσιμο της ΕΡΤ το 2013-2015 από την τότε κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων. Η επιλογή να συντονίσει ο Θωμάς την πρόσφατη εκδήλωση των Σωματείων της ΠΟΣΠΕΡΤ στο Ραδιομέγαρο για τα 12 χρόνια από το "μαύρο", αυτή την προσφορά θύμισε -και πέντε μόλις μέρες μετά του ανακοινώθηκε η απομάκρυνσή του.

Οι Financial Crimes στεκόμαστε στο πλευρό του συναδέλφου μας και δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για την ανατροπή της δίωξής του.

Ο αγώνας πρέπει να είναι δυναμικός και να γίνει απεργιακός μέχρι την επιστροφή του στη θέση του.

Financial Crimes- Αντικαπιταλιστική Συλλογικότητα Δημοσιογράφων και Εργαζόμενων στα ΜΜΕ

Βορίδης και Μητσοτάκης. Φωτό: Eurokinissi

Να τους αποτελειώσουμε!

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σκοντάφτει από τη μια κρίση στην άλλη. Προσπαθούσε όλο το προηγούμενο διάστημα να «μπαζώσει» τα εγκλήματά της, όπως των Τεμπών και της Πύλου, και να δώσει μια εικόνα ότι ασχολείται με τη βελτίωση της «καθημερινότητας των πολιτών». Ψεύτικη ήταν η εικόνα, καθώς η κυβέρνηση είχε και έχει προτεραιότητα τους εξοπλισμούς και την εμπλοκή στο πλευρό του Ισραήλ. Και τώρα το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ που βγαίνει με δυσωδία στη φόρα, δείχνει την έκταση και το βάθος και της σαπίλας και της κρίσης της.

Ο Βορίδης, ο εν Ελλάδι εκπρόσωπος του «τραμπισμού», παραιτήθηκε την περασμένη βδομάδα μόλις μια μέρα μετά από τις δηλώσεις του στον ΣΚΑΙ ότι δεν «ήξερε τίποτα». Και μαζί του οι υφυπουργοί Εξωτερικών Τάσος Χατζηβασιλείου, Αγροτικής Ανάπτυξης Διονύσης Σταμενίτης και Ψηφιακής Διακυβέρνησης Χρήστος Μπουκώρος. Μαζί τους και ο Γενικός Γραμματέας Αγροτικής Ανάπτυξης, Γιώργος Στρατάκος. Ολόκληρο επιτε-

λείο βουτηγμένο στο σκάνδαλο, δείγμα της «επιτελικής» εμπλοκής και της ΝΔ και της κυβέρνησης.

Ο Μητσοτάκης είχε διορίσει τον Βορίδη υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης μετά τη νίκη της ΝΔ στις εκλογές του 2019. Όπως αποδεικνύεται τώρα, δεν επρόκειτο για τοποθέτηση στο «πάγκο» ενός υπουργείου της υπαίθρου, αλλά σε μια κρίσιμη θέση για να καθοδηγήσει το μηχανισμό του σκανδάλου. Ο έτερος «εντιμότατος φίλος» Αυγενάκης ανέλαβε το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης μετά τις εκλογές του Ιούνη του 2023 μέχρι το 2024.

Σε τι συνίσταται το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ; Σε παράνομες επιδοτήσεις, εικονικές δηλώσεις βοσκοτόπων, ψευδείς μισθώσεις εκτάσεων σε προστατευόμενες περιοχές Natura, καθώς και συστηματική συγκάλυψη από υπηρεσιακά στελέχη. Σε απλά ελληνικά, μια σειρά «μεγαλοαγρότες» και «αγροτοπαράγοντες», με όλα τα κατάλληλα κονέ με τη ΝΔ, τους βουλευτές και τους υπουργούς της, μετέτρεψαν όλη τη χώρα σε ένα τεράστιο -εικονικό- βοσκοτόπι για να τσεπώνουν τις επιδοτήσεις της Ε.Ε.

Φαγοπότι

Και βέβαια, πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτό το φαγοπότι είχε ο ίδιος ο Μητσοτάκης. Το ίντερνετ γέμισε από ένα βίντεο τραβηγμένο το 2019, όπου βλέπουμε τον Μητσοτάκη με τον Αυγενάκη να χασκογελάνε σε τραπέζιμα δίπλα στον Γ. Ξυλούρη, επονομαζόμενο και «Φραπέδες» και κομματάρχη του Αυγενάκη, μαζί με τον Αν. Στρατάκη, επονομαζόμενος «Χασάπης» κουμπάρος του Βορίδη και σύμβουλος του στις ένδοξες μέρες της θητείας του στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης.

Ο Μητσοτάκης προσπαθεί ξανά να λείει ότι «αποτύχαμε» να τα βάλουμε με τις «χρόνιες παθολογίες» του «βαθέως κράτους». Δηλαδή «γραμμή» Τεμπών... Αλλά το κουκούλωμα τότε ήταν τραγωδία και τώρα είναι φάρσα.

Κάθε προσπάθεια της κυβέρνησης να δείξει ότι είναι όχι μόνο σταθερή αλλά παίζει και διεθνή ρόλο στην ΕΕ και στη Μέση Ανατολή, προκαλεί νέους καυγάδες στο εσωτερικό της. Καυγάδες

«δελφίνων» σε μια ΝΔ που βουλιάζει. Ο Γεωργιάδης επέλεξε να επιτεθεί στον Δένδια υπονοώντας «ενδοτισμό» απέναντι στην Τουρκία για το περίφημο «τουρκολιβικό» σύμφωνο.

Η κυβέρνηση έστειλε φρεγάτα στα ανοιχτά της Λιβύης για την «αντιμετώπιση των μεταναστευτικών ροών» και για να έχει παράλληλα ένα «πόδι» στη Μ. Ανατολή δίπλα στο γενοκτονικό καθεστώς του Ισραήλ. Και ξαφνικά βγαίνει ο Αβραμόπουλος και δηλώνει ότι «Δεν μπορούν οι χώρες να μπλοκάρουν τις βάρκες, υπάρχει το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, δεν μπορείς να κάνεις pushbacks... αν βουλιάζει μια βάρκα επειδή την εμπόδισε ένα πλοίο θα κληθεί να απολογηθεί η χώρα που έστειλε τα πλοία. Αν έχουμε νέα Πύλο, θα είμαστε εμείς υπόλογοι».

Το έγκλημα της Πύλου κυνηγάει την κυβέρνηση, όπως την κυνηγάει το έγκλημα των Τεμπών. Και την κυνηγάει γιατί το αντιρατσιστικό κίνημα δεν την έχει αφήσει να το κουκουλώσει. Κάνει τις συνδέσεις με όλες τις μάχες που δίνουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία απέναντι στην κυβέρνηση των εγκλημάτων και της ρεμούλας.

Δεν πρέπει να αφήσουμε στον Μητσοτάκη και στα επιτελεία του περιθώρια να ανασυνταχθούν. Η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση καταγγέλλει και το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ, αλλά το μόνο που έχει να προτείνει ουσιαστικά είναι ακόμα μια προανακριτική. Είδαμε τι κατάληξη είχε αυτή η «γραμμή» με τις διαδικασίες της Βουλής για τον Τριαντόπουλο και τον Καραμανλή.

Κάθε μέρα που περνάει η εργατική τάξη και η νεολαία πληρώνει με φτώχεια, βάσανα και θάνατο τις πολιτικές αυτής της κυβέρνησης που τα δίνει όλα στους καπιταλιστές και τους εξοπλισμούς. Τώρα είναι η στιγμή να κλιμακώσουμε τους αγώνες, τις απεργίες και τις διαδηλώσεις για να τη ρίξουμε. Αυτό το μήνυμά μας στέλνει αυτόν τον Ιούλη ο άλλος μεγάλος Ιούλης με τα «Ιουλιανά» του 1965, όταν το «πεζοδρόμιο» γκρέμιζε τη μια κυβέρνηση μετά την άλλη. Σε αυτό τον δρόμο μπορούμε να βαδίσουμε και να δυναμώσουμε την Αριστερά της ρήξης και της ανατροπής.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 36.150 ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 4.100 που συγκεντρώθηκαν την εβδομάδα που πέρασε.

Ευχαριστούμε τις φίλες και τους φίλους, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που έστειλαν την ενίσχυσή τους. 200 ευρώ Μαρία Ζ., από 100: Άγγελος Σπ., Μαρία Ζ., Σπύρος Β., από 50: Βασίλης Μ., Αλέξανδρος Π., Μαρία Α., Θανάσης Λ., Λίλιαν Μ., από 30: Κωνσταντίνος Δ., Νίκος Π., από 20: Τιάνα Α., Χρυσάνθη Κ., Νίκος Σ., Χρήστος Μ., Έφη Τ., Ελένη Ν., Ειρήνη Ζ., Μαρίνα Δ., Νεκτάριος Δ., Κώστας Κ., Κώστας Λ., Αιμιλία Κ., Νεκτάριος Χ., Φωτεινή Λ., από 15: Κλεοπάτρα Κ., Μυρτώ Μ., Γιάννης Π., από 10: Πάρης Ι., Αλέξανδρος Σ., Αλεξάνδρα Σ., Κωνσταντίνος Μ., Πέρσα Κ., Τατιάνα Π., Νίκος Κ., Νίκη Π., από 5: Αλεξάνδρα Μ., Κώστας Κ.

Τέλος ευχαριστούμε τους συντρόφους που γράφτηκαν ή ανανέωσαν την συνδρομή τους, στην εφημερίδα και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Δημήτρης Σ., Δήμητρα Χ., Μιχάλης Λ., Αναστασία Η., Γρηγόρης Β., Λεωνίδα Κ., Μαρία Γ., Μανώλης Γ., Αρης Π., Λευτέρης Α., Νένα Κ., Νίκος Δ., Κώστας Κ., Νάσος Μ., Νίκος Σ., Θωμάς Κ., Στέλλα Μ., Δήμητρα Κ., Μηνάς Κ., Μυρτώ Λ., Φύλλια Π., Τάκης Ζ., Κατερίνα Κ., Τάκης Θ., Παντελής Γ., Δημήτρης Ρ., Βασίλης Α., Αργύρης Μ., Θανάσης Λ., Γιώργος Δ., Θανάσης Δ., Κατερίνα Δ., Μαρία Κ., Μύρωνας Μ., Ηλίας Κ., Πάνος Π., Μαρία Μ., Βασίλης Α., Ιωάννα Κ., Γιάννης Λ., Μαρία Π.

Απεργίες στην Εθνική Τράπεζα

27/6, Απεργιακή συγκέντρωση στην Εθνική Τράπεζα στην Αιόλου. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Με δυο 24ωρες απεργίες την Παρασκευή 27/6 και τη Δευτέρα 30/6 συνέχισαν τις απεργιακές κινητοποιήσεις οι εργαζόμενοι της Εθνικής Τράπεζας διεκδικώντας την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας με πραγματικές αυξήσεις που θα περιλαμβάνει όλους τους εργαζόμενους της τράπεζας και προσλήψεις προσωπικού.

Την Παρασκευή η συμμετοχή στην απεργία ξεπέρασε το 80%, ενώ τη Δευτέρα σύμφωνα με την παράταξη Πρόταση Προοπτικής, η συμμετοχή στο δίκτυο ήταν ακόμα μεγαλύτερη.

Απεργιακή συγκέντρωση έγινε στην Εθνική Τράπεζα της Αιόλου στις 27/6, απέναντι από το Δημαρχείο της Αθήνας.

«Απεργούμε ξανά σήμερα για την υπογραφή επιχειρησιακής σύμβασης. Γιατί η τράπεζα, παρά τα τεράστια κέρδη, παρότι κάνει συνεχώς αυξήσεις στα μεγαλοστελέχη της, δίνει εκατομμύρια σε εταιρείες

κλπ, αρνείται να δώσει πραγματικές αυξήσεις στους εργαζόμενους, να κάνει προσλήψεις, να βελτιωθεί η καθημερινότητά μας» εξηγεί στην Εργατική Αλληλεγγυή η Μαρία Ξιφαρά, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας (ΣΥΥΕΤΕ).

«Οι συνάδελφοι υποφέρουν πραγματικά από την έλλειψη προσωπικού, από την εντατικοποίηση, από προβλήματα υγείας. Και η διοίκηση το αρνείται, παρότι ήδη ανακοίνωσε εκατομμύρια κέρδη για το πρώτο εξάμηνο της χρονιάς. Γι' αυτό προχωρούμε σε απεργίες και θα πρέπει να κλιμακώσουμε και με δυναμικές μορφές αγώνα. Οι συνάδελφοι απεργούν σε μεγάλο βαθμό. Πρέπει οι εργαζόμενοι να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους με νέες 48ωρες απεργίες, μέχρι να πετύχουμε πραγματικά μια καλή συλλογική σύμβαση, όπως την αξίζουμε με βάση τις ανάγκες μας».

‘Όχι νεκρούς για “Λευκές Νύχτες”

Νεκρός έπεσε το Σάββατο 28/6 ο 65χρονος εργάτης του Δήμου Ιλίου Νίκος Γραμματικόπουλος καθώς αναγκάστηκε να δουλεύει μέσα στον καύσωνα. Ο εργάτης έχασε τις αισθήσεις του πάνω στη δουλειά και παρά τις προσπάθειες συναδέλφων και περιόικων να τον επαναφέρουν, διαπιστώθηκε ο θάνατός του κατά τη μεταφορά του στο νοσοκομείο.

«Είναι πολλά τα ερωτήματα που βαραίνουν τη διοίκηση, ποιοί είναι οι λόγοι που εργαζόμενοι βρέθηκαν να απασχολούνται σε συνθήκες καύσωνα το Σάββατο. Είναι πολλές οι ευθύνες που πρέπει να αποδοθούν και οι απαντήσεις που οφείλουν να δοθούν. Χάθηκε ένας άνθρωπος εν ώρα εργασίας σε ακραίες συνθήκες καύσωνα» καταγγέλει το Σωματείο Εργαζομένων του Δήμου Ιλίου, που κάλεσε σε συγκέντρωση έξω από το Δημαρχείο το πρωί της Δευτέρας 30/6. Στάση εργασίας ακολούθησε την επόμενη ημέρα.

«Στοχεύουμε στην απόδοση ευθυνών της διοίκησης, στην δημιουργία εργασιακών συνθηκών οι οποίες θα αποκλείσουν στο μέλλον έκθεση των συναδέλφων μας σε οποιοδήποτε κίνδυνο. Ας μην ξεχνάμε ότι τα ΜΑΠ έχουν να αποδοθούν από το 2023 και είμαστε όλοι εκτεθειμένοι» συμπληρώνει το σωματείο.

Ο εργάτης δούλεψε σε ακραίες συνθήκες για την προετοιμασία της φιέστας του δήμου «Λευκή Νύχτα» που έχει καταγγελθεί στο παρελθόν από την Αριστερά της περιοχής.

«Όταν ξεκίνησε η Λευκή Νύχτα πριν χρόνια οι αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήμασταν στην πρώτη γραμμή

του αγώνα για να ματαιωθεί» θυμίζει ο Μιχάλης Βερβέρης. «Καταγγέλαμε από τότε ότι αυτό δεν είναι μια πολιτιστική γιορτή αλλά ένα πανηγύρι που έχει στόχο τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων και της αργίας της Κυριακής».

Ο εργαζόμενος του Δήμου Ιλίου που άφησε την τελευταία του πνοή την ώρα της δουλειάς συμπεκνώνει με τραγικό τρόπο την αλήθεια αυτών που καταγγέλαμε τότε αλλά και τώρα. Δούλεψε στα 65 του με πρόγραμμα επιδοτούμενο από τον ΟΑΕΔ για να συμπληρώσει τα έτη που του λείπανε για να βγει στη σύνταξη. Ποιος τον στέρησε τα έτη, ποιος τον πέταξε στην ανεργία; Ποιος έφτασε το όριο ηλικίας στα 67; Ποιος τον ανάγκασε να δουλεύει με καύσωνα για να είναι έτοιμη η πόλη για τα γλέντια; Όλοι αυτοί που ψήφισαν μηνυμόνια, όλοι εκείνοι που λέγανε πως τα φάγαμε μαζί (όπως στον ΟΠΕΚΕΠΕ σήμερα), όλοι αυτοί που έχουν το κέρδος πάνω από τους ανθρώπους, όλοι αυτοί που χύνουν κροκοδείλια δάκρυα σήμερα. Κυβέρνηση και τοπικοί άρχοντες έχουν βαμμένα τα χέρια τους με αίμα... Για μας οι ζωές όλων των απλών ανθρώπων μετράνε.

Παλεύουμε για το μεγάλο πανηγύρι των καταπιεσμένων, τη μέρα που οι εργάτες θα τσακίσουν το βάρβαρο σύστημά σας και θα πάρουν το τιμόνι της κοινωνίας στα χέρια τους. Μέχρι τότε δε θα σας αφήσουμε σε χλωρό κλαρί. Με απεργίες και καταλήψεις να σώσουμε τις ζωές μας από την κυβέρνηση των δολοφόνων και των συνοδοιπόρων της».

ΓΝΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Συγκέντρωση στη διοίκηση του νοσοκομείου πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι του ΓΝΑ Γεννηματάς την Τρίτη 1/7. Το σωματείο κήρυξε τρίωρη στάση εργασίας.

Η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, το σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο νοσοκομείο, στο κάλεσμά της για την κινητοποίηση καταγγέλει «το πογκρόμ μετακινήσεων και καθαιρέσεων που ξεκίνησε η νέα διοίκηση του νοσοκομείου μας από τις 6 Ιούνη και μετά». Σύμφωνα με την Αγωνιστική Πρωτοβουλία η διοίκηση τοποθετεί κυβερνητικούς σε όλες τις θέσεις ευθύνης χωρίς καν την αναγκαία ενημέρωση, χωρίς αιτιολόγηση ή εισήγηση κάποιου για αυτές. «Σημειώνουμε ότι για να εφαρμοστεί ο Νόμος Βαρτζόπουλου που προχωρά στην ιδιωτικοποίηση και διάλυση της Ψυχικής Υγείας και Απεξάρτησης, πρέπει οι προϊστάμενοι να είναι τα πιο πιστά σκυλιά αυτής της κυβέρνησης» εξηγεί.

«Κι ενώ κάνουν αυτά που διαλύουν περαιτέρω τη λειτουργία του Γεννηματά, συνεχίζεται η διάλυση της Β Παθολογι-

κής με την επικίνδυνη υπερεφημέρευση των 4 εναπομεινάντων ειδικών γιατρών της, συνεχίζονται οι “επενδύσεις” του υπουργείου Υγείας και καλά για τη βελτίωση της λειτουργίας του ΤΕΠ με τους “εθελοντές” του Ερυθρού Σταυρού και τα “βραχιολάκια”.

Το νέο σύστημα με το βραχιολάκι μπήκε επίσημα την Παρασκευή 27/6 στη γενική εφημερία υποτίθεται για να μπει μια τάξη, να μειωθεί η αναμονή, να ανακαλύψουμε τι φταίει για τις εφημερίες πολέμου. Μία τρύπα στο νερό. Το βραχιολάκι εντάσσεται στο “χρονικό ενός προαναγγελθέντος θανάτου”. Ξέρουμε πολύ καλά τι φταίει για το αίσχος των εφημεριών αλλά ο υπουργός προτιμά να γκαϊμπελίζει, να αντιστρέφει την πραγματικότητα με την βοήθεια βέβαια των δικών του ανθρώπων στο νοσοκομείο.

Η πραγματικότητα είναι ότι ασθενείς στοιβάζονται με τις ώρες στα ΤΕΠ μέχρι να εξετασθούν, μέχρι να βρεθεί κρεβάτι ή ράντζο, παραμένουν για μέρες στην πρώην Βιβλιοθήκη και τώρα Βραχεία ΤΕΠ (sic) και γενικά εκτός από το να ταλαιπωρούνται δεν λαμβάνουν τη φροντίδα που θα έπρεπε και που δικαιούνται. Κάποιοι το πληρώνουν αυτό ακόμα και με τη ζωή τους».

ΨΝΑ ΔΑΦΝΙ

Σε έκτακτη γενική συνέλευση προχωρούν την Τρίτη 1 Ιούλη οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου ΨΝΑ Δαφνί λόγω της απόλυσης συναδέλφου τους.

Ο Νεκτάριος Χάινταρ, ειδικευόμενος γιατρός στο νοσοκομείο, μας είπε: «Αρνούνται να συνεχίσουν την παράταση συναδέλφου ειδικευόμενου ψυχιάτρου που ενώ είχε ολοκληρώσει πέντε χρόνια την εκπαίδευσή του στην ψυχιατρική και ζητά παράταση, θέλουν να τον τοποθετήσουν στην Παθολογική για να καλυφθούν τα ακραία κενά εκεί και δεν βγαίνουν οι

εφημερίες του Αυγούστου. Ο συνάδελφος προφανώς και δικαίως αρνήθηκε με αποτέλεσμα να του πουν ότι δεν πρόκειται να ανανεωθεί η παράταση. Το πρωί της Τρίτης το γραφείο του προσωπικού ανακοίνωσε ότι η παράταση δεν υπογράφεται από την 2η ΥΠΕ. Υπάρχει ακραία υποστοελέχωση και ο τρόπος που καλύπτεται είναι με μπαλώματα καταστροφικού τύπου, ενώ θα μπορούσε να έχει προβλεφθεί ένας σχεδιασμός από τη μεριά της διοίκησης. Το νοσοκομείο είναι στα κάγκελα. Θα γίνει η συνέλευση των γιατρών του νοσοκομείου για να οργανώσουμε την απάντησή μας. Έχει σταλθεί καταγγελία και στην ΕΙΝΑΠ».

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Σε έκτακτη συγκέντρωση έξω από τη διοίκηση του νοσοκομείου καλεί την Τετάρτη 2/6, στη 1μμ ο Σύλλογος Εργαζομένων του νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου.

«Η κατάσταση στο νοσοκομείο ενόψει του καλοκαιριού και των αδειών είναι πραγματικά εκτός ορίων» τονίζει καταγγέλοντας τις ελλείψεις προσωπικού. Σύμφωνα με τους εργαζόμενους το νοσοκομείο αδυνατεί να λειτουργήσει με ασφάλεια ενώ το ήδη υπάρχον προσωπικό κουρασμένο και γερασμένο, στα πρόθυρα της σύνταξης, καταστρέφει την υγεία του λόγω της εντατικοποίησης της δουλειάς. Στο κάλεσμά τους για την κινητοποίηση δίνουν την εικόνα της κατάστασης:

«Τα χειρουργεία υπολειπονται λόγω ελλείψεων αναισθησιολογών και νοσηλευτικού προσωπικού. Το ακτινολογικό τμήμα διαλύεται με κενές οργανικές θέσεις άνω του 50%. Με τις συνταξιοδοτήσεις μέσα σε λίγους μήνες θα μείνουν

μόνο δύο τεχνολόγοι. Υποσχέθηκε η διοίκηση να φέρει προσωπικό άμεσα από τον Μάιο και έφερε μετακίνηση από το Αλεξάνδρα παρόλο που και η διεύθυνση του τμήματος και το σωματείο αρνήθηκαν την λύση των μετακινήσεων. Η αιμοδοσία με 5 άτομα τεχνολόγους νοσηλεύτριες (με μια συναδελφισσα στα πρόθυρα της σύνταξης) δεν μπορεί να λειτουργήσει λόγω συνεχόμενων βαρδιών με αποτέλεσμα την εξάντληση του προσωπικού. Στο ογκολογικό λείπουν γιατροί και νοσηλευτικό. Ο χώρος διάλυσης των χημειοθεραπευτικών είναι απαράδεκτος. Οι μετακινήσεις που έχουν γίνει από το Αλεξάνδρα έχουν μπαχαλέψει την λειτουργία του τμήματος. Στα μαγειρεία χρειάζονται άλλοι τρεις μάγειρες. Στο διαιτητικό οι ελλείψεις είναι ακραίες και αναγκάζουν γραμματείς να μετακινούνται σε πολλά τμήματα την ίδια μέρα. Σε όλα τα τμήματα είναι η ίδια εικόνα...

Φτάνει πια η κοροϊδία δεν θα αφήσουμε αυτή την παρακμή που έχει επιβάλλει το υπουργείο στο εμβληματικότερο και ευτυχώς γυναικολογικό νοσοκομείο για να το δώσει φιλέτο στους ιδιώτες».

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ Όλοι μαζί στις 9 Ιούλη

Σε απεργία σε όλα τα νοσοκομεία στις 9 Ιούλη καλεί το Συντονιστικό Νοσοκομείων σε συντονισμό με την προκηρυγμένη απεργία των γιατρών της Ηπείρου. «Καλούμε τα Πρωτοβάθμια Σωματεία, την ΕΙΝΑΠ, την ΠΟΕΔΗΝ, την ΟΕΝΓΕ να προχωρήσουν σε απεργιακή κινητοποίηση στις 9 Ιούλη με συγκέντρωση στο Υπ. Υγείας. Όχι μόνο σε συμπαράσταση στους συναδέλφους που ξεσηκώνονται σε Ήπειρο και Πάτρα αλλά και για να θυμίσουμε σε Άδωνι και Μητσοτάκη ότι το κίνημα είναι εδώ και οργανώνει την αντίσταση», σημειώνει το Συντονιστικό σε ανακοίνωσή του και συνεχίζει:

«Η παραίτηση Βορίδη και το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ δείχνουν ανάγλυφα την κρίση και την σαπίλα της κυβέρνησης των "αρίστων". Αυτοί που λυσσάνε να αξιολογήσουν τους δημόσιους υπαλλήλους στην χώρα για να τους απολύσουν, είναι αυτοί που δημιούργησαν ένα χρέος-πρόστιμο 600 εκατομμυρίων ευρώ που θα μπορούσε να σημάνει χιλιάδες προσλήψεις γιατρών και νοσηλευτών. Είναι αδύναμοι αλλά και επικίνδυνοι, εμπρός να τους αποτελειώσουμε. Η εμπλοκή Μητσοτάκη στην γενοκτονία στη Γάζα αλλά και στους βομβαρδισμούς του Ιράν υπογραμμίζει με αίμα τα παραπάνω.

Η εικόνα πανελλαδικά του ΕΣΥ είναι ζοφερή. Η έλλειψη προσωπικού, οι άδειες και τα ρεπό με το σταγονόμετρο, οι εφημερίες του τρό-

17/10/24, Απεργοί υγειονομικοί πολιορκούν τον Άδωνι Γεωργιάδη έξω από το Υπ. Υγείας. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

μου, η υπερεφημέρευση, η εξάντληση του προσωπικού αλλά και ο εξευτελισμός των ασθενών είναι ο κανόνας. Ο Άδωνις επιλέγει να επιτίθεται στους υγειονομικούς, τρέχει χαζοχαρούμενος να εγκαινιάζει βραχιολάκια στα μεγάλα νοσοκομεία, βοηθάει με το αζημίωτο μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις και επιδίδεται σε ένα απίστευτο ξήλωμα προϊσταμένων στα μεγάλα νοσοκομεία προκειμένου να ελέγχει παραπάνω τις αντιδράσεις βάζοντας σε θέσεις ευθύνης τα παλικάρια της ΔΑΚΕ.

Την ίδια στιγμή τα νοσοκομεία των Ιωαννί-

νων γονατίζουν από την τεράστια προσέλευση ασθενών όλης της περιοχής, που παρά τα ψέματα του υπουργού για αύξηση των προσλήψεων στο ΠΓΝΙ δεκάδες οργανικές θέσεις παραμένουν κενές. Τα περιφερειακά νοσοκομεία Πρέβεζας, Άρτας, Φιλιατών υπολειπονται, δουλεύουν με μετακινήσεις γιατρών και εντέλλεσθε, αναγκάζονται να στέλνουν τις εισαγωγές τους στο πανεπιστημιακό και το Χατζηκώστα στα Γιάννενα.

Εκατοντάδες απεργίες έχουν γίνει στα δημόσια νοσοκομεία τα τελευταία χρόνια. Όλες

έχουν τρία κοινά αιτήματα: Προσλήψεις, μονιμοποιήσεις, αυξήσεις στους μισθούς. Στις 6 Ιούνη απεργήσαμε για την επαναφορά του 13ου -14ου μισθού, ενώ ταυτόχρονα πολλοί κλάδοι συγκρούονται απεργιακά με τελευταίο νικηφόρο παράδειγμα τους ναυτεργάτες της ΠΕΝΕΝ. Όλοι παλεύουμε ενάντια στην κυβέρνηση που τσακίζει τις ζωές των εργατών για τα κέρδη των ιδιωτών.

Η ΕΙΝΗ αποφάσισε απεργιακή κινητοποίηση με παράσταση διαμαρτυρίας στα γραφεία της 6ης ΥΠΕ στην Πάτρα στις 9 Ιούλη στις 11.30 π.μ. δίνοντας τον τόνο πως η απεργιακή σύγκρουση με τις δολοφονικές πολιτικές της κυβέρνησης συνεχίζεται και μέσα στο καλοκαίρι. Η ΟΕΝΓΕ καλύπτει τους γιατρούς της ΕΙΝΗ με 24ωρη απεργία. Στον ίδιο βηματισμό περνάει και η ΕΙΝΑ. Σε αυτόν τον απεργιακό βηματισμό χρειάζεται να μπουν όλοι οι υγειονομικοί, να προχωρήσουμε σε απεργιακή σύγκρουση διαρκείας.

Εμπρός με απεργίες να ρίξουμε αυτή την κυβέρνηση και να ανοίξουμε ένα δρόμο όπου τα νοσοκομεία θα δουλεύουν με κέντρο την υγεία και όχι το κέρδος και τον έλεγχο θα έχουμε όλοι μαζί συλλογικά και όχι οι υπουργοί και τα golden boys - διοικητές τους. Οργανώνουμε την απεργιακή σύγκρουση και ταυτόχρονα ξεσηκωνόμαστε στο πλευρό της Παλαιστήνης».

Σ.Μ.

Η Ένωση Νοσοκομειακών Γιατρών Ηπείρου - Λευκάδας έχει κηρύξει απεργία στις 9 Ιούλη με συγκέντρωση στις 11:30πμ στη διεύθυνση της 6ης ΥΠΕ στην Πάτρα.

Η κατάσταση σε ό,τι αφορά τις ελλείψεις στα νοσοκομεία της περιοχής έχει επιδεινωθεί ακόμα περισσότερο. Να φέρω μερικά παραδείγματα: Μέχρι και πριν ένα μήνα η Παθολογική στην Πρέβεζα είχε σταματήσει να νοσηλεύει τελείως. Πρακτικά είχε γίνει νοσοκομείο μόνο για επείγοντα περιστατικά. Όποιο περιστατικό έχριζε νοσηλείας παραπεμπόταν στα Γιάννενα, τη Λευκάδα, την Άρτα, οπουδήποτε. Μετά από κινητοποιήσεις που έγιναν στην Πρέβεζα, θεωρητικά άνοιξε αλλά και πάλι ο μόνος μόνιμος παθολόγος του τμήματος είναι μια συνάδελφος και οι υπόλοιπες ανάγκες καλύπτονται με μπλοκάκι, μετακινήσεις και εντέλλεσθε. Αντίστοιχα στην Άρτα έχουν μείνει τρεις παθολόγοι. Στο Φιλιάτι υπάρχει ένας θεράπων σε όλη την παθολογική. Όλα τα άλλα βγαίνουν πάλι με μετακινήσεις.

Οι ελλείψεις προσωπικού έχουν φέρει τα νοσοκομεία είτε να υπολειπονται, είτε να λειτουργούν με απολύτως επισφαλείς όρους.

Η κινητοποίηση αυτή θα γίνει σε συνεργασία και με την Ένωση Ιατρών της Αχαΐας και του Αργινίου όπου επικρατεί αντίστοιχη κατάσταση. Στον πρόεδρο της ΕΙΝΑ στην Πάτρα έχει έρθει εντέλλεσθε να πάει στην Ηλεία και στην Άρτα την ίδια μέρα.

Ταυτόχρονα είναι τεράστια η εντατικοποίηση της δουλειάς, ειδικά στα Γιάννενα που είμαι εγώ, γιατί προφανώς δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν όλον αυτόν τον κόσμο στις γύρω περιοχές. Η πόλη έχει ούτως ή άλλως τις ανάγκες της και ως τριτοβάθμιο νοσοκομείο τα πιο δύσκολα περιστατικά θα έρχονταν έτσι κι αλλιώς σε εμάς. Αλλά πλέον το πράγμα έχει φτάσει στο σημείο να παραπέμπεται κόσμος που αν λειτουργούσε σωστά ένα δεύτεροβάθμιο νοσοκομείο στην Άρτα, στην Πρέβεζα, στο Φιλιάτι θα νοσηλευόταν εκεί ο κόσμος χωρίς να πρέπει να έρθει εδώ πέρα.

Πρακτικά φαίνεται ότι πάνε να εφαρμόσουν το νέο ΕΣΥ. Σε κάθε Περιφέρεια, ένα μεγάλο νοσοκομείο σε μια πόλη και όλα τα άλλα θα είναι Κέντρα Υγείας. Αυτό φαίνεται κι από το ότι, ενώ υπάρχουν όλες αυτές οι ελλείψεις, αντί να προκηρύξουν θέσεις

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

για τις κλινικές, βγάζουν θέσεις για τα τμήματα των επειγόντων σε αυτά τα νοσοκομεία. Που σημαίνει ότι πάνε να τα λειτουργούν σαν ΤΕΠατζίδικα.

Κι επειδή όταν το ανακοίνωναν, πολιτικά δεν μπορούσαν να στηρίξουν την εφαρμογή του νέου ΕΣΥ έτσι, ότι θα μετατρέψουν κατευθείαν δηλαδή τα νοσοκομεία της Άρτας, της Πρέβεζας, του Φιλιάτι σε Κέντρα Υγείας, πάνε να το κάνουν δια της πλαγίας. Δεν θα έχουν γιατρούς στις κλινικές ώστε να νοσηλεύουν κόσμο, θα έχουν μόνο για τα επείγοντα. Άμα χρειαστεί νοσηλεία, ο ασθενής είτε θα πηγαίνει στα Γιάννενα, είτε σε ιδιωτικό. Γιατί στην τελική αυτός είναι ο στόχος: Η ενίσχυση της ιδιωτικής Υγείας.

Αυτός ο στόχος προκύπτει και με άλλους τρόπους. Όταν, ας πούμε, λόγω φόρτου εργασίας μια εξέταση για κάποιον ήδη νο-

σηλευόμενο καταλήγει να ορίζεται για ενάμιση μήνα μετά.

Απεργούμε λοιπόν στις 9 Ιούλη για προσλήψεις. Στα πλαίσια αυτού, την Τετάρτη, θα κάνουμε συνέλευση της ΕΙΝΗ στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, στα Γιάννενα για την καλύτερη οργάνωση και συμμετοχή στην απεργία. Γίνεται ταυτόχρονα η προσπάθεια εκτός από την Ένωση των γιατρών να μπουν στην απεργία και τα σωματεία των νοσοκομείων. Επιμένουμε ότι για τη σωτηρία του ΕΣΥ ο δρόμος είναι απεργιακός. Ειδικά σε αυτή την περίοδο που η περιοχή θα βουλιάξει από τουρίστες, είναι ζωτικής σημασίας για την υγεία του κόσμου σε ποια κατάσταση είναι τα νοσοκομεία της. Διεκδικούμε να πέσει η κυβέρνηση που είναι βουτηγμένη στα σκάνδαλα και στον πόλεμο, αλλά διεκδικούμε και άμεσες λύσεις. Παλεύουμε για την επιτυχία της απεργίας στις 9 Ιούλη και παλεύουμε και για συνέχεια με απεργιακή κλιμάκωση ώστε να πετύχουμε και τους δύο στόχους.

Λουίζα Γκίκα, γιατρός, μέλος Δ.Σ ΕΙΝΗ

ΠΑΤΡΑ Οι Ναυτεργάτες νίκησαν

Οι απεργοί ναυτεργάτες με την απεργία τους έσπασαν την αδιαλλαξία των εφοπλιστών που αναγκάστηκαν να καταθέσουν συμβιβαστική πρόταση.

Η δεκαήμερη απεργία τους κέρδισε μια σειρά από τα αιτήματα που διεκδικούσαν: το 48ωρο ρεπό, στην σύνθεση πληρώματος, την πρόσληψη ενός ναύτη ακόμα σε κάθε πλοίο, στις αυξήσεις, αύξηση σε ένα επίδομα 300 ευρώ στο μισθό τους, την δέσμευση ότι δε θα διωχθεί κανένας απεργός...ούτε θα μετακινηθεί σε άλλο πλοίο και την υπόσχεση ότι πολλά από αυτά θα μπορούνε

στη νέα συλλογική σύμβαση.

Η απεργία νίκησε γιατί πάτησε στον επίμονο και με διάρκεια απεργιακό αγώνα, στο κρίσιμο ρόλο που παίζουν οι ναυτεργάτες στη λειτουργία του πλοίου, που οδήγησε για δέκα μέρες στην ακινητοποίηση πολλών πλοίων στο λιμάνι της Πάτρας και της Ηγουμενίτσας.

Κρίσιμο ρόλο έπαιξε και η αλληλεγγύη, από αλληλέγγυους, οργανώσεις, φορείς, πρωτοβουλίες που βρέθηκαν δίπλα στους απεργούς στο λιμάνι και το άπλωμά της στην πόλη, με την συγκέντρωση που οργανώθηκε από την επιτροπή αλληλεγγύης, αλλά και στην

συμπράσταση του Εργατικού Κέντρου που κάλυψε τις απεργίες που έβγαιναν παράνομες, στήριξε την κόντρα με την καταστολή και κάλεσε διαδήλωση αλλά και απεργία για όλα τα πληρώματα.

Η ενότητα είναι δύναμη! Οι ναυτεργάτες ψήφισαν σήμερα στην συνέλευση την αποδοχή της πρότασης και γυρίζουν περήφανοι πίσω στην εργασία τους.

Η απεργία τους έγραψε ιστορία!

25/6/2025 Πάτρα

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Ιούλης 2015: Τα παιδιά της Γάζας στέλνουν μήνυμα αλληλεγγύης στο ΟΧΙ του ελληνικού δημοψηφίσματος

Πριν 10 χρόνια

Στη Μέση Ανατολή η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ συνέχισε με ζέση τον άξονα συνεργασίας που ξεκίνησε ο ΓΑΠ και ακολούθησαν όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις. Εν αναμονή του δημοψηφίσματος, «τα χαράματα της Δευτέρας 29/6/2015, σε διεθνή ύδατα, τρία σκάφη του ισραηλινού πολεμικού ναυτικού περικύκλωσαν το σκάφος «Μαριάν» του Στόλου της Ελευθερίας επισκέφτηκαν και έψαξαν το πλοίο», έγραφε τότε η Εργατική Αλληλεγγύη. «Το πλοίο μετά το ρεσάλτο οδηγήθηκε στο ισραηλινό λιμάνι του Αστόντ. Η ελληνική κυβέρνηση δεν έκανε καν κάποια αναφορά στο περιστατικό. Ψάχνοντας μάλιστα στη σελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών ανακαλύψαμε ότι ο υπουργός Κοτζιάς την ίδια μέρα είχε προγραμματισμένη συνάντηση με τον πρόεδρο του Ισραήλ την οποία ούτε καν ανέβηλε!»

Ακόμη χειρότερα, «μια μόλις μέρα μετά το μεγάλο «ΟΧΙ» έτρεξε στο Ισραήλ για να συ-

νανηθεί με τον Νετανιάχου που πέρσι τέτοια μέρα σε 53 μέρες δολοφονούσε 2.300 Παλαιστίνιους, 500 από αυτούς, παιδιά... Ούτε μια λέξη για τα εγκλήματα δεν βγήκε από τα χείλη του Έλληνα ΥΠΕΞ. Με περίσσιο θράσος δήλωσε «Όταν βλέπω ανθρώπους από το Ισραήλ, σκέφτομαι αυτός ο λαός αγαπά την Ελλάδα τόσο πολύ, που και εμείς θα πρέπει να μάθουμε εξίσου να αγαπάμε το Ισραήλ». (...)

Η αλήθεια είναι ότι έχουμε συνηθίσει να δίνουμε και όχι να δεχόμαστε αλληλεγγύη από τη Γάζα. Την περασμένη εβδομάδα οι ρόλοι αντιστράφηκαν, όπως φαίνεται και στην φωτογραφία μικρά παιδιά σήκωσαν το δικό τους «ΟΧΙ» για αλληλεγγύη στην καμπάνια για το δημοψήφισμα της 5/7.

Ο 24χρονος **Μαχμούντ Άκι** από τη Γάζα, μέλος της «Πρωτοβουλίας Φίλων της Ελλάδας στη Γάζα» ήταν ο εμπνευστής του ακτιβισμού. Όπως δήλωσε στην ΕΑ «έχουμε ακούσει για τις πιέσεις που δέχεται ο ελληνικός λαός και θέλαμε να δείξουμε με αυτόν τον τρόπο τη συμπαράστασή μας».

Αντιπολεμικά Χανιά

«Ηχηρή και μαζική απάντηση στο ξέπλυμα της κυβερνητικής πολιτικής στα ζητήματα της προστασίας του περιβάλλοντος αλλά και με μηνύματα ενάντια στη στήριξη που παρέχει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στο κράτος τρομοκρατη του Ισραήλ και στις ΗΠΑ μέσω των στρατιωτικών βάσεων της Σούδας, έδωσε η κινητοποίηση που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 28/6 στο 4ο Φεστιβάλ Βιβλίου Χανίων» μεταφέρει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Ειρηναίος Μαράκης.

«Αφορμή για τη δράση ήταν συζήτηση με τον τίτλο «Το στοίχημα της Οικολογίας» στην οποία συμμετείχαν η βουλευτής Χανίων της ΝΔ **Ντόρα Μπακογιάννη**, ο αντιπεριφερειάρχης Χανίων **Νίκος Καλογεράς**, ο δήμαρχος Χανίων **Παναγιώτης Σημανδηράκης**, ο οικονομολόγος τ. Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας του ΣΥΡΙΖΑ **Γιώργος Σταθάκης** και ο δημοσιογράφος-συγγραφέας **Μανώλης Πιμπλής**.

Στο χώρο έξω από το θέατρο Μίκης Θεοδωράκης (παλιό Τελωνείο) πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση με συνθήματα στην οποία συμμετείχαν ο Συντονισμός Αλληλεγγύης στην αντιστεκόμενη Παλαιστίνη, η Πρωτοβουλία Αποκόρωνα ενάντια στους πυλώνες και ανεμογεννήτριες, μέλη της Πρωτοβουλίας Χανιωτών για το Στρατόπε-

δο Μαρκοπούλου, ο Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος Σταυρού, η Λαϊκή Ενότητα - Ανυπότακτη Αριστερά κι η Εργατική Αλληλεγγύη. Οι διαδηλωτές είχαν αποκλείσει και τις δύο εισόδους του θεάτρου.

Στην κινητοποίηση ακούστηκαν μεταξύ άλλων συνθήματα υπέρ της Παλαιστίνης κι ενάντια στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας καθώς και για το περιβάλλον.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης μέλη της «Πρωτοβουλίας Αποκόρωνα ενάντια στους πυλώνες και ανεμογεννήτριες» τοποθετήθηκαν εκφράζοντας τη διαφωνία τους για την κατασκευή της γραμμής υπερυψηλής τάσης που θα συνδέσει τα Χανιά με τη Δαμάστα Ηρακλείου ενώ η Ντόρα Μπακογιάννη απάντησε με τη σειρά της πως η διαδικασία θα προχωρήσει κανονικά, καλώντας όσους διαφωνούν «να εκφράσουν τη θέση τους στις επόμενες εκλογές».

Η δήλωση προκάλεσε έντονη αντίδραση ενώ λίγη ώρα μετά η Ντόρα Μπακογιάννη αποχώρησε από την πίσω πόρτα της αίθουσας, από την πλευρά των Νεωρίων, με τη συνοδεία της προσωπικής της φρουράς και ανδρών των ΜΑΤ που βρίσκονταν στον εξωτερικό χώρο του θεάτρου και προστάτευαν τους ομιλητές».

ΣΥΡΙΑ

Αντίσταση στις επιθέσεις

Φορτισμένες συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν την περασμένη Τρίτη σε διάφορα σημεία στη Συρία τη μέρα των κηδείων των θυμάτων της τρομοκρατικής επίθεσης της περασμένης Κυριακής στην εκκλησία του Προφήτη Ηλία στην Δαμασκό.

Στη Δαμασκό, στην Λαττάκεια στην Σουείντα, κόσμος συγκεντρώθηκε έξω από τις εκκλησίες αλλά και σε πλατείες, όπου χριστιανοί και μουσουλμάνοι κρατούσαν αναμμένα κεριά και πλακάτ που έγραφαν: «Είμαστε ενωμένοι», «Θέλουν να μας χωρίσουν αλλά είμαστε ένα» και «Το αίμα των μαρτύρων είναι το αίμα μας». Όπως διαβάζουμε στο Συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «στις χριστιανικές γειτονιές της Δαμασκού, εκατοντάδες άνθρωποι από όλα τα θρησκευτικά δόγματα βγήκαν στους δρόμους για να διαμαρτυρηθούν, καταδικάζοντας την επίθεση και προτρέποντας την κυβέρνηση να συλλάβει τους υπεύθυνους. Ακολουθεί η ανακοίνωση του Επαναστατικού Αριστερού Ρεύματος στη Συρία.

Η Δαμασκό ματώνει ξανά

Την Κυριακή, 22 Ιουνίου 2025, μια ακόμη αιματηρή ημέρα συγκλόνισε τις καρδιές των Σύριων και σημάδεψε τη συνείδησή τους. Ένας τρομοκράτης άνοιξε πυρ και ανατινάχτηκε στην εκκλησία του προφήτη Ηλία στη Δαμασκό με αποτέλεσμα να μαρτυρήσουν πάνω από 20 άνθρωποι -ανάμεσά τους παιδιά, γυναίκες και ηλικιωμένοι- και να τραυματιστούν περισσότεροι από 50.

Το Υπουργείο Εσωτερικών της Συριακής Μεταβατικής Κυβέρνησης κατηγόρησε αμέσως τη φασιστική τρομοκρατική οργάνωση «ISIS» για την εγκληματική αυτή επίθεση. Ενώ θρηνούμε τους μάρτυρές μας και στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους τραυματίες, το Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα στη Συρία διαβεβαιώνει ότι αυτό το αποτρόπαιο έγκλημα δεν είναι μεμονωμένο.

Η Μεταβατική Κυβέρνηση φέρει την ευθύνη

για τη διεξαγωγή μιας σοβαρής, διαφανούς έρευνας και την απόδοση ευθυνών στους δράστες. Πρέπει να εγκαταλείψει την πολιτική της παρεμπόδισης και της συγκάλυψης -όπως έχει φανεί στις έρευνες για αντίστοιχα εγκλήματα στην παράκτια περιοχή, στη Σουείντα, στη Τζα-ραμάντα και αλλού- οι οποίες παραμένουν ανεπίλυτες και θαμμένες στην πολιτική λήθη.

Προειδοποιούμε ότι τέτοια θρησκευτικά εγκλήματα δεν είναι πλέον «μεμονωμένα περιστατικά», όπως προπαγανδίζουν τα κρατικά μέσα ενημέρωσης. Έχουν μετατραπεί σε συστηματική βία που τροφοδοτείται από τη ρητορική μίσους που υποστηρίζεται και ενεργοποιείται μέσω δυνάμεων που αποτελούν ραχοκοκαλιά του μεταβατικού καθεστώτος. Ως η κυβερνώσα αρχή που είναι υπεύθυνη για την ασφάλεια όλων των Σύριων, η μεταβατική κυβέρνηση φέρει την πλήρη ευθύνη για την κλιμάκωση αυτών των εγκλημάτων.

Το Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα στη Συρία καταδικάζει σθεναρά αυτή την τρομοκρατική πράξη, θρηνεί μαζί με όλους τους Σύριους και τονίζει ότι η μόνη βιώσιμη απάντηση είναι η ενότητα των δημοκρατικών και λαϊκών δυνάμεων ενάντια στην τυραννία, τον σεχταρισμό και τον ρατσισμό. Μαζί, πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτό το τέρας που επανεμφανίζεται είτε στο όνομα της θρησκείας, είτε της εθνικότητας είτε του φύλου, υπό τη ρητή ή σιωπηρή κρατική αιγίδα.

Η Συρία για την οποία αγωνιζόμαστε είναι μια Συρία για όλους τους Σύριους. Μια ελεύθερη, δημοκρατική Συρία - για την οποία γενιές αγωνιστών θυσίασαν τη ζωή τους και της οποίας το λάβαρο ύψωσε η Μεγάλη Συριακή Επανάσταση τον Μάρτιο του 2011. Ενάντια στο φονικό τέρας, ας ενωθεί η θέληση του συριακού λαού. Για την ελευθερία, την αξιοπρέπεια, την ισότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη. Όλη η εξουσία και ο πλούτος στο λαό.

Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα στη Συρία

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Λευτεριά στους πολιτικούς κρατούμενους

Σε κοινή δήλωση προχώρησαν οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων σχετικά με την επιδείνωση της κατάστασης της υγείας της Δρ. **Leila Suef**, η οποία βρίσκεται σε απεργία πείνας εδώ και 271 ημέρες διαμαρτυρόμενη για την παρατείνόμενη κράτηση του γιου της **Alaa Abdel Fattah** από τη δικτατορία του Σίσι.

Σε ανακοίνωσή της η **Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας** στηρίζει τον δίκαιο αγώνα της **Leyla Seif** για την απελευθέρωση του γιού της, **Alaa Abdel Fattah** και των υπόλοιπων πολιτικών κρατούμενων στην Αίγυπτο. Όπως αναφέρει:

«Ο **Alaa Abdel Fattah** βρίσκεται στη φυλακή

αδίκως για το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του την τελευταία δεκαετία. Το έτος 2013 συνελήφθη με την κατηγορία συμμετοχής σε ειρηνική διαδήλωση διαμαρτυρίας για την απόφαση της κυβέρνησης της Αιγύπτου να δικάζονται πολίτες ενώπιον στρατιωτικών δικαστηρίων. Το 2014 καταδικάστηκε σε πέντε χρόνια φυλάκιση. Λίγους μήνες μετά την αποφυλάκιση του το έτος 2019, συνελήφθη εκ νέου επειδή ανάρτησε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αναφορά για βασανιστήρια εντός ενός κέντρου κράτησης. Το 2021 το Κρατικό Έκτακτο Δικαστήριο Ασφαλείας εξέδωσε απόφαση που του επέβαλλε επιπλέον πέντε χρόνια φυλάκισης για το αδίκημα της «διάδοσης ψευδών ειδήσεων». Η αποφυλάκιση του είχε προγραμματιστεί για τον Σεπτέμβριο του 2024. Για πόσα χρόνια θέλουν οι αιγυπτιακές αρχές να παρατείνουν την κράτησή του;

Να αφεθεί ελεύθερος ο **Alaa Abdel Fattah**. Να αφεθούν ελεύθεροι οι πολιτικοί κρατούμενοι υπέρ της Παλαιστίνης που κρατούνται ακόμα στις αιγυπτιακές φυλακές».

«ΑΓΑΛΜΑΤΑΚΙΑ ΑΚΟΥΝΗΤΑ» ΜΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΥΡΑ

IDF = Συμμορία Σαδιστών Γενοκτόνων

Η συμμορία χασάπηδων που ονομάζεται ισραηλινός στρατός μετράει κάθε 24ωρο που περνάει με 70 επιπλέον Παλαιστίνιους νεκρούς. Αν έλειπαν εγκλήματα στη λίστα της γενοκτονίας που εξελίσσεται στη Γάζα, εδώ και πάνω από ένα μήνα εξελίσσεται ένα ακόμη, η καθημερινή μαζική δολοφονία ανθρώπων κάθε ηλικίας που κατευθύνονται στα σημεία "παροχής βοήθειας". Οι νεκροί στις ουρές των ανθρώπων που περιμένουν φαγητό και νερό έχουν ξεπεράσει τους 600. Την τελευταία βδομάδα, το Ισραήλ ξαναχτύπησε απανωτά ό,τι έχει απομείνει από νοσοκομεία και άλλες δομές παροχής περιθαλψής.

Η ισραηλινή εφημερίδα Χαάρετς δημοσίευσε πληροφορίες που της έφτασαν από στρατιώτες ότι οι επιθέσεις στις ουρές του φαγητού δεν είναι "από λάθος" αλλά συστηματικές και εσκεμμένες. "Οι συζητήσεις μας με αξιωματικούς και στρατιώτες αποκαλύπτουν πως οι διοικητές τους είχαν δώσει εντολή στα στρατεύματα να ανοίγουν πυρ κατά του πλήθους για να διώξουν τον κόσμο ή να τον σκορπίσουν, παρόλο που ήταν ξεκάθαρο πως δεν αποτελούσαν απειλή". Ακόμη και εσωτερικές υπηρεσίες του σιωνιστικού στρατού φαίνεται πως έχουν ήδη ανοιχτό φάκελο για εγκλήματα πολέμου.

Η "δραστηριότητα" του ισραηλινού στρατού ξεπερνάει τις πιο σκοτεινές στιγμές της ανθρωπότητας. Ένας φαντάρος περιγράφει: «Πρόκειται για χώρο θανάτου. Εκεί που βρισκόμαστε εγώ, σκοτώνουμε έναν μέχρι πέντε ανθρώπους τη μέρα. Ο στρατός τους αντιμετωπίζει σαν εχθρική δύναμη. Δεν χρησιμοποιούνται τεχνικές ελέγχου πλήθους, καθόλου δακρυγόνα. Μόνο πραγματικά πυρά με κάθε είδους όπλο που μπορείς να φανταστείς: βαριά πολυβόλα, εκτοξευτήρες χειροβομβίδων, ολμοβόλα. Και όταν ανοίγει το κέντρο διανομής, τα πυρά σταματούνε ώστε να ξέρουν ότι τώρα μπορούν να πλησιάσουν. Η μόνη μορφή επικοινωνίας μας είναι οι πυροβολισμοί.

Ανοίγουμε πυρ νωρίς το πρωί αν κάποιος προσπαθήσει να πιάσει σειρά στην ουρά, χτυπώντας από μερικές εκατοντάδες μέτρα μακριά και κάποιες φορές τους χτυπάμε απλώς από κοντά. Αλλά ο στρατός δεν αντιμετωπίζει κανέναν κίνδυνο. Δεν έχω ακούσει ούτε για μια περι-

30/6, εικόνα από την επίθεση στο παραλιακό "καφέ" που άφησε πίσω της 39 νεκρούς.
Φωτό: Rizek Abdeljawad/Xinhua

πτωση που ο κόσμος να ανταπέδωσε τα πυρά. Δεν υπάρχει εχθρός. Δεν υπάρχουν όπλα». Και για να ολοκληρωθεί η εικονογραφία της βαρβαρότητας, ο στρατιώτης ενημερώνει πως το όνομα που έχουν δώσει σε αυτή την «επιχείρηση» κοντά στα κέντρα βοήθειας είναι «Παστό ψάρι». Πρόκειται για το ισραηλινό αντίστοιχο του παιδικού παιχνιδιού «Αγαλματάκια ακούνητα. Μέρα ή νύχτα».

Παράλληλα, επιστημονικές έρευνες πλέον ανεβάζουν τον αριθμό των νεκρών στη Γάζα τουλάχιστον σε 100 χιλιάδες από τότε το Ισραήλ ξεκίνησε το μακελειό του, παρόλο που επισήμως η Παλαιστινιακή ηγεσία μετράει σχεδόν 60 χιλιάδες. Ένας εφεδρικός που μόλις επέστρεψε στο Ισραήλ από τη Βόρεια Γάζα λέει στην εφημερίδα: «Η Γάζα δεν απασχολεί κανέναν πλέον. Έχει μετατραπεί σε τόπο με τους δικούς του κανόνες. Η απώλεια ανθρωπίνης ζωής δεν σημαίνει τίποτα. Δεν θεωρείται καν 'ατυχές γεγονός', όπως λέγανε παλιά».

Ένας αξιωματικός που συμμετείχε στα εγκλήματα στα κέντρα διανομής λέει πως: «Το να δουλεύεις με άοπλο πληθυσμό όταν το μόνο μέσο αλληλεπίδρασης που έχεις είναι να ανοίγεις πυρ είναι ιδιαίτερα προβληματικό, αν μη τι άλλο. Δεν είναι ηθικά αποδεκτό άνθρωποι να προσπαθούν να φτάσουν ή τελικά να μη φτάνουν μια ζώνη ανθρωπιστικής βοήθειας μέσα από βλήματα τανκς, ελεύθερους σκοπευτές και όλμους».

Θυμίζουμε ότι τα υποτιθέμενα "κέντρα διανομής ανθρωπιστικής βοήθειας" δεν είναι αυτό που λέει το όνομά τους, αλλά ένα τέχνασμα που μηχανεύτηκε το Ισραήλ μαζί με τον Τραμπ, για να κρατήσουν τα

προσχήματα. Έχοντας θέσει στόχο την "εξαφάνιση" της Χαμάς ενώ έχουν αποκλείσει την είσοδο στις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και έχουν κηρύξει στην πραγματικότητα πόλεμο εναντίον της υπηρεσίας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, υπάρχει το ερώτημα ποιος θα οργανώσει τη διανομή των ελάχιστων τροφίμων.

Μακάβριο κέτερινγκ

Η εταιρεία που ανέλαβε αυτό το μακάβριο "κέτερινγκ σε στρατόπεδο συγκέντρωσης" ανήκει σε έναν κοινό φίλο του Τραμπ και του Νετανιάχου, του ευρύτερου κυκλώματος των φανατικών σιωνιστών Ευαγγελιστών. Ο αξιωματικός που μίλησε στη Χαάρετς εξηγεί πως η "ασφάλεια" των κέντρων διανομής οργανώνεται σε διάφορα επίπεδα. Εντός των κέντρων και στο διάδρομο που οδηγεί εκεί, όλοι όσοι δουλεύουν είναι Αμερικάνοι και δεν επιτρέπεται η είσοδος στους Ισραηλινούς. Έξω από εκεί έχουν στήσει ένα ενδιάμεσο στάδιο με Παλαιστίνιους συνεργάτες τους, όπως την περιβόητη πολιτοφυλακή Αμπού Σαμπάμπ. Πρόκειται για εγκληματικά στοιχεία που έστησε και εξόπλισε το Ισραήλ και έφτασαν κάποιοι στα διεθνή ΜΜΕ να τους αντιμετωπίζουν για κάποιο διάστημα ως "εξεγερμένους κατά της Χαμάς". Στον εξωτερικό χώρο σταθμεύει ο ισραηλινός στρατός με τα τανκς του και τα αμέτρητα όπλα του για να διαπράττει τα εγκλήματα που περιγράψαμε παραπάνω.

Μια άλλη πτυχή της γενοκτονικής δράσης του στρατού που περιγράφουν στην εφημερίδα έχει να κάνει με τις κατεδαφίσεις των σπιτιών. Σχεδόν το 80% της Λωρίδας της Γάζας βρίσκεται κάτω από προειδο-

ποίηση εκκένωσης. Ιδιώτες Ισραηλινοί εργολάβοι αλωνίζουν και γκρεμίζουν σπίτια. Πληρώνονται με το κομμάτι, περίπου 1500 ευρώ για κάθε σπίτι που ρίχνουν. Η απληστία τους τους κάνει να ξεπερνάνε ακόμη και τα όρια που βάζει ο ισραηλινός στρατός. Φτάνουν να γκρεμίζουν σπίτια δίπλα στα κέντρα διανομής και ο στρατός "πρέπει" να τους προστατεύσει, κάνοντας τι άλλο; Ανοίγοντας πυρ κατά των Παλαιστίνιων που περιμένουν στις ουρές.

Αλλά και οι υπόλοιπες επιθέσεις του Ισραήλ ακολουθούν το ίδιο μοτίβο. Κάθε μέρα καταγραφής των εγκλημάτων αντιστοιχεί σε ένα μέγεθος απανθρωπιότητας που δεν χωράει σε

ολόκληρα χρόνια πραγματικών πολέμων. Μόνο στις 30 του Ιούνη, το Ισραήλ βομβάρδισε εκτός από κέντρα διανομής, ένα ίντερνετ καφέ, ένα σχολείο και νοσοκομειακές εγκαταστάσεις, δολοφονώντας 95 ανθρώπους. Στο καφέ στη Βόρεια Γάζα σκότωσαν τουλάχιστον 39 ανθρώπους που βρίσκονταν για ένα πάρτι γενεθλίων. Σύμφωνα με ένα μάρτυρα που μίλησε στο αλ-Τζαζίρα, τον βομβαρδισμό έκανε ένα ισραηλινό αεροσκάφος που περνούσε δίπλα από την παραλία όπου βρισκόταν το καφέ. "Βρήκαμε ανθρώπους διαλυμένους", λέει ένας αυτόπτης μάρτυρας. "Αυτό το μέρος δεν είχε κανέναν πολιτικό ούτε στρατιωτικό ρόλο. Ήταν γεμάτο με κόσμο, ανάμεσά τους παιδιά, που ήρθαν για ένα πάρτι γενεθλίων". Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, η βόμβα ισοπέδωσε το καφέ και άφησε πίσω της έναν τεράστιο κρατήρα. "Αυτή η περιοχή λειτουργεί σαν καταφύγιο για πολλούς ψυχικά τραυματισμένους και διωγμένους απ' το σπίτι τους ανθρώπους. Προσφέρει κάποια ανακούφιση στην αφόρητη ζέση των σκηνών."

Παρόλο αυτό το σκηνικό ατσάλινης βίας χωρίς κανένα μέτρο που απλώνεται σε ολόκληρη τη Λωρίδα της Γάζας, την περασμένη Τρίτη, η παλαιστινιακή Αντίσταση κατάφερε το πιο θανατηφόρο της χτύπημα εδώ και πολλούς μήνες. Εφτά Ισραηλινοί στρατιώτες έπεσαν νεκροί στο Νότο της Λωρίδας όταν Παλαιστίνιοι αντάρτες φύτεψαν μια βόμβα μέσα στο όχημά τους που κατευθυνόταν προς την Χαν Γιούνις. 879 Ισραηλινοί στρατιώτες έχουν χάσει τη ζωή τους από τις 7 Οκτώβρη του 2023.

Νίκος Λούντος

Το ερώτημα που παραμένει αναπάντητο είναι ποια έξοδος θα μπορούσε να βρει το ισραηλινό καθεστώς από αυτό το μακελειό δίχως τέλος, το οποίο πλέον δεν αποδίδει κανένα επιπλέον πολιτικό όφελος.

Οι Αμερικάνοι προσπαθούν να ξαναζεστάνουν τις "Συμφωνίες του Αβραάμ", αλλά οι συνθήκες αντί να προαναγγέλουν ηρεμία και σταθερότητα, βάζουν ήδη το φτίλι για περισσότερες και ευρύτερες συγκρούσεις. Οι Συμφωνίες του Αβραάμ που είχε πετύχει ο Τραμπ στην πρώτη του θητεία είχαν σκοπό να συσφίξουν τη σχέση του Ισραήλ με τα αραβικά καθεστώτα και να πετάξουν το παλαιστινιακό κίνημα στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας. Η 7 Οκτώβρη του 2023 τσάκισε αυτά τα σχέδια.

Σήμερα είναι πολύ πιο δύσκολο για τη Σαουδική Αραβία να ξαναπιάνει το νήμα της προσέγγισης με το Ισραήλ. Ο Τραμπ επισημοποίησε μέσα στη βδομάδα την υπόσχεση που είχε δώσει στον αλ-Σάραα της Συρίας για άρση των κυρώσεων. Θεωρείται ένα ακόμη βήμα για πιθανή ένταξη και της Συρίας στο κλαμπ των φίλων του Ισραήλ. Όμως, όσο και να δηλώνει πρόθυμος ο αλ-Σάραα, το Ισραήλ ξεκαθαρίζει πως τα Υψώματα του Γκολάν τα οποία το Ισραήλ έχει αρπάξει από τον πόλεμο του 1967 είναι αδιαπραγμάτευτα. Ενώ κατά τη διάρκεια της ανατροπής του Ασαντ, το Ισραήλ βρήκε την ευκαιρία και έκλεψε κι άλλη γη. Η νέα ηγεσία της Συρίας περίμενε κάποιου είδους αντάλλαγμα για το σκύψιμο του κεφαλιού που προσφέρει αλλά δεν το παίρνει. Δύσκολες οι ισορροπίες για κάποιον που είχε επιλέξει σαν πολεμικό ψευδώνυμο το "Τζολάνι" (από τα κατεχόμενα Υψώματα).

Το ίδιο ισχύει και στο Λίβανο. Το Ισραήλ ξαναβομβάρδισε το Νότο της χώρας τις τελευταίες μέρες ενώ την ίδια στιγμή μαζί με τον Τραμπ ζητάνε από την κυβέρνηση να αποπλύνει τη Χεζμπολάχ σαν πρώτο βήμα για το άνοιγμα διαπραγματεύσεων. Νομίζουν ότι επειδή αδρανοποίησαν το Ιράν για ένα διάστημα, μέσω της εκεχειρίας, μπορούν να κερδίσουν πόντους στη Συρία και στο Λίβανο, αλλά οι αρπαχτικές φιλοδοξίες του Ισραήλ πυροδοτούν κρίσεις μέσα σε αυτές τις χώρες, όχι συνθήκες "σταθερότητας".

Οι αραβικοί δρόμοι θα ξαναμιλήσουν και δεν θα αφήσουν τις κυβερνήσεις των προθύμων να νομιμοποιήσουν τη γενοκτονία του Ισραήλ. Οι Παλαιστίνιοι δεν λυγίζουν έχοντας απέναντί τους την απόλυτη βία. Στη σύγκρουση για τη διαμόρφωση της "νέας Μέσης Ανατολής" που ονειρεύεται ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός, ο πρώτος που θα πέσει θα είναι οι συνεργάτες των Ισραηλινών.

Ο Τραμπ πουλάει ειρήνη, ενώ ετοιμάζει πόλεμο. Πήγε στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ και η Σύνοδος αποφάσισε ότι οι πολεμικές δαπάνες πρέπει να ανέβουν στο 5% του ΑΕΠ όλων των χωρών μελών. Είναι από μόνη της μια αντίφαση ενδεικτική των αντιφάσεων μέσα στις οποίες κινούνται διαρκώς. Χρειάζεται να σταθούμε στο γιατί συμβαίνουν όλα αυτά. Έχουν να κάνουν με την προσωπικότητα του Τραμπ; Αυτό δεν μας αρκεί για να καταλάβουμε τη δυναμική του πολέμου, τις αντιτάσεις και τις αντιφάσεις που αντιμετωπίζει.

Για να μπορούμε να δούμε τη μεγάλη εικόνα χρειάζεται να σταθούμε στη φάση που βρίσκεται ο ιμπεριαλισμός. Εδώ και πολλές δεκαετίες είχε αναπτυχθεί η θεωρία ότι ο Λένιν είναι ξεπερασμένος και το ότι οι αντιλήψεις περί ιμπεριαλισμού ανήκουν σε ένα μακρινό παρελθόν. Η κυρίαρχη θεωρία η οποία επικρατούσε μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης ήταν ότι έχουμε περάσει στη φάση που υπάρχει μία υπερδύναμη, η Αμερική η οποία κάνει κουμάντο σε όλον τον κόσμο. Αυτό ποτέ δεν ήταν πραγματικό και τώρα είναι φανερά ξεπερασμένο. Είμαστε σε μια φάση αντίστοιχη με την περίοδο πριν από το ξέσπασμα του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου, ακριβώς τότε που ο Λένιν διατύπωσε τη θεωρία για το ιμπεριαλιστικό στάδιο του καπιταλισμού.

Δεν είναι μόνο το πόσο καθημερινά έρχονται στην επιφάνεια τα ζητήματα της σύγκρουσης ανάμεσα στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και την Κίνα. Ανάμεσα στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και τη Ρωσία. Είμαστε στη φάση όπου αυτοί οι ανταγωνισμοί πλέον έχουν πάρει ανοιχτά πολεμικές μορφές. Αυτό είναι προφανές στην Ουκρανία. Η σύγκρουση στην Ουκρανία δεν είναι μία μάχη όπου η Ουκρανία υπερασπίζεται τον εαυτό της απέναντι στη ρώσικη εισβολή. Είναι μια αναμέτρηση ανάμεσα στον ανατολικό και στον δυτικό ιμπεριαλισμό.

Πολεμική ανάφλεξη έχουμε και στη Μέση Ανατολή και αυτό γενικεύει την εικόνα ότι είμαστε σε φάση σύγκρουσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Δεν μπορούμε να βλέπουμε χωριστά την επίθεση του Τραμπ στο Ιράν από τον εμπορικό πόλεμο τον οποίο κήρυξε και ο οποίος είχε και έχει στο κέντρο του την αναμέτρηση με την Κίνα. Η Κίνα είναι η ανερχόμενη ιμπεριαλιστική δύναμη σε σύγκρουση και σε αντιπαράθεση με την Αμερική. Είναι μια δύναμη, για να γυρίσουμε πίσω στις αναλογίες με την εποχή του Λένιν πριν από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, τότε ήταν η Γερμανία που ήταν η ανερχόμενη δύναμη και συγκρουόταν με τις κυρίαρχες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που ήταν η Βρετανία και η Γαλλία.

Σήμερα μια αντίστοιχη διαδικασία είναι σε εξέλιξη καθώς η Κίνα είναι η ανερχόμενη δύναμη οικονομικά και όχι μόνο. Αυτό προκαλεί όλη αυτή

Μπορούμε να νικήσουμε

26/6, Πλ. Εθνικής Αντίστασης. Εκδήλωση 'Κάτω τα χέρια από το Ιράν-Λευτεριά στην Παλαιστίνη'. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

την αστάθεια και αποτελεί το θεμέλιο για να καταλάβουμε τις εξελίξεις.

Κρίση ηγεμονίας

Δίπλα σε αυτή τη μεγάλη εικόνα, χρειάζεται να προσθέσουμε ένα δεύτερο στοιχείο. Έχει να κάνει με την κρίση ηγεμονίας του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Αμφισβητήσεις ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός έχει αντιμετωπίσει σε όλη την περίοδο, μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο που αναδείχθηκε ως η ισχυρότερη ιμπεριαλιστική δύναμη, σε όλες τις μεταπολεμικές δεκαετίες, ακόμα και στη «χρυσή εποχή» του καπιταλισμού μέχρι τη δεκαετία του 1960 και του 1970. Ήταν όμως σε φάση που είχε τη δυνατότητα αυτές τις προκλήσεις να τις αντιμετωπίζει διατηρώντας την ιμπεριαλιστική ηγεμονία στους ανταγωνισμούς ανάμεσα στις μεγάλες δυνάμεις. Αυτή η περίοδος έχει αλλάξει.

Ένα στοιχείο προφανώς είναι η αμφισβήτηση της οικονομικής της υπεροχής. Το ότι η Κίνα έχει φτάσει να είναι μια οικονομία η οποία αποκτάει μέγεθος συγκρίσιμο με τις μεγάλες οικονομίες της Δύσης αμφισβητεί την οικονομική πρωτοκαθεδρία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Αλλά αυτό είναι μόνο μια πλευρά. Υπάρχει η πλευρά της στρατιωτικής αδυναμίας της αμερικάνικης ηγεμονίας. Έχει υποστεί ήττες ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός στην προσπάθειά του ακριβώς να κατοχυρώσει ότι ο 21ος αιώνας θα είναι και αυτός «αμερικάνικος αιώνας».

Οι ήττες αυτές πλέον δεν αμφισβητούνται. Η αποχώρηση από το Αφγανιστάν που έγινε επί της προεδρίας του Μπάιντεν ήταν από τις μεγαλύτερες πολιτικές ήττες για τον Μπάιντεν και για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό συνολικότερα. Το ίδιο έγινε στο Ιράκ. Μετά από όλες τις επεμβάσεις ουσιαστικά φτάσαμε στο σημείο όπου το

Ιράκ είναι κάτω από την επιρροή του Ιράν.

Η κρίση της αμερικάνικης ηγεμονίας εκδηλώθηκε με ακόμα πιο έντονο τρόπο μέσα από το δίλημμα το οποίο έφερε στην επιφάνεια η προεδρία Ομπάμα. Ήταν η εποχή στην οποία εξαγγέλθηκε η «Στροφή στον Ειρηνικό». Επίσημα πλέον ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός αποφάσισε ότι ο κυρίαρχος αντίπαλος είναι η Κίνα, ότι δεν μπορεί να ξεδεύει τις δυνάμεις του για να ελέγχει τη Μέση Ανατολή, πρέπει να βρει άλλες λύσεις για τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής, για να αποδεσμεύσει τις δυνάμεις του και να μπορέσει να αντιμετωπίσει στον Ειρηνικό τον ανταγωνισμό με την Κίνα.

Την εξαγγελία αυτή τη στροφή και προσπαθήσανε να την υλοποιήσουν με τη διαδικασία των Συμφωνιών του Αβραάμ, ότι στη Μέση Ανατολή έχουν τη δυνατότητα να μην χρειάζεται η άμεση αμερικανική παρουσία και παρέμβαση. Υπάρχει το Ισραήλ, το οποίο είναι το κράτος τρομοκράτης που υπηρετεί τα συμφέροντα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και υπάρχει δυνατότητα τα αραβικά καθεστώτα να συμβιβαστούν με το Ισραήλ. Αυτή ήταν η συλλογιστική των Συμφωνιών του Αβραάμ, αλλά σκόνηταψε.

Η αποτυχία της στροφής προς τον Ειρηνικό συμβαίνει γιατί υπήρχαν οι πιέσεις ότι η Μέση Ανατολή είναι ανεξέλεγκτη. Το στοιχείο που έκανε τη Μέση Ανατολή ανεξέλεγκτη για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό έχει όνομα και λέγεται Παλαιστίνη. Λέγεται Παλαιστνιακή Αντίσταση, λέγεται Παλαιστνιακή Επανάσταση. Αυτό είναι που τίναξε στον αέρα τους σχεδιασμούς του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού ότι μπορεί να παντρέψει το Ισραήλ με τα αραβικά καθεστώτα και να απαλλαγεί από την υποχρέωση να

αστυνομεύει τη Μέση Ανατολή για να επικεντρωθεί στη σύγκρουση με την Κίνα. Τινάχτηκε στον αέρα αυτό το σχέδιο. Το καθοριστικό επεισόδιο ήταν η τελευταία εξέλιξη. Το ότι το Ισραήλ βρέθηκε να έχει χάσει τον έλεγχο της Γάζας. Έχει βρεθεί μπροστά σε μια αντίσταση την οποία υπολόγιζε ότι την είχε υποτάξει και ξεπετάχτηκε ξανά και ξανά όπως έχει κάνει τόσες φορές από το 1948 η Παλαιστνιακή Αντίσταση. Αυτό είναι πολύ μεγάλος παράγοντας για να καταλαβαίνουμε τις εξελίξεις.

Ταλαντεύσεις

Μέσα από αυτή τη διαδικασία μπορούμε ουσιαστικά να καταλάβουμε όλες τις ταλαντεύσεις τις οποίες έχουν αρχίσει να τις βλέπουν ακόμα και τα επίσημα μέσα μαζικής ενημέρωσης και βγάζουνε στην επιφάνεια όλες τις αντιφάσεις και τις ταλαντεύσεις γελοιοποιώντας ουσιαστικά τον πρόεδρο που της ισχυρότερης ιμπεριαλιστικής χώρας στον πλανήτη.

Το ότι αυτό γίνεται μέσα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης είναι ένας επιπλέον παράγοντας που πρέπει να βάλουμε μέσα στην εξίσωση. Δεν είναι απλή υπόθεση το ότι δεν έχουν καταφέρει να γυρίσουν σε μια σταθερή ανάκαμψη μετά από την μεγάλη κρίση του 2008 και την κρίση της Πανδημίας. Το πρόβλημα της οικονομικής κρίσης είναι η διάσταση η οποία καθορίζει το μέχρι που μπορούν να φτάνουν οι πρωτοβουλίες και οι κινήσεις του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Στο απόγειο αυτών των ημερών με τους βομβαρδισμούς στο Ιράν άνοιξε το ζήτημα το αν η επόμενη κίνηση θα είναι το κλείσιμο των στενών του Ορμούζ. Ήτανε μια πρόκληση. Τολμάει

η Αμερική να προχωρήσει μέσα σε συνθήκες όπου θα έχουν κλείσει τα στενά του Ορμούζ και θα προκληθεί μια νέα πετρελαϊκή κρίση; Η απάντηση είναι όχι. Οι κεντρικοί τραπεζίτες λουστήκανε με κρύο ιδρώτα στη σκέψη ότι ο πόλεμος μπορεί να φτάσει να κλιμακωθεί σε αυτό το σημείο που να έχουν να αντιμετωπίσουν μια νέα πετρελαϊκή κρίση σε συνθήκες οικονομικής κρίσης που δεν θα είχαν τη δυνατότητα να την ελέγξουν.

Και βέβαια φοβούνται τον κόσμο. Φοβούνται τον κόσμο στη Μέση Ανατολή. Φοβούνται ότι η Παλαιστνιακή αντίσταση μπορεί να προκαλέσει μια καινούρια αραβική άνοιξη. Μπορεί να βγάλει το αραβικό πεζοδρόμιο ξανά στο δρόμο. Αλλά ο φόβος για τον κόσμο υπάρχει και μέσα στην ίδια την Αμερική.

Η διάσταση των κινητοποιήσεων ενάντια στον Τραμπ μεγαλώνει μέρα με τη μέρα. Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στα Αμερικάνικα Πανεπιστήμια δεν καταφέρανε να το τσακίσουν. Το χαρτί του ρατσισμού που έπαιξε ο Τραμπ στέλνοντας την αστυνομία των μεταναστών, το ICE να κάνει απελάσεις, προκάλεσε την έκρηξη στο Λος Άντζελες. Η έκρηξη στο Λος Άντζελες βρήκε ανταπόκριση σε όλες τις πολιτείες της Αμερικής. Οι διαδηλώσεις ενάντια στον Τραμπ την ημέρα των γενεθλίων του ήταν το μεγαλύτερο κύμα διαδηλώσεων που έχει φανεί απέναντι σε Αμερικανό Πρόεδρο εδώ και δεκαετίες. Και επιστέγασμα σε αυτό, ήρθε ουσιαστικά το αντιπολεμικό όταν ο Τραμπ προχώρησε στον βομβαρδισμό του Ιράν. Άρα το στοιχείο της κινητοποίησης από τα κάτω είναι πάρα πολύ ισχυρός παράγοντας αποσταθεροποίησης μέσα στην ίδια την Αμερική.

Το ότι αυτό έχει πολιτικές διαστάσεις και δεν πρόκειται απλώς για κύμα διαδηλώσεων φάνηκε προχθές

Τραμπ-Νετανιιάχου-Μητσοτάκη

στη Νέα Υόρκη. Έκανε το Δημοκρατικό Κόμμα προκριματικές εκλογές για να εκλέξουν Δήμαρχο και ο επίσημος υποψήφιος του κόμματος ήταν ο **Κουόμο**. Τον κατεβάσανε για να κερδίσει τις προκριματικές εκλογές και τις έχασε σαρωτικά παρόλο που θα γινότουσαν δύο γύροι. Ήδη από τον πρώτο γύρο είπε ότι αναγνωρίζω ότι νικητής είναι ο **Μαμντάνι**. Είναι μουσουλμάνος, είναι μετανάστης και κέρδισε τις προκριματικές εκλογές με ένα πρόγραμμα το οποίο έλεγε τα εξής: Θα επιβάλλω πάγωμα στα ενοίκια στη Νέα Υόρκη, θα καταργήσω το εισιτήριο στα λεωφορεία και θα φτιάξω δημοτικά σούπερ μάρκετ τα οποία θα πουλάνε σε τιμές για τα τρόφιμα χαμηλότερα από τα υπόλοιπα σούπερ μάρκετ.

Έχετε ακούσει κανέναν στην αριστερή αντιπολίτευση εδώ στη Βουλή να λέει ότι θα παγώσουμε τα νοίκια και ότι θα κάνουμε δωρεάν τις συγκοινωνίες; Καταλαβαίνετε τη ριζοσπαστικοποίηση που υπάρχει μέσα στην αμερικάνικη κοινωνία και άρα αυτός ο παράγοντας είναι καθοριστικός για να καταλαβαίνουμε και τις εξορμήσεις και τις επιθέσεις και τα τυφλά χτυπήματα, αλλά και τις ταλαντεύσεις και τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει η άρχουσα τάξη του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Αυτή η μεγάλη εικόνα είναι πολύτιμη για να καταλάβουμε τα δικά μας. Άμα κουνιέται το δέντρο τα κλαδιά περνάνε θύελλα. Ο ελληνικός καπιταλισμός είναι κλαδάκι μπροστά στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι αντιμετώπιση με πολιτική κρίση. Είναι λαομίσητη και έχει να αντιμετωπίσει την εμπλοκή της σε αυτήν την κλιμάκωση των πολεμικών συγκρούσεων και ανταγωνισμών. Τα ήρεμα νερά ανήκουνε στο παρελθόν. Η κατάσταση αγριεύει και ο **Μητσοτάκης** δεν μπορεί να αντιμετωπίσει αυτήν την κατάσταση. Δεν θα τον αφήσουμε να την αντιμετωπίσει. Έχουμε τη δυνατότητα χτίζοντας το αντιπολεμικό κίνημα, επιμένοντας στις αντιμετώπισεις για ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο, κάτω τα χέρια απ'το Ιράν, να κλείσουν οι βάσεις και να αποχωρήσουμε από το ΝΑΤΟ. Και αν προσπαθήσει ο Μητσοτάκης να κάνει επιστράτευση πρέπει να έχει την τύχη που είχε η Χούντα το καλοκαίρι του '74: Επιστράτευση της σαγιονάρας. Αυτό τους περιμένει αν τολμήσουν να κλιμακώσουν την εμπλοκή στον πόλεμο.

Θα γκρεμίσουμε αυτή την κυβέρνηση που υπηρετεί το Ισραήλ. Θα συνεχίσουμε να κλιμακώνουμε αυτό το κίνημα, θα το φέρουμε μέσα στους χώρους ώστε να νιώσει ο Μητσοτάκης ότι δεν τον παίρνει. Θα δώσουμε αυτή τη μάχη με όλες μας τις δυνάμεις και θα ζητήσουμε από όλη την Αριστερά να δώσουμε αυτή τη μάχη μαζί και να νικήσουμε.

Πάνος Γκαργκάνας

ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Με μεγάλη μαζικότητα πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 26/6 στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης η εκδήλωση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος με τίτλο: "Κάτω τα χέρια απ' το Ιράν-Λευτεριά στην Παλαιστίνη-Να τσακίσουμε την κυβέρνηση του πολέμου".

Την εκδήλωση άνοιξε με εισήγησή του ο **Πάνος Γκαργκάνας**, διευθυντής της Εργατικής Αλληλεγγύης, τα βασικά σημεία της οποίας μπορείτε να διαβάσετε στις διπλανές στήλες. Συντονίστρια της εκδήλωσης ήταν η **Κατερίνα Πατρικίου**, πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας, η οποία επεσήμανε τη συμμετοχή εργαζόμενης νοσηλεύτριας από το νοσοκομείο στην πρωτοβουλία της Πορείας προς τη Γάζα, συνδέοντας έτσι τον αγώνα του υγειονομικού κινήματος με εκείνο του αντιπολεμικού κινήματος.

Ακολούθησαν τοποθετήσεις. Ο **Δημήτρης Τσώλης**, προγραμματιστής, μίλησε για την ανάγκη της ενιαιομετωπικής απάντησης στην πολεμική κλιμάκωση καθώς και για την ανάγκη δυναμώματος του επαναστατικού κινήματος για το άνοιγμα της προοπτικής μίας διαφορετικής κοινωνίας. Η **Φύλλια Πολίτη**, δημοσιογράφος, αναφέρθηκε στα αδιέξοδα με τα οποία έρχονται αντιμετώπι το Ισραήλ και οι ΗΠΑ, το οποίο κάθε φορά γυρνάει στο ερώτημα "Και τι θα κάνουμε με τη Γάζα;" καθώς έχουν απέναντί τους την παλαιστινιακή αντίσταση και το διεθνές αντιπολεμικό κίνημα που δεν τους αφήνει σε εφησυχασμό.

Η **Λίλιαν Μπουρίτη**, ψυχολόγος, μίλησε για την αλλαγή που έχει συντελεστεί τα τελευταία δύο χρόνια σε παγκόσμιο επίπεδο στο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη με όλο και περισσότερο κόσμο να υιοθετεί το αίτημα για ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη θάλασσα. Ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** συνέκρινε την περίοδο πριν τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, με την τωρινή περίοδο στο κομμάτι της αύξησης των στρατιωτικών δαπανών. Κατέληξε στο ότι η θεωρία του ιμπεριαλισμού είναι απαραίτητη όχι μόνο στην κατανόηση του κόσμου και των συγκρούσεων αλλά και για το σταμάτημα τους. Ο **Γιώργος Ράγκος** από την ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αναφέρθηκε στα αντιπολεμικά κινήματα του παρελθόντος, συνδέοντάς τα με το σήμερα. Από το κίνημα ενάντια στον πόλεμο στο Βιετνάμ, μέχρι τα αντιπολεμικά κινήματα του 2000 στο Σιάτλ, τη Πράγα και τη Γένοβα. Για το διεθνές αντιπολεμικό κίνημα μίλησε και ο **Γιώργος Πίττας**, δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη, φέρνοντας τις εικόνες από τις αντιπολεμικές διαδηλώσεις διεθνώς καταλήγοντας στην εξέγερση στο Λος Άντζελες.

Κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη

Χαιρετισμό απηύθυνε ο **Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε** από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδος τονίζοντας την ανάγκη για συνέχιση και δυνάμωμα του διεθνούς κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη για να σταματήσει η γενοκτονία. «Χωρίς την ελευθερία του παλαιστινιακού λαού δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη στην περιοχή», ανέφερε μεταξύ άλλων. Ο **Στέλιος Μιχαηλίδης**, δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη και μέλος της Πρωτοβουλίας March to Gaza, τόνισε τον τεράστιο αντίκτυπο που είχε η πορεία προς τη Γάζα, και το πως σε συνδυασμό με την Παλαιστινιακή Αντίσταση, το "αραβικό πεζοδρόμιο" και τις πρωτοβουλίες σε κάθε χώρα, για ανατροπή της κυβέρνησης και για τερματισμό κάθε είδους βοήθειας προς το Ισραήλ, μπορεί να φέρει τη νίκη.

Συγκίνηση προκάλεσε η τοποθέτηση του **Souleiman Yonan**, Ιρανού πολιτικού πρόσφυγα ο οποίος διάβασε το κείμενο-χαιρετισμό πέντε ομάδων που αγωνίζονται στο Ιράν: «Στον κοινό αγώνα να υψώσουμε τη φωνή μας και με το σύνθημα Λευτεριά στην Παλαιστίνη να αγωνιζόμαστε. Απαιτούμε τέλος στη συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης με το κράτος-δολοφόνο. Καμία εμπλοκή στον πόλεμο, Λευτεριά στην Παλαιστίνη. Λευτεριά στο Ιράν. Όχι στον πόλεμο», ήταν ένα κομμάτι του χαιρετισμού.

Πολύτιμες ήταν οι τοποθετήσεις του **Γιάννη Θεοχάρη**, εργαζόμενου στην Intracom Telecom που μίλησε για τη συνεργασία της Intracom Defence με την ΙΑΙ, ισραηλινή εταιρεία-παραγωγό όπλων και του **Κώστα Πολύδωρου**, μέλος ΔΣ του Σωματείου ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ που μίλησε για τους αγώνες του εργατικού κινήματος απέναντι στην κυβέρνηση Μητσοτάκη (βλ. σελ.2). Η εκδήλωση έκλεισε με το επόμενο ραντεβού να δίνεται στις 16 Ιούλη, στην εκδήλωση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος για τα Ιουλιανά του 1965 και στις 2 Ιούλη στην κινητοποίηση έξω από την Intracom Defence.

Εκδήλωση-Συζήτηση

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΙΡΑΝ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
2 Ιούλη, 7.30μμ
Καφέ Mediterraneo (Καλούτσιανη)
Ομιλητής: Χρίστος Αργύρης

Οργανώνεται από το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα**
www.sekonline.gr • sek@stemet.gr • τηλ. 210 5221509

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ-ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2 Ιούλη 7.30μμ,
καφέ Mediterraneo
(Καλούτσιανη)
Ομιλητής: Χρίστος Αργύρης

ΠΑΤΡΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2 Ιούλη 7.30μμ
Πλ. Τριανταφύλλου
(Ερμού & 25ης Μαρτίου)
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλιαρης

ΒΟΛΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 3 Ιούλη 7.30μμ Θόλος
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΧΑΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 3 Ιούλη
6.30μμ
Πάρκο Πευκάκια
Νέα Χώρα
(Πολυχρονίδη)
Ομιλητής:
Γιάννης Σηφακάκης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4 Ιούλη
7.30μμ,
Καφέ Μαρίνα
Ομιλητής:
Γιάννης Σηφακάκης

Σε όλη τη χώρα

Η εκδήλωση "Κάτω τα χέρια από Ιράν-Λευτεριά στην Παλαιστίνη-Να τσακίσουμε την κυβέρνηση του πολέμου" πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 27 Ιούνη στη **Θεσσαλονίκη** και στην **Ξάνθη**.

Όπως μας μεταφέρει η **Κατερίνα Αβραμίδου** από τη Θεσσαλονίκη: «Ήταν μία εκδήλωση στην οποία συμμετείχαν και εργαζόμενοι και φοιτητές. Άνοιξε πολύ πλούσια συζήτηση. Χρειάζεται να προχωρήσουμε σε αντιπολεμική απεργία για την Παλαιστίνη και τον τερματισμό του πολέμου».

Στην Ξάνθη, όπως μας μεταφέρει η **Βάσω**: «Στην συζήτηση που κάναμε επικεντρωθήκαμε στις συνδέσεις που πλέον γίνονται, γεγονός που είναι πολύ καλό και φέρνουν αισιοδοξία. Η Πύλος και τα γεγονότα στο Λος Άντζελες για παράδειγμα και το πως συνδέουν τις αντιμεταναστευτικές πολιτικές με την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και το αντιπολεμικό κίνημα».

Ο γύρος των εκδηλώσεων θα συνεχιστεί αυτήν την εβδομάδα και σε άλλες πόλεις: **Γιάννενα, Ηράκλειο, Βόλο, Χανιά**.

Σοφία Γαρμπή

Τα «Ιουλιανά» του 1965 ήταν μια πελώρια κοινωνική έκρηξη που προκάλεσε πανικό στην άρχουσα τάξη και στους ιμπεριαλιστές συμμάχους της. Για δυο και περισσότερους μήνες τον τόνο τον έδινε το «πεζοδρόμιο» και η άρχουσα τάξη δεν μπορούσε να σχηματίσει καν μια κυβέρνηση.

Το υπόβαθρο των Ιουλιανών είναι η άνοδος των αγώνων και το δυνάμωμα του κινήματος, στα συνδικάτα και τα πανεπιστήμια, από τα μέσα της δεκαετίας του 1950. Οι απόπειρες της άρχουσας τάξης να διαχειριστεί αυτή τη νέα κατάσταση, όξυναν τις δικές της εσωτερικές διαμάχες.

Το πρόβλημα για την άρχουσα τάξη είχε αναδειχτεί ήδη στις εκλογές του 1958. Τις κέρδισε μεν η ΕΡΕ του **Καραμανλή**, του εκλεκτού του Παλατιού και της αμερικάνικης πρεσβείας. Όμως ήταν μια πύρρειος νίκη γιατί αξιωματική αντιπολίτευση με 24% αναδείχτηκε η **Ενιαία Δημοκρατική Αριστερά (ΕΔΑ)** το κόμμα της Αριστεράς που είχε ιδρυθεί με πρωτοβουλία του παράνομου ΚΚΕ και ακολουθούσε την πολιτική του.

Οι απόπειρες της ΕΡΕ να κλιμακώσει την επίθεση στο κίνημα χρησιμοποιώντας όλο το κατασταλτικό οπλοστάσιο που είχε επιβληθεί από τον Εμφύλιο και μετά, γύρισαν μπουόμερανγκ. Οι εκλογές της «βίας και νοθείας» του 1961 για παράδειγμα, όχι μόνο προκαλούν γενικευμένη οργή αλλά βάζουν «απέναντι» και την **Ένωση Κέντρου** του **Γεωργίου Παπανδρέου**. Ένα κόμμα δηλαδή που είχε συγκροτηθεί για να παίξει τον ρόλο της «εθνικής αντιπολιτεύσεως» και να σταθεροποιήσει το πολιτικό σκηνικό.

Οι αγώνες κλιμακώνονται. Οι φοιτητές παλεύουν για το 15% για την Παιδεία και όχι «πρόικα στη Σοφία» (την αδελφή του βασιλιά Κωνσταντίνου που παντρεύτηκε τον **Χουάν Κάρλος** της Ισπανίας). Οι εργάτες κάνουν απεργίες και συντονίζουν τα σωματεία τους στην **«Κίνηση των 115»** διεκδικώντας να φύγουν οι διορισμένοι «εργατοπατέρες» της Ασφάλειας από τις διοικήσεις των συνδικάτων και της ΓΣΕΕ.

Η δολοφονία του **Γρηγόρη Λαμπράκη** τον Μάη του 1963 από «παράκρατικούς» φασίστες στη Θεσσαλονίκη ήταν το σημείο καμπί. Η κηδεία του Λαμπράκη μετατράπηκε στη μεγαλύτερη πολιτική συγκέντρωση από την Απελευθέρωση του 1944. Τον Ιούνη ο Καραμανλής ο «εθνάρχης» της Δεξιάς παραιτείται.

Τον Νοέμβρη του 1963, η ΕΡΕ χάνει τις εκλογές, και λίγο μετά ο Καραμανλής θα αναγκαστεί να φύγει για τη Γαλλία στα κρυφά. Τις εκλογές τις κέρδισε η Ένωση Κέντρου. Το Φλεβάρη του 1964 η Ένωση Κέντρου κερδίζει με σαρωτική πλειοψηφία -52%!– τις δεύτερες εκλογές.

Η πρωτοφανής εκλογική επιτυχία δεν έφερε μια ισχυρή κυβέρνηση. Η μια πηγή της αδυναμίας της κυβέρνησης ήταν η αποτυχία της να εκτονώσει το κίνημα που είχε ρίξει την ΕΡΕ. Οι απεργίες κάνουν ένα νέο άλμα: 399 απεργίες με 164 χιλιάδες απεργούς και 2.771.000 «χαμένες» ώρες. Οι εργάτες δεν ζητάνε μόνο καλύτερους μισθούς αλλά και δημοκρατία πρώτα απ’ όλα στα συνδικάτα τους.

Η άλλη πηγή αστάθειας ήταν η σύγκρουση με το Παλάτι για τον έλεγχο του στρατού. Ήταν ένα κρίσιμο ζήτημα, τη στιγμή που το ζήτημα ποιος και πώς έλεγχε την Κύπρο σε συνθήκες έκρηξης στη Μέση Ανατολή γίνονταν όλο και πιο πικετικό. Ο Κωνσταντίνος ήθελε να επιβάλει τον «δικό του» **Π. Γαρουφαλιά** ως υπουργό Άμυνας.

Μια πελώρια κοινωνική έκρηξη

Η έκρηξη

Στις 15 Ιούλη ο Γ. Παπανδρέου υπέβαλε την παραίτησή του στο **Κωνσταντίνο Γκλύξμπουργκ**. Ο βασιλιάς είχε αρνηθεί να υπογράψει το διάταγμα με το οποίο ο Παπανδρέου αναλάμβανε και το υπουργείο Άμυνας. Ήταν ένα κανονικό βασιλικό πραξικόπημα.

Την ίδια στιγμή που ο Παπανδρέου υπέβαλε την παραίτησή του, ορκιζόταν η πρώτη κυβέρνηση ανδρεικέλων με πρωθυπουργό τον **Νόβα**. Οι 25 βουλευτές της ΕΚ που την στήριξαν (μαζί με την ΕΡΕ) ήταν η πρώτη «φέτα» των «αποστατών» με επικεφαλής τον **Μητσοτάκη**, τον πατέρα του σημερινού πρωθυπουργού. Γι’ αυτό το σύνθημα «Μητσοτάκη κάθαρμα» δονούσε τις πρώτες διαδηλώσεις.

Η κυβέρνηση Νόβα παραιτήθηκε όταν απέτυχε να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή δυο βδομάδες μετά. Τη διαδέχτηκε μια παρόμοια με επικεφαλής τον **Ηλ. Τσιριμώκο**. Έπρεπε να βρει ακόμα 20 βουλευτές τουλάχιστον για να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης. Πάλι όμως, το αποτέλεσμα

Κοινωνική έκρηξη

σμένη διοίκηση) αναγκάστηκε να καλέσει Γενική Απεργία. Ο **Δ. Λιβιεράτος**, ο ιστορικός του εργατικού κινήματος περιγράφει στο «Χρονικό του Ιουλίου 1965»:

«Την Τρίτη θα γίνει η Γενική Απεργία. Είναι πραγματικά μια μεγάλη μέρα για τους αγώνες του ελληνικού προλεταριάτου. Το εγχείρημα είναι δύσκολο και επικίνδυνο. Από το 1946 έχει να γίνει πανεργατική πολιτική απεργία. Η προετοιμασία δεν είναι επαρκής. Οι απεργιακές επιτροπές δεν έχουν συγκροτηθεί παντού και σε όλη την κλίμακα. Απεργιακές φρουρές δεν υπάρχουν. Και όμως αυθόρμητα, μέσα στα εργοστάσια στα μαγαζιά, στις γειτονιές, έγινε μια θεραπεία προετοιμασία. Ο ένας με τον άλλον, αυτοσχέδιες επιτροπές σχηματίζονται, απεργιακές φρουρές της στιγμής δημιουργούνται από αυτούς που βαδίζουν στους δρόμους, από άγνωστους μεταξύ τους εργάτες και η απεργία παίρνει σάρκα και οστά. Η συγκωνία έχει σχεδόν σταματήσει, αλλά χιλιάδες, πολλές χιλιάδες εργάτες κατεβαίνουν με τα πόδια στην πλατεία της Δημαρχίας όπου θα γίνει η συγκέντρωση.

Μια θεραπεία εργατο-θάλασσα ανεβαίνει ορμητικά προς το Σύνταγμα με συνθήματα ‘Δημοψήφισμα’, ‘Ο στρατός με τον λαό’, ‘Ο Σωτήρης Ζει’, ‘1-1-4’, ‘Η Αυλή να μαντρωθεί’. Τα μαγαζιά κλείνουν, τα τελευταία μέσα συγκοινωνίας σταματάνε, τα ταξιά εξαφανίζονται, η απεργία επιβάλλεται. Η θεραπεία διαδίδλωση γίνεται η μεγαλύτερη και μαχητικότερη απεργιακή φρουρά που έχει δει μέχρι σήμερα η Ελλάδα».

Από ένα σημείο και μετά, τα συνθήματα που άρχισαν να έχουν μαζική απήχηση στις διαδηλώσεις και τις συγκρούσεις ήταν: «Δημοψήφισμα» (για να φύγει η μοναρχία) ή «η Αυλή να μαντρωθεί».

Στρατηγική

Το κίνημα των Ιουλιανών δεν κατάφερε να φτάσει σ’ αυτό το σημείο. Δεν ήταν η «φυσιολογική» κόπωση από τη διαρκή κινητοποίηση που το εξάντλησε επιτρέποντας πρώτα το στήσιμο της τρίτης κυβέρνησης των αποστατών τον Σεπτέμβρη με επικεφαλής τον **Στεφανόπουλο** και μετά της «υπηρεσιακής» κυβέρνησης τον Δεκέμβρη του 1966. Οι λόγοι είναι πολιτικοί.

Η ουσία της πολιτικής του Γ. Παπανδρέου και της ΕΚ ήταν η αναζήτηση ενός κοινοβουλευτικού συμβιβασμού με το Παλάτι. Θεωρούσε τις εκλογές ως «καταπραυντικό» του ‘πεζοδρόμιου’ όπως έλεγε στο Συμβούλιο του Στέμματος που κάλεσε ο Κωνσταντίνος στις 1-2 Σεπτεμβρη 1965. Σχεδόν από την πρώτη στιγμή γίνονταν προσπάθεια συμβιβασμού ανάμεσα στην Ε.Κ και το Παλάτι.

Το πρόβλημα ήταν ότι η ΕΔΑ δεν είχε μια διαφορετική στρατηγική. Η πολιτική της ήταν μια διαρκής στροφή προς τον «ρεαλισμό» και την «πευθύνου αντιπολίτευση» που ουσιαστικά τη μετέτρεψε σε ουρά της Ένωσης Κέντρου. Ήταν το περίφημο «θα σας παράξωμεν στη νομιμότητα» που είχε πει ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος **Ηλίας Ηλιού** μετά τις εκλογές του 1958. Είναι χαρακτηριστικό ότι στις εκλογές του Φλεβάρη του 1964 η ΕΔΑ δεν κατέβασε υποψηφίους σε 24 εκλογικές περιφέρειες πριμοδοτώντας την ΕΚ.

Ιουλιανά 1965

Προετοιμασία

Στα Ιουλιανά η ηγεσία της ΕΔΑ προσπάθησε από την αρχή να σταματήσει τις διαδηλώσεις, κι όταν φλεγόταν η Ομόνοια στις 20 Αυγούστου κατ’άγγελε τους διαδηλωτές ως «προβοκάτορες».

Έξι μήνες μετά τα Ιουλιανά, τον Γενάρη του 1966, η Εκτελεστική Επιτροπή της ΕΔΑ εκτίμησε την κατάσταση και κατέληξε σε προτάσεις που απευθύνονταν προς τα μέλη του κόμματος και προς τις άλλες πολιτικές δυνάμεις. Ήταν το περίφημο «πρόγραμμα των πέντε σημείων». Αφού καταδικάζε οποιαδήποτε απειλή πραξικοπήματος και ζητούσε ελεύθερες εκλογές, προχωράει στην δημόσια διαβεβαίωση ότι δεν βάζει θέμα μοναρχίας. «Η 15 Ιουλίου εδημιούργησε σάλο εις την πολιτική ζωήν. Αι ενέργειαι του Στέμματος έχουν θέσει εις την συνείδηση της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού ακόμα και προβλήματα πολιτευμάτος. Η ΕΔΑ παρά ταύτα,... θεωρεί, εκτιμημένης της καταστάσεως εις το σύνολον της, ότι μπορεί να συμφωνηθεί και να διακηρυχθεί από τα πολιτικά κόμματα ότι δεν θέτουν πολιτειακόν ζήτημα». Η ΕΔΑ ήταν το μόνο κόμμα που διεκδικούσε τυπικό την άρσινευτη δημοκρατία, οπότε η φράση «να διακηρυχθεί» αφορούσε τον εαυτό της. Το Πολιτικό Γραφείο της Κ.Ε του ΚΚΕ από το Βουκουρέστι δήλωσε ότι τα 5 σημεία βασίστηκαν «σε πνεύμα ευθύνης και πολιτικού ρεαλισμού».

Αυτό που χρειαζόταν το κίνημα για να προχωρήσει ήταν μια Αριστερά επαναστατική, ξεκάθαρη για την στρατηγική της που θα έβαζε στο κέντρο της όχι το «ρεαλισμό» και τις «συμμαχίες» αλλά την πολιτική, ιδεολογική και οργανωτική στήριξη και προώθηση της αυτενέργειας της εργατικής τάξης. Θα «έσπρωχνε» για παράδειγμα την εξέγερση του πεζοδρομίου στους χώρους δουλειάς (απεργίες, επιτροπές) και θα της άνοιγε τους πολιτικούς ορίζοντες.

Τα σπέρματα μιας τέτοιας Αριστεράς είχαν αρχίσει να διαμορφώνονται πριν την έκρηξη του καλοκαιριού του 1965. Τα Ιουλιανά έδωσαν τη δυνατότητα να εκφραστούν δημόσια οι πρώτες ριζεις με το ρεφορμισμό, ομάδες που έβλεπαν την προοπτική στα κινήματα στις χώρες του Λεγόμενου Τρίτου Κόσμου όπως οι ΦΝΧ (Φίλοι Νέων Χωρών), ομάδες γύρω από το περιοδικό «Αναγέννηση» που θεωρούσαν την Κίνα του Μάο σαν την εναλλακτική λύση στο ρώσικο μοντέλο, ομάδες όπως του Πέτρουλα που αναζητούσαν έμπνευση στα ρεύματα της «νέας Αριστεράς» που είχαν κάνει την εμφάνισή τους στην Ευρώπη εκείνη την εποχή, τροτσκιστές. Αλλά αυτές οι τάσεις ήταν πολύ αδύνατες για να καθορίσουν την πορεία των γεγονότων.

Όπως σημειώνει η **Μ. Στύλλου** στο κείμενό της για το βιβλίο Ιουλιανά 1965 από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο:

«Στην Ελλάδα του ‘65 οι επαναστάτες ήταν λίγοι και άπειροι, αντίθετα οι ρεφορμιστές ήταν η δύναμη που με τις ταλαντεύσεις και τους συμβιβασμούς της έδωσε χρόνο στην άρχουσα τάξη να ανασυνταχθεί. Κι όταν οι καταλιαιτές χτυπάνε για δεύτερη φορά, τότε είναι πιο έτοιμοι και πιο προετοιμασμένοι. Την πρώτη φορά απολύουν τον πρωθυπουργό, τη δεύτερη φορά προχώρησαν σε στρατιωτικό πραξικόπημα καταργώντας όλες τις ελευθερίες».

Λεάνδρος Μπόλαρης

Συνέντευξη με τον Φώντα Λάδη ‘Όταν η ιστορία μετεωρίζεται

Ποια είναι η θέση των Ιουλιανών στη μεταπολεμική ιστορία της χώρας μας, στη μέση μιας πορείας που αρχίζει με το τέλος του εμφυλίου και συνεχίζεται ως σήμερα;

Στις σημαντικές ιστορικές στιγμές τα γεγονότα ξετυλίγονται συνήθως ταχύτατα, «γεμυτικνωμένα». Στα Ιουλιανά, αντίθετα, η ουσιαστική εξέλιξη ήταν αργή. Η δύναμη και των δυο αντιθετων πολιτικών συνασπισμών -ουσιαστικά του λαού και των δυνάμεων που διέθετε η αντίδραση- εμφανίστηκε ισόρροπη, η εμμονή και από τις δυο μεριές φοβερή. Για δύο τουλάχιστον μήνες όλα έμοιαζαν ακίνητα, επαναλαμβανόμενα, σε μια αναπάντευχη, τυφλή προσωρινότητα. Ύστερα από το πρώτο λαϊκό ξέσπασμα και την κάθοδο, στις 19 Ιουλίου, ενός εκατομμυρίου ατόμων στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας, η εικόνα έγινε μετέωρη: Διαδηλώσεις, διαβουλεύσεις, συναλλαγές, πιέσεις, αναβλητικότητα, φαινομενική αδιαιλαξία στις αρχικές θέσεις, διακωμώδηση και κατεξευτελισμός του Παλατιού και της Βουλής, και πάλι διαδηλώσεις, συναλλαγές, διαβουλεύσεις ...

Τι ουσιαστικά «κρυβόταν» γύρω από αυτή την πολιική σύγκρουση; Ποιες βαθύτερες διεργασίες;

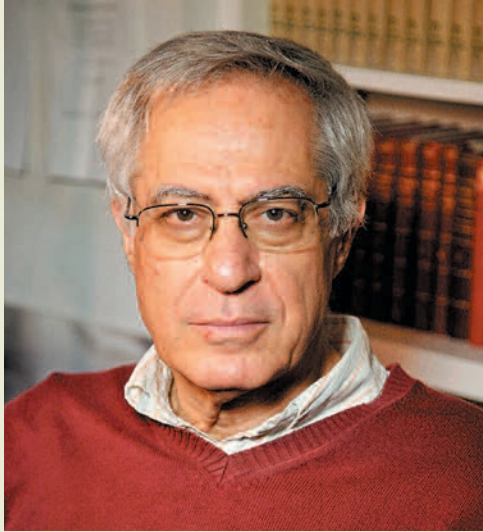
Ας μην ξεχνάμε ότι η αρχή της δεκαετίας του ‘60 συμπίπτει με τη σύνδεση της χώρας με την ΕΟΚ και με ορισμένες πρώτες σημαντικές επενδύσεις ξένου κεφαλαίου στην Ελλάδα. Σε κείνη ακριβώς την περίοδο, οι πολιτικές αντιθέσεις, οδηγημένες σε αδιέξοδο, ήταν σε συνεχή και αυξανόμενη ασυμφωνία με τις διαγραφόμενες κοινωνικές εξελίξεις. Και η ίδια, άλλωστε, η δικτατορία ήρθε τελικά για να επιβάλει στην Ελλάδα τις θελήσεις του ξένου μονοπωλικού κεφαλαίου, ανεξάρτητα αν αυτό το επιώλεξε με μια διπλά αντιφατική προσπάθεια, που από τη μια έφερε το αναρχοιστικό προσώπιό της «Ελλάδος Ελλήνων Χριστιανών» και από την άλλη τη στρατηγική της βίαιης καταστολής των συσσωρευμένων αντιθέσεων του πολιτικού κόσμου.

Αν και οι κεντρικές και αριστερές δυνάμεις αγωνίστηκαν σε μεγάλο βαθμό ενωμένες στα Ιουλιανά, ποια στάση τελικά κράτησε η κάθε μια από τα δυο πηυερές;

Αν εξετάσουμε την πολιτική της μόνο σε κείνη την περιορισμένη περίοδο, η ΕΔΑ πρέπει να ελεγχθεί γιατί δεν φρόντισε, παρ’ όλες τις ενδείξεις όξυνσης της σύγκρουσης, να τονώσει, μέσα από την κοινή πάλη των δημοκρατικών δυνάμεων, το αυτόνομο πρόσωπό της και την οργανωτική της ετοιμότητα, ώστε να διαφυλάξει και να υπερασπίσει τις δυνάμεις της και γενικότερα τον δημοκρατικό κόσμο εν όψει πιθανού πραξικοπήματος.

Οι δυνάμεις που κρατήθηκαν μέσα στις γραμμές της Ε.Κ και ενάντια στο Παλάτι είχαν πολύ διαφορετικούς στόχους ανάμεσά τους. Ας θυμηθούμε πόσες τάσεις εξακολουθούσαν να υπάρχουν στο «Κέντρο» μετά την «αποστασία». Μέλλοντες συνεργάτες της χούντας, δεξιά, κεντρώα, αριστερή πτέρυγα.

Καθώς οι ενδείξεις για επιβολή δικτατορίας πλήθαιναν -και ενάμιση χρόνο μετά τον Ιούλιο

Ο Φώντας Λάδης, συγγραφέας του βιβλίου ΙΟΥΛΙΑΝΑ 1965 - ΕΚΑΤΟ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΑΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, μιλά στην Εργατική Αλληλεγγύη εξήντα χρόνια μετά.

Ο Φώντας Λάδης, συγγραφέας του βιβλίου ΙΟΥΛΙΑΝΑ 1965 - ΕΚΑΤΟ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΑΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, μιλά στην Εργατική Αλληλεγγύη εξήντα χρόνια μετά.

του 1965, ο Γ. Παπανδρέου αποφάσισε τελικά να κάνει κάποιο συμβιβασμό με το Παλάτι και τη Δεξιά. Η υποστήριξη, όμως, στην «πρεσβιακή» κυβέρνηση του Παρασκευόπουλου (τον Δεκέμβριο του 1966) αποδείχθηκε, όπως ακριβώς είχε καταγγείλει η αριστερή πτέρυγα της Ε.Κ., νέα παγίδα του Παλατιού.

Στις 3.4.1967 η κυβέρνηση Παρασκευόπουλου έπεσε. Και πάλι διαβουλεύσεις, συμβιβασμοί. Η δικτατορία, όμως, ήταν προ των πυλών. Όχι επειδή ο Γ. Παπανδρέου δεν δέχτηκε να είναι πρωθυπουργός «υπό όρους». Ούτε επειδή δεν δέχτηκε -όπως μερικοί υποστήριζον- να παραχωρήσει τη θέση του πρωθυπουργού σε κάποιο άλλος στέλεχος της Ε.Κ. Μακάρι να ήταν τόσο απλά τα πράγματα.

Άλλωστε, το πραξικόπημα δεν έγινε από τη «μεγάλη χούντα». Μέσα στη γενική, μακρόχρονη κρίση προσώπων και θεσμών, που μόνη αυτή οδήγησε τη χώρα στη δικτατορία, η CIA είχε βρει τρόπους και χρόνο να προωθήσει τους δικούς της εκλεκτούς.

Ποια ήταν τελικά η στρατηγική των κομμάτων που συγκρούστηκαν με το Παλάτι και τους παράγοντες που το ούριζαν;

Κανένας δεν υποστηρίζει στα σοβαρά πως η κατάσταση συνειδητά ήταν επαναστατική. Κι αυτό γιατί, παρόλο που, οι διαδηλωτές εκφράζαν την οργή τους εναντίον του Κωνσταντίνου και της Φρειδερίκης με βαρύτατους χαρακτηρισμούς, βασικά δεν έβεταν -όπως και τα κόμματα- καθεστωτικό. Δηλαδή δεν ζητούσαν αλλαγή του πολιτεύματος, αλλά αντίθετα ζητούσαν την τήρηση του συντάγματος από τον συγκεκριμένο βασιλιά. Από τη στιγμή, όμως, που εκείνος δεν το τηρούσε;

Όπως και να ερμηνεύσει κανείς τις διαθέσεις των μαζών, αναμφισβήτητο είναι πως δεν υπήρχε δυνατότητα εξαγκασμού του Κωνσταντίνου σε σημαντικό υποχώρηση, αφού ούτε η ΕΔΑ ούτε η Ε.Κ. είχαν άλλες δυνάμεις με το μέρος τους, εκτός από τους άοπλους

και ουσιαστικά ανοργάνωτους διαδηλωτές. Και ενώ η Ε.Κ. μπορούσε ίσως να υπολογίζει στην υποστήριξη ορισμένων στρατιωτικών, η ΕΔΑ, με το χαμηλό ιδεολογικό-οργανωτικό της επίπεδο, δεν μπορούσε να έχει επιθετική στρατηγική, αφού δεν κατόρθωσε να έχει όπως φάνηκε άλλωστε, στη συνέχεια, ούτε καν αμυντική στρατηγική.

Στα Ιουλιανά, λοιπόν, έχουμε να κάνουμε με μαχητικότητα ή επαναστατικότητα του λαού;

Κανείς δεν μπορεί να πει ότι τότε η πλειοψηφία του λαού,· οι εργαζόμενοι, αγωνίστηκαν ενάντια στην αστική νομιμότητα. Αντίθετα, υπερασπίστηκαν με μαχητικό, βέβαιο, τρόπο το αστικό σύνταγμα και τη λειτουργία του αστικού κοινοβουλίου από τις ωμές παραβιάσεις και τις παρεμβάσεις του Κωνσταντίνου.

Ωστόσο, η λαϊκή αγωνιστικότητα κατά την περίοδο των Ιουλιανών περιείχε κατά τη γνώμη μας, και μια παράλληλη, πολύ πιο ριζοσπαστική προοπτική. Μια προοπτική που -κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις- ξεπερνούσε τα αστικά πλαίσια και τους στόχους των συγκεκριμένων πολιτικών δυνάμεων. Αυτό το επαναστατικό στοιχείο υπήρχε στη δυναμική των γεγονότων, των βασικών συγκρούσεων που οδήγησαν στα Ιουλιανά, στις διαθέσεις των μαζών, ανεξάρτητα από τη χαμηλή, γενικά, πολιτική συνειδητότητα τους. Από τη στιγμή που δεν συνείνανε όλοι οι υποκειμενικοί παράγοντες, η κατάσταση σίγουρα δεν ήταν επαναστατική. Οι διαθέσεις, όμως, μιας σημαντικής μερίδας του κόσμου ήταν για μια περίοδο επαναστατικές.

Η Αριστερά, βέβαια, δεν μπορούσε απότομα να αλλάξει πρόσωπο. Ωστόσο, η γενική κατάσταση -και τα Ιουλιανά- της έδειχναν αυτή την ανάγκη. Κάτω από μια σταδιακή αλλαγή πλεύσης, τα Ιουλιανά θα μπορούσαν να γίνουν ένας σημαντικός ιστορικός κρίκος προς μια ριζική, κοινωνική αλλαγή στη χώρα μας και όχι μόνο προς μια ριζική πολιτική αλλαγή.

Είπαμε, όμως; η κριτική της Ιστορίας δεχεται πολύ φειδωλά τα «αυ» και τα «εφόσον». Γεγονός είναι ότι πολλοί παράγοντες έδρασαν, ώστε στα χρόνια που ακολούθησαν να μην υλοποιηθεί αυτή η πλευρά των Ιουλιανών. Πράγμα που σημαίνει πως αυτή η προοπτική, στον βαθμό -μικρό ή μεγαλύτερο- που υπήρχε, ήταν σε αναντιστοιχία με το γενικό πολιτικό επίπεδο της εποχής. Αυτό αποδείχτηκε κι από το ότι χρειάστηκαν πολλά χρόνια να πραγματοποιηθούν απλώς οι βασικές πολιτικές θεσμικές αλλαγές που τα Ιουλιανά είχαν προαναγγείλει.

Οι εργαζόμενοι, όμως, δεν μπορούσαν να σταματήσουν τους αγώνες τους μόνο κι μόνο επειδή τότε δεν υπήρχαν όλοι οι όροι της τελειότερης έκβασής τους, προς όφελος των πολιτικών και των κοινωνικών-ταξικών συμφερόντων τους. Μια τέτοια αναστολή αγώνων δεν έγινε ποτέ στην ιστορία. Μέσα από τις κινητοποιήσεις, την πείρα, τα λάθη, τις ήττες και τις επιτυχίες, δημιουργούνται και οι όροι για την επίτευξη, κάθε φορά από διαφορετική αφετηρία, των άμεσων και των μακροπρόθεσμων κοινωνικών στόχων των εργαζομένων.

**Κάλεσμα σε ανοιχτή σύσκεψη
Δευτέρα 7 Ιουλίου, 6.30μμ
στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας**

**Επανακρατικοποίηση
των Σιδηροδρόμων χωρίς
αποζημίωση στην Hellenic Train
και με εργατικό έλεγχο**

Διο και πλέον χρόνια μετά το έγκλημα στα Τέμπη, ο αγώνας συνεχίζεται για να αποκαλυφθεί η αλήθεια, να τιμωρηθούν οι ένοχοι και να εξασφαλίσουμε ότι δεν θα έχουμε παρόμοια εγκλήματα στο μέλλον. Είμαστε στο πλευρό των οικογενειών των θυμάτων των Τεμπών αλλά διεκδικούμε να προχωρήσουμε τον αγώνα ένα βήμα παρακάτω.

Για όλες και όλους μας, είναι ξεκάθαρο, πως η πραγματική αιτία για το έγκλημα στα Τέμπη είναι η ιδιωτικοποίηση των Σιδηροδρόμων, που μεθοδεύτηκε για πολλά χρόνια, μέσα από την κατάτμηση του ενιαίου κρατικού ΟΣΕ σε πολλές εταιρίες μέχρι την τελική του ιδιωτικοποίηση.

Πρόκειται για μια πολιτική που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζει και γενικεύει όχι μονάχα στον σιδηρόδρομο αλλά για κάθε κοινωνικό αγαθό.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Ανοιχτή σύσκεψη

Έχουν ιδιωτικοποιήσει την Ενέργεια με αβάσταχτες συνέπειες για τους εργαζόμενους, οργανώνουν την ιδιωτικοποίηση του Νερού,

ιδιωτικοποιούν κομμάτι κομμάτι τις αστικές συγκοινωνίες, έχουν παραδώσει σε ιδιώτες τα Μουσεία και τον πολιτισμό, ιδιωτικοποιούν

σταδιακά την Υγεία και την Παιδεία. Με αυτήν την πολιτική, στερούν την πρόσβαση στα κοινά αγαθά για την πλειοψηφία των πολιτών και προετοιμάζουν νέα εγκλήματα

Διεκδικούμε να αναλάβουμε πρωτοβουλία για να αντιστρέψουμε αυτές τις επιλογές της κυβέρνησης.

Α) Να πάρουμε τον έλεγχο από τα διαπλεκόμενα συμφέροντα που βάζουν τις ζωές κάτω από τα κέρδη τους. Η Hellenic Train είναι συνένοχη στο έγκλημα μαζί με τη δολοφονική κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και της φτώχειας. Γι' αυτό πρέπει να πληρώσει για το έγκλημά της: να εκδιωχθεί χωρίς καμιά αποζημίωση. Και οι σιδηρόδρομοι και όλο το έργο τους, να γίνουν κρατικοί με εργατικό έλεγχο. Γιατί καταλαβαίνουμε ότι η πάλη για την κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων αφορά ολόκληρη την εργατική τάξη. Γιατί είναι πάλη για την ασφάλεια και τη ζωή της που γίνεται καθημερινά θυσία στο βωμό του κέρδους.

Β) Επανακρατικοποίηση όλων των επιχειρήσεων που τα προηγούμενα χρόνια, πέρασαν σε ιδιώτες ή βρίσκονται στο «υπερταμείο» με σκοπό να ιδιωτικοποιηθούν στη συνέχεια.

Γ) Δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για να στηρίξουμε τις μάχες ενάντια σε κάθε ιδιωτικοποίηση. Να καταργηθούν οι εργολαβίες και να γίνουν μαζικές προσλήψεις προσωπικού.

Ο αγώνας για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης είναι μια από τις πιο σημαντικές μάχες που δίνει η εργατική τάξη και η νεολαία. Γι' αυτό η διεξαγωγή του συνεδρίου ενός εκπαιδευτικού συνδικάτου είναι ευρύτερα σημαντική.

Η 94η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, ήταν πολύ κατώτερη των περιστάσεων και των προκλήσεων, που έχει ν' αντιμετωπίσει το εκπαιδευτικό κίνημα. Θα περίμενε κανείς να συμβεί το αντίθετο, μια και το φετινό συνέδριο ήταν το πρώτο που διεξήχθη μετά την ανάδειξη της ΑΣΕ (ΠΑΜΕ) σε πλειοψηφούσα δύναμη στην Ομοσπονδία. Αποδείχθηκε όμως, ότι οι εκλογικοί συσχετισμοί, από μόνοι τους, δεν είναι αρκετοί για να καθορίσουν την έκβαση του συνεδρίου και την κατεύθυνση της Ομοσπονδίας. Η σημασία του συνεδρίου, ως πολιτικού γεγονότος, δεν μπορεί να αποτιμάται βάζοντας στο ζύγι τα επιμέρους θετικά ή αρνητικά στοιχεία που προέκυψαν από τις αποφάσεις, που πήρε ή που δεν πήρε, αλλά από το συνολικό πολιτικό του αποτύπωμα, που ήταν σαφέστατα αρνητικό.

Η κύρια αιτία γι' αυτή την εξέλιξη ήταν η προσπάθεια αντίδρασης, στην άνοδο της Αριστεράς, όσων κατείχαν την Ομοσπονδία, έως πέρσι, οι οποίοι επέβαλαν μια πολιτική απόφαση, επί του προγράμματος δράσης, που επί της ουσίας αποτελεί απόφαση στήριξης της κυβέρνησης, αφού δεν ανέφερε τίποτα για τις διώξεις των 2 χιλιάδων και πλέον εκπαιδευτικών, για το νέο πειθαρχικό δίκαιο, που ετοιμάζει η κυβέρνηση, ούτε πρότεινε καμιά

Μετά το Συνέδριο της ΔΟΕ

ουσιαστική αγωνιστική δράση για τον Σεπτέμβρη. Η εισήγηση για τη συγκεκριμένη απόφαση έγινε από κοινού από τη ΔΑΚΕ, τη ΔΗΣΥ και το Δίκτυο, παρατάξεις της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ αντίστοιχα. Η εξέλιξη αυτή είναι μείζονος σημασίας, γιατί έχει ως στόχο να περιορίζει τις κινήσεις της Ομοσπονδίας και να δεσμεύει διαρκώς το ΔΣ, το προεδρείο και φυσικά τον πρόεδρο του ΔΣ.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι κοινά διαμορφωμένη πρόταση – εισήγηση, για το πρόγραμμα δράσης, από περισσότερες, της μίας, παρατάξεις είχε να προταθεί από την 75η Γενική Συνέλευση, του 2006, που αποφάσισε τη μεγάλη απεργία εκείνης της χρονιάς. Υπήρξε, λοιπόν, έπειτα από 19 χρόνια, ένα ενιαίο μέτωπο, μέσα στο συνέδριο της Ομοσπονδίας, μόνο που ήταν ένα μέτωπο δεξιάς αδράνειας και όχι μέτωπο αγώνα. Η δεξιά συνδικαλιστική γραφειοκρατία έδειξε τη δυνατότητά της να διαμορφώνει ευρύτερες πλειοψηφίες και αυτό χρειάζεται να ληφθεί σοβαρά υπόψη. Κάτι τέτοιο είναι σαφές ότι αποτελεί κακό προηγούμενο και ανοίγει επικίνδυνες ατραπούς.

Το αντιδραστικό αυτό μέτωπο, δεν κατόρθωσε να ανατρέψει την απόφαση του περσινού συνεδρίου για συνέχιση της απεργίας – αποχής από τις διαδικασίες της αξιολόγησης, αν και το επιχειρήσε μη συμπεριλαμβανοντας τη συνέχιση της απεργίας – αποχής στην αρχική του εισήγηση. Παρό-

λο που διέθετε τη σχετική πλειοψηφία, μέσα στο συνέδριο, ήταν σαφές ότι δεν διέθετε τους συσχετισμούς, στη βάση του κλάδου, για να πράξει κάτι τέτοιο. Έτσι κάτω από την πίεση των νεοδιόριστων συναδέλφων, που διαδήλωναν μέσα στο συνέδριο, απαιτώντας κάλυψη στον αγώνα τους, από την Ομοσπονδία και να μην σταματήσει η απεργία-αποχή, καθώς και την επίμονη στάση της Αριστεράς, αναγκάστηκαν να την συμπεριλάβουν. Κανείς, όμως, δεν εγγυάται ότι δεν θα αποπειραθούν, στο μέλλον, ν' αναίρεσουν τις όποιες δεσμεύσεις τους.

Προσανατολισμός

Η επικράτηση του μπλοκ των δεξιών δυνάμεων δεν θα ήταν εφικτή αν δεν ήταν τόσο μεγάλες και εμφανείς οι αδυναμίες της Αριστεράς. Η στάση της πλειοψηφούσας παρατάξης, της ΑΣΕ, διευκόλυνε τις δεξιές παρατάξεις, να παίξουν τον ρόλο τους. Δεν πρότεινε κάποια συγκεκριμένη πρόταση αγώνα ούτε προσπάθησε να διαμορφώσει ένα αντίπαλο μέτωπο γύρω από μια τέτοια πρόταση, που θα εμπόδιζε τις δεξιές παρατάξεις να περάσουν την πρότασή τους. Αν υπήρχε ο ανάλογος προσανατολισμός, η διάτυπωση μιας ενωτικής πρότασης απεργιακού αγώνα, για τον Σεπτέμβρη, θα δημιουργούσε σοβαρά προβλήματα σε συνέδρους, ιδιαίτερα του Δικτύου, όπως φάνηκε στο θέμα της απεργίας-αποχής και δεν θα επέτρεπε στις δεξιές ηγεσίες να κάνουν εύ-

κολα τα παιχνιδάκια τους.

Όμως η ΑΣΕ επέλεξε να αναβάλλει όλες τις κρίσιμες αποφάσεις για τον Σεπτέμβρη, στο ΔΣ της Ομοσπονδίας. Ταυτόχρονα ήταν ευκρινέστατη η προσπάθεια ανοιγμάτων προς τα δεξιά, όπως συνέβη όταν, για πρώτη φορά, ψήφισαν τον απαράδεκτο οικονομικό απολογισμό της Ομοσπονδίας, που εισηγήθηκε ο ταμίας της ΔΟΕ (μέλος του Δικτύου). Την ίδια στιγμή τα μέλη της ΑΣΕ αναλωνόντουσαν σε επιθέσεις στ' αριστερά τους. Μέλη της ΑΣΕ, στο ΔΣ, χαρακτήρισαν, στις κεντρικές τους τοποθετήσεις, όσους μιλούν για επανακρατικοποιήσεις των ιδιωτικοποιημένων δημόσιων επιχειρήσεων, ως νέους... Μέτερον και Ναπολέοντες και όσους μιλούν για τη διάλυση του σιωνιστικού κράτους του Ισραήλ και τη δημιουργία μιας ελεύθερης Παλαιστίνης, «από το ποτάμι ως τη θάλασσα», ως... πυροδότες του πολέμου, στην περιοχή.

Σε αυτό το πλαίσιο, η άρνηση της προέδρου του συνεδρίου (επίσης μέλους της ΑΣΕ) να δώσει το λόγο σε δικηγόρο των θυμάτων του ναυαγίου της Πύλου αποτέλεσε κορυφαίο απόηχο που σαφώς και διευκόλυνε τη δεξιά να επιβάλλει την ατζέντα της. Βέβαια, αυτή η στάση της ΑΣΕ δεν διαμορφώθηκε μέσα στο ίδιο το συνέδριο, αλλά σε όλη την προηγούμενη χρονιά κατά την οποία βρίσκονταν διαρκώς και σε κάθε φάση πίσω από τις διαθέσεις του κόσμου, που ήθελε να συγκρουστεί με την κυβέρνηση. Σε

αυτές τις συνθήκες ήταν επόμενο το συνέδριο να φτάσει και στο τραγικά αρνητικό γεγονός, να μην μπορεί να βγάλει, στοιχειωδώς, ούτε ένα ψήφισμα για την Παλαιστίνη, παρόλο που τρεις από τις πέντε μεγάλες παρατάξεις είχαν την παλαιστινιακή σημαία κρεμασμένη μπροστά στις γραμματείες τους.

Η στάση των Παρεμβάσεων και της Πρωτοβουλίας κατόρθωσε να «σώσει» την παρτίδα» σε ορισμένα ζητήματα, με σημαντικότερο τη διατήρηση της απεργίας-αποχής. Η πρόταση μας για 48ωρη απεργία τον Σεπτέμβρη με προοπτική κλιμάκωσης ήταν μια σωστή πρόταση. Όμως, μέσα σε αυτές τις συνθήκες απειλούμενου πολέμου, κρίσης της κυβέρνησης, ραγδαίας όξυνσης της ταξικής πάλης διεθνώς, και πρωτοφανούς κλιμάκωσης των επιθέσεων, όπως φάνηκε από την επόμενη κιόλας του συνεδρίου, με την επανατοποθέτηση σε δυνητική αργία της συναδέλφισσας Χρύσας Χοτζόγλου, πρέπει να βάλουμε στον εαυτό μας πολύ μεγαλύτερα καθήκοντα. Πρέπει ν' ανεβάσουμε τον πήχη των προσδοκιών μας, για τον ρόλο μας, μέσα στον κλάδο. Ν' αναδειχθούμε από μαχητική, μειοψηφική δύναμη σε ηγεμονεύουσα. Οι αγώνες και οι προκλήσεις είναι μπροστά μας. Οι εκπαιδευτικοί είναι ένας κλάδος που έχει αποδείξει επανειλημμένα ότι μπορούν να ξεπερνούν τις τρικλοποδιές της ηγεσίας και να πετυχαίνουν νίκες. Ας το τολμήσουμε για μια ακόμη φορά.

Σεραφεύμ Ρίζος,
μέλος ΣΕΠΕ «Αθηνά»,
Δίκτυο Εκπαιδευτικών «Η Τάξη μας»

Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Αθήνας

Από την Παρασκευή 4 έως την Κυριακή 6 Ιούλη, στο Πάρκο Γουδή, πραγματοποιείται το 26ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Αθήνας. Το κεντρικό σύνθημα της φετινής διοργάνωσης είναι εμπνευσμένο από έναν στίχο του μεγάλου ποιητή της Παλαιστίνης Μαχμούντ Νταρούις, «Μάθαμε και διαλύσαμε όλες τις λέξεις για να φτιάξουμε μία: Δικαιοσύνη».

Όπως εξηγούν οι διοργανωτές: «Κάναμε αυτό το στίχο σύνθημά μας γιατί:

- πολλές φορές η ποίηση μπορεί να μιλήσει καλύτερα για την πολιτική από ό,τι η ίδια η πολιτική,
- η γενοκτονία στην Παλαιστίνη συνεχίζεται, ρίχνοντας τη βαριά σκιά της στην εποχή μας,
- η “δικαιοσύνη” έγινε η λέξη που συνοψίζει όχι μόνο τα αιτήματα των ιστορικών κινητοποιήσεων για τα Τέμπη, αλλά την αγωνία μιας ολόκληρης γενιάς να βρει οξυγόνο,
- “δικαιοσύνη” ζητάνε οι νεκροί της Πύλου και του Έβρου, οι πρόσφυγες και οι προσφύγισες που υφίστανται τα δολοφονικά push-backs στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο, οι μετανάστριες και οι μετανάστες που τους παρουσιάζουν ως απειλή για να τους στερήσουν βασικά δικαιώματα, οι νέες και οι νέοι της “δεύτερης γενιάς” που δεν μπορούν να πάρουν χαρτιά στη χώρα που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν, οι Ρομά που σκοτώνονται από “τυχαίες εκπυροσοκροτήσεις όπλων αστυνομικών”, τα ΛΟΑΤ-ΚΙ άτομα που βρίσκονται υπό την απειλή της νεοσυντηρητικής επίθεσης,
- “δικαιοσύνη” είναι η λέξη στην οποία συναντιόμαστε, ξεκινώντας από διαφορετικές αφητηρίες: η πρώτη λέξη μιας νέας γλώσσας ενότητας και χειραφέτησης».

Μάχες

Πάνω σε όλα αυτά τα μέτωπα και μάχες είναι αφιερωμένες και οι συζητήσεις που θα διεξαχθούν στο πλαίσιο του Φεστιβάλ. Στον μεγάλο κατάλογο ομιλητών/ριών από την Ελλάδα και το εξωτερικό, ξεχωρίζουν οι συμμετοχές αγωνιστών/ριών από το **Στόλο της Ελευθερίας**, το **March to Gaza**, το **κονβόι Sumud**, τον **Σύλλογο Συγγενών Θυμάτων Τεμπών** κ.α.

Η **ΚΕΕΡΦΑ** ετοιμάζει τη δική της δυναμική παρουσία, μετά τα επιτυχημένα συλλαλητήρια για τα δύο χρόνια από το έγκλημα της Πύλου και συνεχίζοντας την καμπάνια για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι των 650 προσφύγων και για να μπει τέρμα στις κυβερνητικές ρατσιστικές πολιτικές των κλειστών συνόρων και της Ευρώπης Φρούριο. Παρέμβαση στη συζήτηση «Από την “κρίση του Έβρου” στο ναυάγιο της Πύλου» (Σάββατο 6 Ιούλη, 7μμ) θα κάνει ο συντονιστής της, **Πέτρος Κωνσταντίνου**.

Προηγήθηκε από την Πέμπτη 26 έως το Σάββατο 28 Ιούνη το **26ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης** στο πάρκο Ξαρχάκου (ΧΑΝΘ). Η **ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης** συμμετείχε στην εκδήλωση με θέμα «Αλλαγές στο τοπίο της διακυβέρνησης του μεταναστευτικού ζητήματος στην Ελλάδα» με ομιλητή τον **Ευκλείδη Μακρόγλου**. Μαζί του στο πάνελ ήταν η **Σόνια Βλάχου**, δημόσια εκπαιδευτικός - συντονίστρια στην εκπαίδευση προσφύγων/ισσών, ο **Amir Karimi**, εργαζόμενος στο προσφυγικό και στο μεταναστευτικό και η **Amanda Calaj**, μετανάστρια από την Αλβανία.

Παράλληλα προχώρησε σε εξορμήσεις και παρεμβάσεις στο χώρο του φεστιβάλ με δεκάδες κόσμος να υπογράφει την καμπάνια για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου. Παρέμβαση εκ μέρους της έκανε στην κεντρική συναυλία του Σαββάτου η **Δήμητρα Κομνιανού**. «Μετά και την τοποθέτηση του Πλεύρη στο Υπουργείο Μετανάστευσης, κλιμακώνουμε την σύγκρουση με την κυβέρνηση των δολοφόνων των Τεμπών και της Πύλου!», αναφέρει στην ανταπόκρισή της.

Να απελάσουμε τον Πλεύρη και την κυβέρνηση του θανάτου

Από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη επέλεξε να παραδώσει το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου ο Μητσοτάκης. Μετά την παραίτηση του «τσεκουροφόρου» και πρωταγωνιστή του σκανδάλου του ΟΠΕΚΕ-ΠΕ Βορίδη, τη σκυτάλη στη θέση του υπουργού παίρνει ο επίσης σκληροπυρηνικός ρατσιστής και κραγμένος ακροδεξιός **Θάνος Πλεύρης**.

Το στίγμα του ο Πλεύρης, που προέρχεται από το φασιστικό ΛΑΟΣ του Καρατζαφέρη όπως οι Βορίδης και Γεωργιάδης, το άφησε πριν ακόμα ορκιστεί. «Κυρίαρχος στόχος είναι η αύξηση των επιστροφών παράνομων μεταναστών και η πάταξη της λαθρομετανάστευσης. Όποια πολιτική είναι προς δίκαιη και αυστηρή κατεύθυνση θα συνεχιστεί», είπε μπαίνοντας στο Προεδρικό Μέγαρο για την ορκωμοσία.

Το τι επί της ουσίας θεωρεί ο ίδιος ως «δίκαιη» και «αυστηρή κατεύθυνση» είναι γνωστό και το θύμισαν ούκ ολίγα δημοσιεύματα. Σε φασιστοσύναξη του εθνικιστικού περιοδικού «Patria» το 2011 ενάντια στην ιθαγένεια των μεταναστών, όταν ακόμα ήταν βουλευτής του ΛΑΟΣ, δήλωσε:

«Το μεταναστευτικό κατά την άποψή μου μπορεί να λυθεί με δύο τρόπους, οι οποίοι σιγά σιγά πρέπει να λέγονται ξεκάθαρα. Ο πρώτος τρόπος είναι η φύλαξη των συνόρων, να καταλάβουμε τι εννοούμε, φύλαξη των συνόρων δεν μπορεί να υφίσταται αν δεν υπάρχουν απώλειες, και για να γίνω κατανοητός, αν δεν υπάρχουν νεκροί. Η φύλαξη των συνόρων έχει νεκρούς. Πρώτο είναι αυτό.

Και δεύτερο, όσοι πλέον μπουν εδώ, θα έχουν τη λογική των αντικινήτρων. Όταν βρίσκεσαι εδώ πέρα, όχι κοινωνική παροχή δεν θα έχεις, δεν θα μπορείς να φας, δεν θα μπορείς να πεις, δεν θα μπορείς να πας στο νοσοκομείο, και θα λες στους άλλους στο Πακιστάν, εδώ πέρα περνάμε χειρότερα από ό,τι στο Πακιστάν. Αν δεν περνάνε χειρότερα, θα έρχονται. Πρέπει να περνάνε χειρότερα. Η ζωή τους, η κόλαση, να φαντάζει παράδεισος σ' αυτά που θα ζουν εδώ πέρα».

«Οι καλοί πρόσφυγες και μετανάστες είναι οι νεκροί πρόσφυγες και μετανάστες», ήταν με λίγα λόγια το δόγμα του Πλεύρη. Για όσους, δε, καταφέρνουν να γλυτώσουν από τον θάνατο στα σύνορα, το όνειρό του ήταν να έχουν μια ζωή «κόλαση». Ο πατέρας του, ο ανοιχτά δηλω-

21/6, Αθήνα. Διαδήλωση για τα δύο χρόνια από το έγκλημα της Πύλου. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

μένος ναζί και ιδρυτής της οργάνωσης «Κόμμα της 4ης Αυγούστου», **Κώστας Πλεύρης**, δεν θα το έλεγε καλύτερα.

Τώρα ο ίδιος άνθρωπος, με αυτό το παρελθόν και τη ρατσιστική ρητορική μίσους, γίνεται Υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου για να συνεχίσει το «έργο» του ομογάλακτου του Βορίδη. Πρώτη επίσκεψή του από το καινούργιο του πόστο θα είναι στη Λιβύη για να εξασφαλίσει τις “νέες Πύλους”. Όπως σχολιάζει η **ΚΕΕΡΦΑ**:

Αχαλίνωτος ρατσισμός

«Ο Μητσοτάκης έχει βρει στο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου τον χώρο εφαρμογής της πολιτικής του για να υπογραμμίσει την πλήρη προσχώρηση του στα ακροδεξιά ιδεολογήματα του Τραμπ και των ευρωπαίων ομογάλακτων του, τον αχαλίνωτο ρατσισμό κατά των προσφύγων και των μεταναστών».

Θυμίζει με τη σειρά της τη συγκεκριμένη ανατριχιαστική δήλωση «που ταιριάζει γάντι στον ρόλο που του αναθέτει η κυβέρνηση του Μητσοτάκη, με πρώτη αποστολή την καταδίωξη προσφύγων με φρεγάτες μέχρι θανάτου στα ανοιχτά της Λιβύης και οι επαναπροωθήσεις με τους τρόπους που εφάρμοσε το Λιμενικό τον Ιούνιο του 2023, βουλιάζοντας το Αδριανό και δολοφονώντας μαζικά πάνω από 600 πρόσφυγες ανοιχτά της Πύλου».

Και τονίζει: «Πρόκειται για επιλογή με την οποία η ΝΔ επιχειρεί να συσπειρώσει στο κόμμα της την ακροδεξιά υιοθετώντας τις πιο βάρβαρες πολιτικές κατά των μεταναστών. Στην πράξη, όπως και στο παρελθόν στην Ελλάδα και τώρα διεθνώς, αυτές οι επιλογές φουντώνουν την ακροδεξιά και τους φασίστες.

Ο Θ. Πλεύρης ως κομματάρχης του ΛΑΟΣ στην Αθήνα ήταν άλλωστε το σήριγμα της επιτροπής των “αγανακτισμένων” κατοίκων του Αγίου Παντελεήμονα που άνοιξε την πόρτα στη Χρυσή Αυγή, στον Μιχαολιάκο να μπει πρώτα στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας και μετά στη Βουλή. Ουκ ολίγες φορές συνέτρεξε νομικά τους μαχαιροβγάλτες φασίστες στην περιοχή. Οι σχέσεις με τον Κασσιδιάρη στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας ήταν εγκάρδιες.

Η σύγκρουση με την κυβέρνηση των δολοφόνων των Τεμπών και της Πύλου είναι ώρα να κλιμακωθεί. Να επιβάλουμε να γυρίσουν πίσω οι φρεγάτες από τα ανοιχτά της Λιβύης, με τις οποίες απειλεί η κυβέρνηση να μας σύρει σε πόλεμο για τις ΑΟΖ και την ίδια ώρα θα πνίγουν πρόσφυγες, γυναίκες και παιδιά.

Να κλιμακώσουμε τη μάχη για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου, τόσο οι δολοφόνοι του Λιμενικού όσο και της κυβέρνησης που επέβαλαν την επιλογή της αποτροπής μέχρι θανάτου. Για σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά και όχι για τους πλούσιους επενδυτές, ανάμεσα τους και τα ισραηλινά γεράκια που δολοφονούν χιλιάδες παιδιά στη Γάζα. Να μην επιτρέψουμε να φέρει το ρατσιστικό νομοσχέδιο του Βορίδη που καταργεί κάθε δικαίωμα των μεταναστών, κάθε πρόσβαση σε χαρτιά.

Αυτός ο ανασηματισμός θανατοπολιτικής και συγκάλυψης των σκανδάλων της κυβέρνησης της ΝΔ μπορεί να είναι η τελευταία της πράξη. Με ξεσηκωμό, με ένα “Λος Άντζελες”, με απεργίες και καταλήψεις είναι ώρα να τους στείλουμε στο σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας», καταλήγει.

Αυτές τις μέρες κλείνουμε δέκα χρόνια από το ιστορικό ΟΧΙ της 5ης Ιουλίου του 2015, ΟΧΙ στα μνημόνια, την ΕΕ, το ΔΝΤ, τους τραπεζίτες και τα αφεντικά, οικονομικά και πολιτικά, αυτής της χώρας. Στο προηγούμενο φύλλο θυμίσαμε πώς ένα πεντάμηνο συνεχών εκβιασμών των «εταίρων» και συνεχών υποχωρήσεων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αποθράσυνε τους πρώτους να απαιτούν όλο και περισσότερα, οδηγώντας τελικά τον Τσίπρα σε απόφαση διεξαγωγής δημοψηφίσματος. Σε αυτό το φύλλο, αξιοποιώντας ξανά άρθρα και ρεπορτάζ της Εργατικής Αλληλεγγύης των ημερών, θυμόμαστε τα γεγονότα που προηγήθηκαν και ακολούθησαν το μεγαλειώδες ΟΧΙ του 61,3%.

«Η Εργατική Αλληλεγγύη, το ΣΕΚ, με όλες τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εξορμούμε παντού για τη μαζική νίκη του ΟΧΙ. Ταυτόχρονα προτείνουμε τους τρόπους για να συνεχίσουμε και να ολοκληρώσουμε τη νίκη ενάντια στις δυνάμεις του κεφάλαιου παίρνοντας τον έλεγχο των τραπεζών, σπάζοντας με το ευρώ και την ΕΕ και διαγράφοντας το χρέος. Καλούμε κάθε αγωνιστή και αγωνίστρια από το ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ να παλέψουμε μαζί, όσους συμβιβασμούς κι αν προτείνει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, όσα σεχταριστικά λάθη κι αν κάνει η ηγεσία του ΚΚΕ».

Με αυτή τη γραμμή μήπε η επαναστατική αριστερά στον άγριο, αδυσώπητο ταξικό πόλεμο που κλιμακώθηκε ανάμεσα στις 26 Ιούνη και τις 5 Ιούλη σε χώρους δουλειάς και γειτονιές. Έκλεισαν τις τράπεζες. Όπως γράφαμε: «Τις τράπεζες δεν τις έκλεισε η “ελληνική αδιαλλαξία”. Τις τράπεζες τις έκλεισε η Τρόικα. Το απόγευμα της Κυριακής το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ αποφάσισε, ύστερα από σύντομη τηλεδιάσκεψη, “να αφήσει αμετάβλητο το ανώτατο όριο δανεισμού των ελληνικών τραπεζών μέσω του ΕΛΑ”. Με άλλα λόγια η ΕΚΤ αρνήθηκε να προστατέψει το ελληνικό τραπεζικό σύστημα από το κύμα των αναλήψεων που είχε μόλις ξεσπάσει».

Για την πλειοψηφία του κόσμου ο εκβιασμός δεν λειτούργησε. Ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος: «Η κυβέρνηση όρισε στα 60 ευρώ το ημερήσιο όριο ανάληψης από τα ΑΤΜ. Αλλά τα 3/4 των εργαζομένων έχουν μεικτές μηνιαίες αποδοχές κάτω από 750 ευρώ. Το ποσό που μπορούν να διαθέσουν κάθε μέρα δεν ξεπερνάει τα 20 ευρώ. Και η κατάσταση είναι χειρότερη για τους συνταξιούχους και τους άνεργους. Το όριο των 60 ευρώ δεν τους αφορά. Φυσικά δεν ισχύει καθόλου το ίδιο για την “υψηλή κοινωνία”».

Αλλά και εκεί που “υπάρχει ακόμη λίγο λίπος” όπως έλεγε κυνικά ο Πάγκαλος, ο κόσμος δεν φοβάται, αντίθετα εξοργίζεται: «Οικογένειες με παιδιά που σπουδάζουν στο εξωτερικό, άνθρωποι που βρίσκονται σε ανάγκη και αδυνατούν να σηκώσουν τις λιγοστές τους οικονομίες, το πρωί της Δευτέρας βρέθηκαν να διαμαρτύρονται αντιμέτωποι με την αστυνομία μπροστά στα κατεβασμένα ρολά των τραπεζών». «Κλειστές τράπεζες αυτοί, εργατικό έλεγχο εμείς» απαντάει η επαναστατική αριστερά. Οι “Τραπεζοϋπάλληλοι για το ΟΧΙ” κυκλοφορούν προκήρυξη που προτείνει:

«Τώρα γίνεται ακόμη πιο επίκαιρο το αίτημα οι τράπεζες να κρατικοποιηθούν και τον έλεγχο να τον έχουν οι εργαζόμενοι και τα σωματεία τους. Αυτό σημαίνει: Οι εργαζόμενοι να ανοίξουν τα καταστήματα για να μπορεί να πά-

ρει ο κάθε συνταξιούχος και εργαζόμενος τα χρήματα που έχει ανάγκη αλλά και να μην αφήσουμε κανένα περιθώριο να βγάλουν οι πλούσιοι τα κεφάλαιά τους στο εξωτερικό. Να παγώσουν οι πλειστηριασμοί για τα χρέη...»

Εκεί που δεν πιάνει η τρομοκρατία των ΑΤΜ, πιάνουν δουλειά τα αφεντικά: «Πανικό προσπάθησαν να σπείρουν εργολάβοι και διευθυντές σε εταιρίες που συνεργάζονται μέσω ΕΣΠΑ με τον δημόσιο τομέα απειλώντας τους εργαζόμενους πως το ΟΧΙ θα σημάνει διακοπή χρηματοδότησης και άρα διακοπή των εργασιών. Εργαζόμενοι σε ψυχιατρικές δομές, ΜΚΟ, και εταιρίες ΣΔΙΤ κάθε είδους, βρέθηκαν στο μάτι του κυκλώνα. Απειλές εξαπέλυσαν και οι κατασκευαστικές εταιρίες στα τέσσερα μεγάλα έργα. Μπαράζ εργοδοτικής ασυδοσίας έγινε στις εταιρίες τηλεπικοινωνιών. Η Vision Solutions με πρόσχημα τη ρευστότητα δεν πλήρωσε μέρος του μισθού του προηγούμενου μήνα. Το ίδιο έγινε στην Teleperformance, στην Infoquest, στη CBS, στη Sieben. Στη Forthnet απείλησαν με απολύσεις εργαζόμενους που τόλμησαν να στηρίξουν το ΟΧΙ δημόσια. Στην Telefonet από την ημέρα ανακοίνωσης του δημοψηφίσματος έβγαλαν όλον τον κόσμο σε υποχρεωτική άδεια ενώ την Δευτέρα 13/7 που ξανάνοιξαν είπαν στους εργαζόμενους πως η επιχείρηση δεν έχει να τους πληρώσει. Απειλές για απολύσεις είχαμε και στην εταιρία Calzedonia. Ανακοινώθηκαν υποχρεωτικές άδειες στον ΑΝΤ1 αλλά και σε ΕΘΝΟΣ-Ημερησία».

Κόντρα στην τρομοκρατία

Ταυτόχρονα με την τρομοκρατία, αφεντικά, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, “ακροκεντρώο”, σύσσωμα τα ΜΜΕ προσπαθούσαν απεγνωσμένα να δημιουργήσουν ρεύμα για το “ναι” με τη φιάστα που οργανώναν στο Καλλιμάρμαρο τη μέρα της συγκέντρωσης του ΟΧΙ την Παρασκευή 3 Ιούλη: «Από τις 29/6 είχαν αρχίσει οι εκβιασμοί στην Teleperformance. Με την δικαιολογία ότι δεν θα έχουν ρευστότητα απέλυσαν δεκάδες εργαζόμενους. Απειλούσαν πως όποιος πάει στο ΟΧΙ θα φύγει. Την Παρασκευή είχαν φέρει πουλμανάκι για να μας πάρουν στο Καλλιμάρμαρο. Πολλοί ήταν αυτοί που μπήκαν στο πούλμαν και ακολούθησαν. Όταν έφτασαν, πήραν τηλέφωνο και ήρθαν να μας βρουν στην τεράστια συγκέντρωση του ΟΧΙ στο Σύνταγμα».

Ο Γιώργος Αποστολόπουλος, εργάτης σε

Εργατική Αλληλεγγυή #1179, 24 Ιούνη 2015

Ο αγώνας για να μην μετατρέψουν το ΟΧΙ της ρήξης σε ΝΑΙ υποταγής

εργοστάσιο έχει κατέβει στην πρώτη συγκέντρωση υπέρ του ΟΧΙ από τη Θηβα: «Σήμερα μπαίνοντας το πρωί στο εργοστάσιο οι συνάδελφοι σήκωναν τα χέρια τους και φώναζαν ΟΧΙ! Στο φούρνο, στο μανάβικο της γειτονιάς, παντού ο κόσμος έδινε αποφασιστικά αυτή τη γραμμή. Τα αφεντικά οργανώνουν λεωφορεία για να κατέβουν στη συγκέντρωση “Μένουμε Ευρώπη” κι απειλούν όσους δεν το κάνουν ότι θα απολυθούν. Ένας από τους φίλους που δέχτηκαν τέτοιες απειλές, δεν μάζησε κι έχουμε κατέβει μαζί στη συγκέντρωση σήμερα». Εκατοντάδες συνδικαλιστές υπογράφουν κείμενο που κυκλοφορεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και καλεί τα συνδικάτα σε γενική απεργία.

«Στη Νέα Φιλαδέλφεια έγινε επιτροπή στήριξης του ΟΧΙ με τα σωματεία των δασκάλων, των καθηγητών και των εργαζομένων στο δήμο, τη λαϊκή συνέλευση, το κοινωνικό ιατρείο και κόσμο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΣΥΡΙΖΑ» μεταφέρει η Γεωργία Κόφφα, καθηγήτρια από την Γ' ΕΛΜΕ. «Βγήκαν υλικά, προκηρύξεις και τρικάκια και τις επόμενες μέρες ακουλούθησαν εξορμήσεις σε όλους τους εργατικούς χώρους και συνεχή παρουσία στην πλατεία».

«Τη Δευτέρα μετά την ανακοίνωση του δημοψηφίσματος, οι συνάδελφοι περίμεναν να διαβάσουν την προκήρυξη σαν ζεστό ψωμί» λέει ο Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στον Αγ.Σάββα. «Στους εργατικούς χώρους υπάρχει ένα αυθόρμητο 90% ΟΧΙ. Πατάμε σε ένα τεράστιο ρεύμα και σε μια τεράστια ταξική πόλωση. Την Πέμπτη 2/7, κάνουμε στάση εργασίας και γενική συνέλευση για το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα. Το ίδιο και στο Αττικό Νοσοκομείο και αλλού». Η Εργατική Αλληλεγγύη εξαντλήθηκε: «Από την Τετάρτη 1/7 Ιούλη μέχρι την Κυριακή του δημοψηφίσματος δόθηκαν σε πλατείες, εργατικούς χώρους και εκλογικά κέντρα πάνω από 3000 φύλλα». Αυτή η εικόνα επιβεβαιώθηκε στις 3/7 στο Σύνταγμα και στις πλατείες όλης της χώρας. Εκατοντάδες χιλιάδες πλημμύρισαν την πλατεία Συντάγματος και όλους τους γύρω δρόμους. Μόλις μερικές χιλιάδες σύρθηκαν στο Καλλιμάρμαρο.

«Η μάχη δόθηκε μέχρι και το κλείσιμο της κάλπης. Τα κανάλια παρουσίασαν δημοσκοπήσεις “για οριακά αποτελέσματα-ντέρμπι”. Ο κόσμος όμως ήξερε. Με το που άρχισαν να βγαίνουν τα πρώτα αποτελέσματα η γιορτή ξε-

κίνησε. Όλοι οι δρόμοι οδηγούσαν στο κέντρο της Αθήνας σε μια νέα μεγαλειώδη συγκέντρωση. Σκαρφαλωμένοι στον περίβολο της Βουλής είναι η Άλλα κι ο Γιάννης: “Σήμερα αλλάζει πορεία η χώρα. Τώρα δεν μας σταματάει τίποτα. Όταν είμαστε ενωμένοι δεν καταλαβαίνουμε τίποτα”».

Όλες αυτές τις μέρες το κέντρο της πόλης πλημμυρίζει από χιλιάδες δημοσιογράφους που συρρέουν για να καλύψουν τις εξελίξεις ενώ οι πλατείες της Ευρώπης γεμίζουν από κόσμο. Η μάχη για το ΟΧΙ ξεσηκώνει παντού την αλληλεγγύη. Γράφει ο Άλεξ Καλίνικος από το Λονδίνο: «Υπάρχουν ιστορικές στιγμές που η κανονική ροή της ιστορίας παγώνει και οι συνηθισμένες σχέσεις εξουσίας αντιστρέφονται. Οι ισχυροί ταπεινώνονται και οι φτωχοί και καταφρονημένοι ανυψώνονται. Αυτό έγινε στην Ελλάδα στις 5 Ιούλη. Η ριζοσπαστική αριστερά στην Ελλάδα έχει μια άνευ προηγουμένου ευκαιρία. Οφείλει να την αρπάξει και να γράψει ιστορία».

Συμφωνία

Αυτό ακριβώς απέφυγαν οι ηγεσίες της ρεφορμιστικής αριστεράς. Ο Τσίπρας, και όχι μόνο ο Τσίπρας, έβλεπε το δημοψήφισμα απλώς σαν ένα μέσο πίεσης για μια καλύτερη συμφωνία. Όπως γράφαμε:

«Ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε ό, τι μπορούσε για να κλαδέψει την προσπάθεια για ένα μαζικό ΟΧΙ. Ένα πρώτο δείγμα ήταν η ασάφεια αν το δημοψήφισμα ήταν όντως στο τραπέζι ή μια μπλόφα. Λίγες μόλις ώρες μετά την εξαγγελία του ο Βαρουφάκης δήλωνε ότι “εάν έλθει βελτιωμένη πρόταση από τους θεσμούς η ελληνική κυβέρνηση θα την υποστηρίξει παροτρύνοντας τους πολίτες να ψηφίσουν υπέρ της αποδοχής της”. Ο Δραγασάκης είπε στην ΕΡΤ: “Γιατί κάναμε το δημοψήφισμα; Για να πετύχουμε μια συμφωνία που να πληρεί κάποια κριτήρια”. Ακολούθησε ο Τσίπρας: “το ΟΧΙ θα αποτελέσει όπλο για μια καλύτερη συμφωνία αμέσως μετά το αποτέλεσμα της Κυριακής”. Στις 3/7 το πρωτοσέλιδο της Αυγής προεξοφλούσε: “Συμφωνία την Τρίτη σε κάθε περίπτωση”! Η τελική ευθεία προς τις 5/7 σηματοδεύτηκε από τη μονότονη επανάληψη («μη πείτε μετά ότι δεν σας τα είπαμε») της θέσης ότι “ψηφίζοντας ΟΧΙ σε αυτή τη συμφωνία ψηφίζετε ΝΑΙ στην επόμενη»».

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
Ε.Φ. 9161 Ομόνοια 10210 Αθήνα
κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
τιμή 2 ευρώ

ΕΛΤΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ
Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

1 Ιουλίου 2015 www.sekonline.gr No 1180

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙΚΑ
ΟΧΙ
ΣΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΕΠΙΡΡΟΗ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΟΧΙ ΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

• ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ
• ΕΞΩΣΜΟΣ ΑΠΟ ΕΥΡΩ-ΕΕ
• ΠΡΑΚΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΜΕ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙΚΑ
ΟΧΙ

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΤΕΣ
ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ
ΣΤΟΥΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥΣ

Σύνταγμα, 29/6

Εργατική Αλληλεγγύη #1180, 1 Ιούλη 2015

Η ηγεσία του ΚΚΕ επίσης δεν στήριξε το ΟΧΙ προτείνοντας άκυρο. Αυτή η γραμμή δεν μπορούσε να πείσει όχι μόνο τους ψηφοφόρους αλλά ούτε καν τα μέλη του. «Γι' αυτό, δύο μέρες πριν την Κυριακή, η γραμμή του άκυρου με χρήση των ψηφοδελτίων που τύπωσε το ΚΚΕ "διευρύνθηκε". Όπως δήλωσε ο γ.γ του ΚΚΕ **Κουτσούμπας**: "Άκυρο, λευκό, αποχή πιστεύουμε θα είναι ένα πολύ δυναμικό ποσοστό και πρέπει έτσι να εκφραστεί ο ελληνικός λαός".

Μέσα στην μεγαλύτερη ταξική πόλωση, τη μέρα του δημοψηφίσματος, ο Κουτσούμπας δήλωνε ότι «απαντάμε στην απόπειρα πόλωσης και "διχασμού"(!) του λαού με την ενότητα της εργατικής τάξης, την ταξική συσπείρωση μέσα στο κίνημα, την ενίσχυση της Λαϊκής Συμμαχίας».

Υποστηρίζοντας ότι: «η εναλλακτική για την οποία έχει μιλήσει η τρόικα, δηλαδή με δρομολόγηση πορείας εξόδου από το ευρώ, είναι και αυτή εκδοχή, που επίσης θα πλήξει μόνο την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα». Θέτοντας και μεταθέτοντας σαν προϋπόθεση για κάθε ρήξη και την ανατροπή την «λαϊκή εξουσία» σε κάποιο απώτερο μέλλον: «Καλούμε το λαό «να υιοθετήσει μαζικά και αποφασιστικά την πρόταση του ΚΚΕ για διέξοδο από την κρίση... Πράγμα που προϋποθέτει κοινωνικοποίηση μονοπωλίων, αποδέσμευση από την ΕΕ, μη αναγνώριση του χρέους - μονομερή διαγραφή του, με κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό της

οικονομίας για την ανάπτυξη της κοινωνίας, για το λαό και με το λαό μας πραγματικά στην εξουσία».

Η ψυχρολουσία για τον κόσμο ήρθε άμεσα: «Δεν πρόλαβε ο αλέκτωρ να λαλήσει τρις και ο Αλέξης Τσίπρας είχε ήδη μετατρέψει το 61,3% του ταξικού ΟΧΙ στα μνημόνια σε "εθνική συμφιλίωση" για ένα νέο μνημόνιο. Το απόγευμα της Δευτέρας 6 Ιούλη κάλεσε σε σύσκεψη όλων των ειδών τα λυσσασμένα σκυλόψαρα που πολέμησαν το ΟΧΙ, να συνυπογράψουν "εντολή συνέχισης και ενίσχυσης της προσπάθειας για την επίτευξη μιας κοινωνικώς δίκαιης και οικονομικώς βιώσιμης συμφωνίας".

Νέο μνημόνιο

Στις 10/7 η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ζήτησε την εξουσιοδότηση της Βουλής για να διαπραγματευτεί ένα νέο μνημόνιο στη Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ το Σαββατοκύριακο, σχεδόν όμοιο με αυτό που μόλις είχε καταψηφίσει το 61,3% στο δημοψήφισμα. Σύσσωμοι γεωργιάδηδες, βορίδηδες, μητσotάκηδες και βενιζέλοι ψήφισαν σαν βάση διαπραγμάτευσης αυτό το μνημόνιο. Εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ "Οχι" ψήφισαν δύο βουλευτίνες, «παρών» ψήφισαν οκτώ, 15 ψήφισαν «ναι με επιφυλάξεις», και επτά ήταν απόντες. Ανάμεσά τους και ο Βαρουφάκης ο οποίος παρότι την ίδια μέρα παραιτήθηκε από υπουργός Οικονομίας, εν είδη θυσίας που θα σφραγίσει τη συμφωνία, δήλωσε ότι αν ήταν παρών θα ψήφιζε «ναι» επιμένοντας: «Η μονα-

δική είδηση που μετράει σήμερα είναι το μεγαλειώδες όχι του ελληνικού λαού και πως αυτό θα ενισχύσει τον Αλέξη Τσίπρα στη διαπραγμάτευση».

Ταυτόχρονα στην πλατεία Συντάγματος πάνω από 15.000 αγωνιστές κι αγωνίστριες βροντοφώναζαν ΟΧΙ στο νέο μνημόνιο. Τη συμφωνία στις 12/7 με τους «εταίρους» ακολούθησε στις 15/7 η ψηφοφορία στη Βουλή για το πρώτο νομοσχέδιο των «προσπατούμενων» του νέου μνημονίου με 32 βουλευτές-ίνες του ΣΥΡΙΖΑ να ψηφίζουν όχι, 6 παρών και μια αποχή. Την ίδια μέρα η ΑΔΕΔΥ και άλλα συνδικάτα πραγματοποιούσαν γενική απεργία. Η απογευματινή συγκέντρωση ήταν η μαζικότερη μετά από τη μεγαλειώδη συγκέντρωση του ΟΧΙ. Κλείνει με ένα όργιο καταστολής που εξαπολύει ο υπ. ΠροΠο **Πανούσης**. Αλλά ένας νέος κύκλος αγώνα και συζήτησης έχει ήδη ξεκινήσει.

Ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ επεδίωξαν -και επιδιώκουν- να κλείσουν αυτή τη συζήτηση, υποστηρίζοντας πάνω απ' όλα ότι «δεν υπήρχε εναλλακτική».

«Υπάρχει. Είναι η διαγραφή του χρέους, η στάση πληρωμών, η κρατικοποίηση των τραπεζών και ο εργατικός έλεγχος» γράφαμε τότε από τις στήλες αυτής της εφημερίδας. «Μονομερής στάση πληρωμών και διαγραφή του δημόσιου χρέους των 320 δις ευρώ είναι ένα δώρο με φυτίλι για τους τραπεζίτες της Ευρώπης. Θα έκανε τις "αγορές να χορεύουν πεντοζάλι" κατά την προσφιλή έκφραση του πρωθυπουργού.

Είχε τρεις ευκαιρίες να το κάνει. Η πρώτη ήταν δύο εβδομάδες μετά τις εκλογές του Γενάρη, όταν η ΕΚΤ σταμάτησε εκβιαστικά να δέχεται ως ενέχυρο τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου. Η δεύτερη ήταν η 20η Φλεβάρη, όταν η τρόικα έδωσε χειροπόδαρα την κυβέρνηση με τη συμφωνία της τετράμηνης παράτασης. Αν είχε απαντήσει τότε με μονομερή στάση πληρωμών και διαγραφή του χρέους η κυβέρνηση, θα είχε καταφέρει να γλυτώσει τα 8 δις ευρώ που κατέβαλε σε δόσεις στο ΔΝΤ μέσα στο τετράμηνο.

Αν είχε κρατικοποιήσει τότε τις τράπεζες επιβάλλοντας έλεγχο κεφαλαίων, ΔΕΚΑΔΕΣ δις ευρώ που πέταξαν προς πάσα κατεύθυνση αυτούς τους τέσσερις μήνες, θα είχαν παραμείνει στις τράπεζες και στο δημόσιο. Η κυβέρνηση αντί να αξιοποιήσει το momentum που της έδινε η νωπή εκλογή της, πέταξε αυ-

τές τις ευκαιρίες, προτιμώντας να καταδικάσει τον κόσμο της Αριστεράς σε 5 μήνες συμβιβασμών και αναμονής "για να αλλάξουμε την ΕΕ από τα μέσα", παραφράζοντας τον **Λέοναρντ Κοέν**.

Έτσι φτάσαμε στην τρίτη ευκαιρία. Το 61,3% του λαού που ψήφισε ΟΧΙ στο δημοψήφισμα δεν είναι ηλίθιο. Το έκανε έχοντας εν γνώσει ότι το ερώτημα είναι ΝΑΙ ή ΟΧΙ στην ευρωζώνη, όπως θύμιζαν σε κάθε ευκαιρία οι "εταίροι". Δεν κώλωσε ούτε μπροστά στα κλειστά ATM, ούτε μπροστά στη συνεχή κινδυνολογία.

Ο Αλέξης Τσίπρας θα μπορούσε να πει ΟΧΙ στη συμφωνία, να κηρύξει μονομερή διαγραφή του χρέους, να προχωρήσει σε κρατικοποίηση των τραπεζών εξασφαλίζοντας ότι θα καταβάλλονται οι συντάξεις αλλά δεν θα διαφεύγουν τα κεφάλαια. Να αρνηθεί τη νέα τοκογλυφική "βοήθεια" της ΕΚΤ και να βάλει μπρος την Τράπεζα της Ελλάδας προκειμένου να παρέχει την απαραίτητη ρευστότητα, όπως έκανε επί δεκαετίες το ελληνικό κράτος.

Εναλλακτική

Θα μπορούσε με την τουριστική σεζόν στο φουλ να κρατικοποιήσει τις ακτοπλοϊκές γραμμές αντί να επιδοτεί αδιάκοπα τους εφοπλιστές και να εξασφαλίσει το απαραίτητο συνάλλαγμα. Να φορολογήσει άμεσα τους μεγαλοεξοδόχους, που μέσα στο καλοκαίρι δεν περιμένουν στα ATM για 60 ευρώ, τις μεγάλες αλυσίδες σούπερ μάρκετ, τα κέρδη των ελληνικών επιχειρήσεων, που παραμένουν στα χρηματοκιβώτια. Να πάρει πίσω από τους ιδιώτες την αεροπορία και τα αεροδρόμια, τον έλεγχο των λιμανιών της χώρας, τον ΟΤΕ, που εκμεταλλεύονται οι Aegean, η Κόσκο, η Deutsche Telekom και άλλα αρπακτικά. Ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό.

Η δύναμη που μπορεί να επιβάλει ένα τέτοιο σχέδιο υπάρχει. Είναι η εργατική τάξη, οι παραγωγικές ηλικίες που κατά μεγάλη πλειοψηφία ψήφισαν ΟΧΙ στο δημοψήφισμα έχοντας στην πλάτη τους την εμπειρία πέντε χρόνων σκληρών μαχών. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μια τέτοια αντικαπιταλιστική ρήξη θα έχει να αντιμετωπίσει δυσκολίες, πάνω από όλα την οργή των συμφερόντων, εσωτερικού και εξωτερικού, που μια γεύση της πήραμε αυτές τις μέρες.

Αλλά θα έχει την τεράστια υποστήριξη των λαών της Ευρώπης. Το αναγνώρισε αυτό στους Financial Times και ο **Ντόναλντ Τουσκ**, Πρόεδρος τότε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου: "Για εμένα, η ατμόσφαιρα είναι παρόμοια με την περίοδο μετά το 1968. Αισθάνομαι, ίσως όχι μια επαναστατική διάθεση, αλλά μια πλατιά εξαπλωμένη ανυπομονησία. Και όταν η ανυπομονησία γίνεται όχι ατομική αλλά κοινωνική εμπειρία, αυτή είναι η εισαγωγή των επαναστάσεων..." Βούληση να συγκρουστεί κανείς με τα μεγάλα συμφέροντα χρειάζεται.

Όλα αυτά ούτε θέλει ούτε πρόκειται να τα κάνει ο Τσίπρας -που ετοιμάζεται να φορτώσει νέα ακόμα πιο δυσβάσταχτα μέτρα σε ένα κόσμο ήδη χτυπημένο από την λιτότητα, διογκώνοντας το χρέος με νέα δάνεια για να έχουν να πληρώνουν και τα δισέγγονά μας.

Πρόκειται για επιτακτικά καθήκοντα που μπορεί να εφαρμόσει η εργατική τάξη με τη στήριξη και την βοήθεια μιας αποφασισμένης και καλά οργανωμένης αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς».

Γιώργος Πίπτας

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
Ε.Φ. 9161 Ομόνοια 10210 Αθήνα
κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
τιμή 2 ευρώ

ΕΛΤΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ
Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

15 Ιουλίου 2015 www.sekonline.gr No 1182

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙΚΑ
ΟΧΙ
ΣΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΕΠΙΡΡΟΗ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΟΧΙ ΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

• ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ
• ΕΞΩΣΜΟΣ ΑΠΟ ΕΥΡΩ-ΕΕ
• ΠΡΑΚΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΜΕ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙΚΑ
ΟΧΙ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ 15/7

Οι εκβιαστές ΕΕ-ΔΝΤ εκδικούνται το ΟΧΙ που είπαμε στις κάλπες. Τώρα απαντάμε με

ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΟΧΙ

ΟΧΙ ΣΕ ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΩΣΗ ΣΕ ΝΕΟΚΡΑΤΙΑ, ΔΑΜΕΣΠΡΩΤΕΣ, ΜΑΥΣΟΚΡΑΤΕΙΑ

50 χρόνια από τα Ιουλιανά του '65
Η εργατική απάντηση στα προδικαστήρια

ΟΧΙ στο νέο μνημόνιο
• Διαγραφή του χρέους
• Εξω από Ευρώ - ΕΕ
• Κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ

Γιατί στις 15/7
2, 3, 4, 5, 6, 7

Εργατική Αλληλεγγύη #1182, 15 Ιούλη 2015

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΕΞΑΡΧΒΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Γκράμσι – για την ηγεμονία της εργατικής τάξης
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Τραμπ – «ηγεμόνας» σε κρίση
Ομιλήτρια: Δήμητρα Χασούρη

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Ο ρόλος της εργασίας στην εξανθρώπιση του παθίκου
Ομιλήτης: Θωμάς Καταρός

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Ένας κόσμος να κερδίσουμε!
Ομιλήτης: Δημήτρης Τσώλης

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7μμ
ΗΠΑ: από την εξέγερση στο L.A. στο αντιπολεμικό κίνημα
Ομιλήτης: Πάνος Γιαννακάκης

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7
γραφεία Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα 7.30μμ
Μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία – Ο προφήτης και το προλεταριάτο
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7
καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 7μμ
Έχουμε έναν κόσμο να κερδίσουμε
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΘΗΣΣΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Πάλη γυναικών – φύλο, αναπαραγωγή, απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Ελεάνα Τσώλη

ΓΚΥΖΗ

● ΠΕΜΠΤΗ 3/7
καφεενείο Ραγκαβή 53, 8.30μμ
Αντίσταση στο ReArm Europe
Ομιλήτης: Κώστας Καταραχιάς
● ΠΕΜΠΤΗ 10/7
καφεενείο Ραγκαβή 53, 8.30μμ
Μαρξιστική κριτική στο πρόγραμμα της Γκότα

Ομιλήτρια: Κλεοπάτρα Καλλωνιάτη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7
καφέ Μυρτίλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Νεολαία: παραβατικό είναι το σύστημα
Ομιλήτρια: Πελαγία Κατέλη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 γρ.κοινότητας Καμερούν, Φυλής 231, 7.30μμ
Η γερμανική επανάσταση
Ομιλήτρια: Αναστασία Κοττάκη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Αντίσταση στο ReArm Europe
Ομιλήτης: Κώστας Λάππας

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Everest 7.30μμ
Αντίσταση στο ReArm Europe
Ομιλήτης: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7
καφέ Family, πλ. Γεννηματά 7.30μμ
Αντίσταση στο ReArm Europe
Ομιλήτης: Γιάννης Μανωλάτος

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7
καφέ Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Αντίσταση στο ReArm Europe
Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7
καφέ Γαρδένια, πλ. Ηρώων 7.30μμ
Η επανάσταση του 1979 στο Ιράν
Ομιλήτης: Νάσος Θεοδωρίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/7
καφέ Γαρδένια, πλ. Ηρώων 7.30μμ
Ο μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλήτης: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 δημαρχείο 7.30μμ
Ο Μαρξ για τις οικονομικές κρίσεις στον καπιταλισμό
Ομιλήτρια: Αγγελική Βύνιου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/7 δημαρχείο 7.30μμ

Η επανάσταση του 1979 στο Ιράν
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Πλ. Φελέκη 7μμ
Η επανάσταση του 1979 στο Ιράν
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/7 Πλ. Φελέκη 7μμ
Ο μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 3/7
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Η επανάσταση του 1979 στο Ιράν
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος
● ΠΕΜΠΤΗ 10/7
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Ο Μαρξ για τις οικονομικές κρίσεις στον καπιταλισμό
Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Fahrenheit 451 7μμ
Η επικαιρότητα του εργατικού ελέγχου
Ομιλήτης: Μάνος Νικολάου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 Φίφτυ γαστροκαφέ 7μμ
Τραμπ – «ηγεμόνας» σε κρίση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Τραμπ – «ηγεμόνας» σε κρίση
Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Sloth 7μμ
Τραμπ – «ηγεμόνας» σε κρίση
Ομιλήτρια: Νεφέλη Καριώτη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 Sweet Home 8.30μμ
Παλαιστήν: Η αντίσταση θα νικήσει
Ομιλήτρια: Μάρω Σταμούλη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 καφέ Πλ. Σουρμένων 7.30μμ
Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη
Ομιλήτης: Εράντο Τσόμιν

ΠΗΡΑΙΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7
αίθ. Β' δημοτικής κοινότητας 7μμ
Αντίσταση στο ReArm Europe

Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/7
αίθ. Β' δημοτικής κοινότητας 7μμ
Νεολαία: παραβατικό είναι το σύστημα
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 δημαρχείο 7μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτης: Γιώργος Σύρος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 10/7 δημαρχείο 7μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτρια: Ανυσία Τζονίου

Θεσσαλονίκη

ΤΟΥΜΠΑ - ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Μικρού 6 (Γιώτης) 7μμ
Αντίσταση στο ReArm Europe
Ομιλήτης: Μάνος Μανουσαρίδης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7 καφέ Πέτρος 7μμ
Αντίσταση στο ReArm Europe
Ομιλήτης: Νίκος Χατζάρας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ - ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Αντίσταση στο ReArm Europe
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/7 καφέ Κήπος 7.30μμ
Νεολαία - Παραβατικό είναι το σύστημα
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την

διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αρ-

γότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των δια-

κρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/7

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 3/7

Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου
Πολιτιστικό Κέντρο 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/7

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας
απέναντι από το Δημαρχείο 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 5.30μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 6.30μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πεζόδρομος Περιστερίου
"Κελάρι" 7.30μμ

ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πετρουπόλεως
"Τζάντε" 7μμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μμ

ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 7μμ
ΚΕΝΤΡΟ Σβώλου με Γούναρη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/7

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Αμφιάλη 11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Πλ.Γκύζη 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βεΐκου 12μμ
ΚΥΨΕΛΗ
Πλ. Κυψέλης, Γερμανός 12μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτιάκη
και Θησέως 11.30πμ
Ν. ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 12μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 12μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 10.30πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνος Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπιλάρας,
Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίπτας,
Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Συλλογικός αντιιμπεριαλιστικός αγώνας

Ο Χαλίλ Α. είναι Τυνήσιος αγωνιστής και μέλος του Καραβανιού Σομούντ. Το Καραβάνι Σομούντ επιχείρησε να φτάσει οδικώς στη Ράφα ταυτόχρονα με το March to Gaza, αλλά μπλοκαρίστηκε στην ανατολική Λιβύη.

Ο Χαλίλ Α. μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη και την Εργατική Αλληλεγγύη.

Είσαι μέλος του Καραβανιού Σομούντ. Πες μας για αυτή την πρωτοβουλία και τους στόχους της.

Το Κονβόι Sumud είναι μια πρωτοβουλία που ξεκίνησε από τον Συντονισμό για την Κοινή Δράση για την Παλαιστίνη. Ξεκίνησε στην Τυνησία και γρήγορα συγκέντρωσε ακτιβιστές από την Αλγερία, τη Μαυριτανία και τη Λιβύη. Στόχος της ήταν να σπάσει τον θανατηφόρο αποκλεισμό που επέβαλε η σιωνιστική οντότητα στη Λωρίδα της Γάζας για σχεδόν δύο χρόνια. Αυτή η αποστολή δεν ήταν απλώς μια αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας –ο πρωταρχικός της στόχος ήταν να αντιμετωπίσει και να αμφισβητήσει τον αποκλεισμό. Η κατοχή δεν βασίζεται μόνο στα θανατηφόρα και εξελιγμένα όπλα της– τα οποία συχνά παρέχονται απευθείας από τις Ηνωμένες Πολιτείες –αλλά χρησιμοποιεί ως όπλα την πείνα και την έλλειψη ιατρικών προμηθειών για να σκοτώνει τους Παλαιστίνιους αργά και αθόρυβα. Το Κονβόι Sumud ήταν μια άμεση απάντηση σε αυτή την πολεμική τακτική: μια άρνηση να παραμείνουμε σιωπηλοί και μια δήλωση αλληλεγγύης μέσω της δράσης.

Είδαμε εντυπωσιακές εικόνες από το ταξίδι, με χιλιάδες ανθρώπους να βγαίνουν στους δρόμους σε ένδειξη αλληλεγγύης προς το Sumud και την Παλαιστίνη. Δώσε μας ένα σύντομο χρονικό του τι συνέβη.

Η αυτοκινητοπομπή ξεκίνησε το πρωί της 9ης Ιουνίου από το κέντρο της Τύνιδας και αμέσως συνάντησε μαζική λαϊκή υποστήριξη. Οι άνθρωποι πλημμύρισαν τους δρόμους για να επευφημήσουν τους συμμετέχοντες καθώς συγκεντρώνονταν στην πρωτεύουσα. Στη συνέχεια, η αυτοκινητοπομπή ξεκίνησε το ταξίδι της και σε κάθε είσοδο αυτοκινητόδρομου και κατά μήκος της διαδρομής, την υποδέχονταν πλήθη που κυμάτιζαν σημαίες, φώναζαν συνθήματα και εξέφραζαν την αλληλεγγύη τους. Σε κάθε επαρχία που περάσαμε, υπήρχαν αυθόρμητες συγκεντρώσεις, συγκινητικές σκηνές ενότητας και κοινή ελπίδα. Ήταν μια ισχυρή έκφραση του αντιιμπεριαλιστικού πνεύματος και του συλλογικού αγώνα. Αυτό το κύμα υποστήριξης συνεχίστηκε μέχρι να φτάσουμε στα σύνορα, υπογραμμίζοντας τη δύναμη της κινητοποίησης των λαϊκών στρωμάτων στη Βόρεια Αφρική.

Πρόκειται για μια πρωτοβουλία που ξεκίνησε από τις αραβικές χώρες της Βόρειας Αφρικής. Πες μας λίγα πράγματα για το φιλοπαλαιστινιακό κίνημα σε αυτές τις χώρες. Τι λέει ο κόσμος και ποια είναι η στάση των κυβερνήσεων;

Η παλαιστινιακή υπόθεση είναι βαθιά ριζωμένη στη συλλογική συνείδηση των λαών της Βόρειας Αφρικής –στην Τυνησία, την Αλγερία, το Μαρόκο, τη Μαυριτανία και τη Λιβύη. Για εμάς, δεν είναι ένα ξένο ζήτημα, αλλά μια φυ-

σική επέκταση των δικών μας αγώνων κατά της αποικιοκρατίας και της δικτατορίας. Υπάρχει μια βαθιά συνειδητοποίηση και μια αδιαπραγμάτευτη απόρριψη της συνεχιζόμενης γενοκτονίας στη Γάζα. Αυτό έχει οδηγήσει σε κύματα δημόσιας οργής που εκφράζονται μέσω διαδηλώσεων, πολιτιστικών και καλλιτεχνικών πρωτοβουλιών και εκστρατειών μποϊκοτάζ που στοχεύουν σε θεσμούς που υποστηρίζουν την κατοχή. Οι άνθρωποι σε αυτές τις χώρες βλέπουν την Παλαιστίνη ως καθρέφτη της αξιοπρέπειάς τους και σύμβολο της ζωντανής συνειδησής τους.

Ωστόσο, όσον αφορά τη θέση των κυβερνήσεων, η εικόνα είναι μεικτή. Ορισμένα καθεστώτα προσπαθούν να ισορροπήσουν μεταξύ ενός δημόσιου αφηγήματος αλληλεγγύης από τη μια, έχοντας από την άλλη πολιτικούς ή οικονομικούς δεσμούς με δυνάμεις που υποστηρίζουν την κατοχή –όπως η διφορούμενη στάση της Τυνησίας. Αυτό δημιουργεί μια σαφή αντίφαση μεταξύ της βούλησης του λαού και των επίσημων πολιτικών. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι δράσεις αλληλεγγύης καταστέλλονται ή αγνοούνται από τις αρχές. Ωστόσο, αυτό δεν έχει αποδυναμώσει το κίνημα –στην πραγματικότητα, το έχει ενισχύσει, τροφοδοτώντας την προσήλωση και την αποφασιστικότητα. Όσον αφορά το Κονβόι Sumud, η τεράστια λαϊκή δυναμική άσκησε πίεση ισχυρότερη από οποιοδήποτε lobbying ξένων πρεσβειών. Αυτή ήταν που ανάγκασε τις κυβερνήσεις να παραμείνουν σιωπηλές και να αποφύγουν να εμποδίσουν το κονβόι. Για άλλη μια φορά, αυτό αποδεικνύει τη δύναμη του ενωμένου λαού και την αυξανόμενη συνειδητοποίηση των παγκόσμιων αγώνων αλληλεγγύης.

Μετά την επιστροφή σας, καλέσατε σε συνάντηση συντονισμού μεταξύ των οργανώσεων Sumud, March to Gaza και Freedom Flotilla στην Τύνιδα. Τι συνέβη εκεί;

Μετά την επιστροφή μας, πραγματοποιήθηκε συνάντηση συντονισμού στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι των οργανώσεων Sumud, March to Gaza και Freedom Flotilla. Ο κύριος στόχος ήταν να ενοποιήσουμε τις προσπάθειές μας και να αποφύγουμε τις μεμονωμένες δράσεις, προκειμένου να δημιουργήσουμε ένα συντονισμένο και αποτελεσματικό κύμα πίεσης από τον λαό και τα μέσα ενημέρωσης σε διεθνές επίπεδο. Κατά τη διάρκεια της συνόδου, συμφωνήσαμε στην ανάγκη να δημιουργηθεί ένα μόνιμο δίκτυο επικοινωνίας μεταξύ των τριών πρωτοβουλιών και να συνταχθεί ένας κοινός οδικός χάρτης που θα περιλαμβάνει δράσεις από γη και θάλασσα και κοινές στρατηγικές για τα μέσα ενημέρωσης. Ο στόχος είναι να ενισχυθεί η φωνή των ανθρώπων που αντιτίθενται στην πολιορκία και τις σφαγές στη Γάζα. Συζητήσαμε επίσης τη δημιουργία μιας ανοιχτής πλατφόρμας συντονισμού, που θα καλωσορίζει όλα τα λαϊκά κινήματα και τα άτομα που επιθυμούν να συμβάλουν σε αυτόν τον δρόμο προς την απελευθέρωση. Η συνάντηση ήταν επίσης μια ευκαιρία για απολογισμό. Αξιολογήσαμε τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά μας και συμφωνήσαμε ότι το μέλλον απαιτεί περισσότερο θάρρος, ανοιχτότητα, τόσο σε τοπικές, όσο και σε παγκόσμιες πρωτοβουλίες και υπέρβαση των στενών πολιτικών υπολογισμών. Ο στόχος δεν είναι μόνο να φτάσουμε στη Γάζα, αλλά να συμβάλουμε στη δημιουργία μιας παγκόσμιας συνείδησης που θα αμφισβητεί τα συστήματα της σιωπής και της κανονικοποίησης.

Οι κινητοποιήσεις, δύο χρόνια από το έγκλημα του ναυαγίου της Πύλου, έφεραν στο προσκήνιο τον αγώνα ενάντια στη συγκάλυψη της μαζικής δολοφονίας άνω των 600 προσφύγων με δράστες το Λιμενικό και την κυβέρνηση της ΝΔ.

Ταυτόχρονα, ανέδειξαν την απαίτηση να μπει τέλος στις δολοφονικές καταδιώξεις των προσφύγων στα σύνορα σε συνθήκες όπου διεθνώς και στην Ελλάδα οι κυβερνήσεις κλιμακώνουν τη ρατσιστική εκστρατεία. Ο Τραμπ στις ΗΠΑ προχώρησε στα πογκρόμ κατά των μεταναστών χωρίς χαρτιά και εισέπραξε την εξέγερση του Λος Άντζελες. Ο βουτηγμένος στο σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ Βορίδης απειλούσε να φέρει ανάλογα μέτρα σε νομοσχέδιο που ετοίμαζε –έργο που μετά την παραίτησή του αναλαμβάνει ο Θάνος Πλεύρης.

Στην Πύλο, η εφαρμογή από την κυβέρνηση και το Λιμενικό της ρατσιστικής πολιτικής της «ενεργητικής αποτροπής» των προσφύγων, καταργώντας το δικαίωμα στο άσυλο οδήγησε στο μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα στην Μεσόγειο, του πνιγμού άνω των 600 προσφύγων.

Σε όλη την Ελλάδα, με κορύφωση την κινητοποίηση στις 21 Ιούνη στο Σύνταγμα που βάδισε στην αμερικάνικη πρεσβεία, λίγες ώρες πριν το βομβαρδισμό του Ιράν από τις ΗΠΑ, ο αγώνας για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι συνδέθηκε με την κατακραυγή κατά του πολέμου στο Ιράν και για ελεύθερη Παλαιστίνη. Σε πολλές γειτονίες έγιναν μαζικές εκδηλώσεις. Είχε προηγηθεί η δήλωση των ακτιβιστών του Μαντλίν λίγο πριν τους αρπάξει το κράτος-τρομοκράτης του Ισραήλ στα ανοιχτά της Πύλου: «απαιτούμε το δικαίωμα στην Ελευθερία από τη Γάζα μέχρι την Πύλο».

Τα συνδικάτα, όπως η ΟΕΝΓΕ, το ΕΚΑ, σωματεία από τα νοσοκομεία και τα σχολεία στην Αθήνα, πολλά Εργατικά Κέντρα και σωματεία στην Καλαμάτα στήριξαν την καμπάνια για δικαιοσύνη για τα θύματα της Πύλου.

Σύνορα ανοιχτά για την Προσφυγιά

Οι συγγενείς των θυμάτων στο Πακιστάν συνεχίζουν να απαιτούν δικαιοσύνη, δυναμικά με κινητοποιήσεις στο Ισλαμαμπάντ και τη Λαχώρα. Οι δικηγόροι υπεράσπισης των επιζώντων και οι οργανώσεις τους δίνουν τη μάχη για να φτάσει στο ακροατήριο του Ναυτοδικείου το σύνολο των δραστών του εγκλήματος με βάση τις μηνύσεις άνω των 60 επιζώντων του ναυαγίου.

Κακουργήματα

Μαζί με τους 17 αξιωματούχους που έχουν παραπεμφθεί για ανάκριση με κακουργηματικές κατηγορίες, όπως η πρόκληση ναυαγίου με αποτέλεσμα τον θάνατο των προσφύγων, ζητούν να παραπεμφθούν τουλάχιστον άλλοι 4. Ανάμεσά τους και ο νυν αρχηγός του Λιμενικού, Τ. Κοντιζάς, τον οποίο η κυβέρνηση αναβάθμισε μετά το Πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτη που του απέδιδε ευθύνες στην διαχείριση της μη διάσωσης των προσφύγων του Αδριάνου.

Οι ευθύνες για το έγκλημα αυτό φτάνουν και στην ίδια την κυβέρνηση που μετέτρεψε το Λιμενικό σε μηχανισμό επαναπροωθήσεων και δολοφονικών καταδιώξεων στα σύνορα εφαρμόζοντας προκλητικές μεθόδους συγκάλυψης.

Η μεγάλη ανταπόκριση συνδικαλιστών και ακτιβιστών του κινήματος αλληλεγγύης στις τοπικές εκδηλώσεις και τις κινητοποιήσεις είναι δύναμη για να συνεχίσουμε τη μάχη ενάντια στην κυβέρνηση που δολοφονεί στην Πύλο, τα Τέμπη και τα αστυνομικά τμήματα.

Είναι ώρα να οργανώσουμε μια μεγάλη καμπάνια για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου και για σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά, σε γειτονιές, εργασιακούς χώρους και πανεπιστήμια. Να συνδέουμε το αντιπολεμικό κίνημα, την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, τον αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και των περικοπών για χάρη της κούρσας των εξοπλισμών με τη μάχη ενάντια στον ρατσισμό και την καμπάνια για δικαιοσύνη στα θύματα της Πύλου.

Να δώσουμε τη μάχη τώρα ενάντια στο «νομοσχέδιο Βορίδη», απαιτώντας τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών, το κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Να σταθούμε σταθερά ενάντια στην κλιμάκωση του ανταγωνισμού με την Τουρκία για τις ΑΟΖ στη Μεσόγειο. Δύο φρεγάτες έστειλε η κυβέρνηση στα νότια της Κρήτης φέρνοντας πιο κοντά την απειλή του πολέμου.

Δε θα αφήσουμε την κυβέρνηση να κλιμακώνει τον ρατσισμό, κινδυνολογώντας κατά των προσφύγων που προσπαθούν να ξεφύγουν από τον θάνατο και να στοχοποιούνται ως «εισβολείς υποκινούμενοι από τον Χαφτάρ»! Οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι στην Κρήτη και σε όλη την Ελλάδα, να πάρουν άσυλο και χαρτιά, να έχουν ανθρώπινη φιλοξενία μέσα στις πόλεις και τις γειτονιές.

Να ανοίξουμε τη μάχη με την ακροδεξιά και τους φασίστες που επιχειρούν να αξιοποιήσουν τη ρατσιστική και πολεμοκάπηλη εκστρατεία του Τραμπ, του Μητσotάκη και του Βορίδη για να χύσουν ρατσιστικό δηλητήριο.

Ελάτε να οργανώσουμε μαζί αυτές τις μάχες, να ανοίξουμε το δρόμο για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων των Τεμπών και της Πύλου!

«Ανταρσία» στο Εργατικό Κόμμα

Η κυβέρνηση του Κιρ Στάρμερ γιορτάζει την πρώτη επέτειο της «σαρωτικής» εκλογικής νίκης των Εργατικών με μια κατάρρευση του κυβερνητικού ελέγχου της επί των βουλευτών της. Την ώρα που γράφω, οι υπουργοί του έχουν ξεκινήσει ένα πλειστηριασμό παραχωρήσεων προς τους «αντάρτες» βουλευτές που απειλούν να καταψηφίσουν το νομοσχέδιο για την εφαρμογή των περικοπών στα επιδόματα αναπηρίας που απαιτεί η υπουργός Οικονομικών Ρίτσελ Ρίβς.

Γράφει ο Αλεξ Καλλίνικος

Μην ξεχνάτε ότι πρόκειται για μια κυβέρνηση που το περασμένο καλοκαίρι έθεσε σε διαθεσιμότητα επτά βουλευτές των Εργατικών επειδή ψήφισαν υπέρ της κατάργησης του ανώτατου ορίου των δύο παιδιών στα επιδόματα. Σύμφωνα με τους Sunday Times, ο Μόργκαν Μακ Σούνεϊ, ο τραμπούκος προσωπάρχης του Στάρμερ, ήθελε να αντιμετωπίσει την παρούσα εξέγερση «θέτοντας σε διαθεσιμότητα 10 Εργατικούς αντάρτες κάθε ώρα μέχρι να φτάσουν τους 50. Σε αυτό το σημείο ο Μακ Σούνεϊ φέρεται να επέμενε ότι η εξέγερση θα τελειώνει».

Αυτού του είδους η τακτική του εκφοβισμού δεν λειτουργεί όταν πάνω από 120 Εργατικοί βουλευτές, που δεν χαιρούν κάποιου κυβερνητικού αξιωματού, απειλούν να καταψηφίσουν το νομοσχέδιο και να στερήσουν από τον Στάρμερ την πλειοψηφία του. Η κύρια παραχώρηση της κυβέρνησης - να εφαρμόσει τις περικοπές στο βασικό «Προσωπικό Επίδομα Ανεξαρτησίας» μόνο στους νέους αιτούντες - είναι ντροπή. Ακόμα και ένα παιδί γνωρίζει ότι η άρνηση της ίσης μεταχείρισης αποτελεί μια βασική αδικία.

Αυτή η κίνηση μπορεί να εξαγοράσει ορισμένους υψηλόβαθμους βουλευτές αλλά πολλοί απλοί βουλευτές στα πίσω έδρανα επιμένουν. Οι Financial Times εξηγούν: «Οι στενότεροι συνεργάτες του Στάρμερ, οι Stormtroopers (τα «κομάντο» του) είχαν συγχαρεί τους εαυτούς τους ότι είχαν εξαλείψει τους αριστερούς ριζοσπάστες από τους υποψηφίους των Εργατικών για τις περσινές γενικές εκλογές. Ωστόσο, πολλοί από τους νέους υποψηφίους έχουν υπόβαθρο στον τομέα της φιλανθρωπίας ή της Υγείας, ενώ άλλοι έχουν φίλους ή συγγενείς με αναπηρία».

Ο ίδιος ο Στάρμερ βρίσκεται σε πλήρη υποχώρηση. Την περασμένη εβδομάδα ζήτησε συγγνώμη γιατί είπε ότι η Βρετανία μετατρέπεται σε «νησί των ξένων» στην επαίσχυντη αντιμεταναστευτική ομιλία του μετά τις τοπικές εκλογές του Μαΐου. Είπε στους Sunday Times ότι είχε «αποσπαστεί η προσοχή του» από την απόπειρα βομβιστικής επίθεσης στο σπίτι του στο Κέντις Τάουν. Και το φιάσκο με τα επιδόματα αναπηρίας; Κι άλλος περισπασμός: «Ήμουν πολύ συ-

κεντρωμένος σε ό,τι συνέβαινε με το NATO και τη Μέση Ανατολή».

Είναι σαν να λέει ένας μαθητής ότι ο σκύλος τού έφαγε τα τετράδια με τις ασκήσεις. Ο Στάρμερ είναι ένας άχαρος, μέτριος μπροστάρης αυτού που θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε «Συνέχεια των “Νέων Εργατικών”». Που ο Μακ Σούνεϊ και οι όμοιοί του, τον χρησιμοποίησαν στην εκστρατεία τους για να συντρίψουν τον Τζέρεμι Κόρμπιν και να αποκαταστήσουν την κυριαρχία της δεξιάς του Εργατικού Κόμματος.

Το φιάσκο με τα επιδόματα αναπηρίας είναι χαρακτηριστικό αυτής της απελπιστικής κυβέρνησης. Οι πολιτικές της μπορούν να συνοψιστούν ως μπλαιρισμός στον αυτόματο πιλότο. Τρομοκρατημένοι από τον φόβο να υποστούν από την αγορά ομολόγων ένα πλήγμα παρόμοιο με αυτό που κατέστρεψε τη Λιζ Τρας, οι Στάρμερ και Ρίβς έσπευσαν να μειώσουν την κοινωνική πρόνοια. Στην εξωτερική πολιτική, ξεπέρασαν ακόμη και τον Τόνι Μπλερ στο γλείψιμο σε όποιον κατέχει τον Λευκό Οίκο.

Οι Νέοι Εργατικοί γνώρισαν κάποια επιτυχία κατά τη διάρκεια της ακμής του νεοφιλελευθερισμού στη δεκαετία του 1990 και στις αρχές της δεκαετίας του 2000. Όμως το οικονομικό κραχ του 2007-8 εγκαίνιασε έναν πολύ διαφορετικό κόσμο. Η επιστροφή του Ντόναλντ Τραμπ στην προεδρία επέτεινε την παγκόσμια κρίση του ιμπεριαλισμού. Μπροστά σε αυτό, ο Στάρμερ τα 'χει χαμένα. Δείτε την απόφασή του να ξοδέψει σχεδόν 1 δισεκατομμύριο λίρες για την αγορά 12 πυρηνικών βομβαρδιστικών F-35A από τις ΗΠΑ. Αλλά τα πυρηνικά τους όπλα θα εξακολουθήσουν να ανήκουν και να ελέγχονται από την Ουάσιγκτον. Έτσι, ο Στάρμερ δίνει τη Βρετανία ακόμα πιο κοντά στον ιμπεριαλισμό-απατεώνα των ΗΠΑ.

Είναι μέρος της πολιτικής παράδοσης ότι οι μεγάλες εξεγέρσεις στα πίσω έδρανα συχνά συμβαίνουν από κυβερνήσεις με μεγάλες κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες. Οι βουλευτές γνωρίζουν ότι μπορούν να ψηφίσουν κατά της κυβέρνησής τους χωρίς να διακινδυνεύσουν την πτώση της. Αλλά οι «αντάρτες» αυτή τη φορά ήταν πρόθυμοι να καταστρέψουν ένα κυβερνητικό νομοσχέδιο. Επιπλέον, σημειώνει ο πολιτικός επιστήμονας Φίλιπ Κούλεϊ «μια τέτοια ανυπακοή τόσο νωρίς σε μια πρωθυπουργία είναι εξαιρετικά ασυνήθιστη».

Η εξήγηση είναι αρκετά προφανής. Οι αδέξιες κινήσεις των Στάρμερ και Ρίβς, ξεκινώντας με την περικοπή της πληρωμής των καυσίμων του χειμώνα για τους συνταξιούχους, προκάλεσαν την κατάρρευση των Εργατικών στις δημοσκοπήσεις. Το Reform UK προηγείται σταθερά στις δημοσκοπήσεις. Εξ ου και η ομιλία του Στάρμερ για το «νησί των ξένων» - που ήταν μια αναμενόμενη αποτυχημένη προσπάθεια να τη βγει από τα δεξιά στο Reform UK.

Αυτό δίνει στους βουλευτές του Εργατικού Κόμματος ένα ισχυρό κίνητρο για να επαναστατήσουν. Γιατί να παραμείνουν πιστοί σε έναν πρωθυπουργό που βαδίζει προς την έξοδο; Μήπως η ανταρσία θα αναγκάσει την κυβέρνηση να ακολουθήσει έναν καλύτερο δρόμο; Αυτή είναι μια μάταιη ελπίδα. Στον μπροστινό πάγκο των Εργατικών δεν υπάρχουν ούτε οι αρχές ούτε τα μυαλά για να μπορέσουν να αλλάξουν πορεία. Γι' αυτό είναι ανάγκη να επιταχυνθούν οι οδυνηρά αργές κινήσεις για τη δημιουργία μιας εναλλακτικής στον Στάρμερ από τα αριστερά.

Όταν η λογοκρισία γίνεται μπούμερανγκ

Από το Γκλάστονμπερι μέχρι το ΟΑΚΑ η ιαχή Free Palestine-Λευτεριά στην Παλαιστίνη ξεσήκωσε την περασμένη εβδομάδα εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους. Στο διήμερο συναυλιών του Λεξ στο ξεχειλισμένο ΟΑΚΑ οι παλαιστινιακές σημαίες ανέμιζαν ασταμάτητα. Τη δεύτερη μέρα, χαιρετισμό από τη σκηνή έκαναν συμμετέχοντες στο March to Gaza. Στην περίπτωση του Γκλάστονμπερι όπου οι συναυλίες μεταδίδονταν live -ή δεν μεταδίδονταν στην περίπτωση των Ιρλανδών Kneecap τους οποίους το BBC είχε φροντίσει να εξαίρει από την live μετάδοση- το μήνυμα έφτασε σε εκατομμύρια περισσότερους.

Από το 1977 που οι Sex Pistols με το «God save the queen», απαγορευμένοι από BBC, ραδιόφωνα και όλα τα μέσα ενημέρωσης, χτυπάγανε την πρώτη θέση στο βρετανικό «τοπ τεν», οι βρετανικές αρχές δεν έχουν ακόμη μάθει ότι η λογοκρισία συχνά φέρνει αντίθετα από τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Ιδιαίτερα όταν στόχος της είναι να καταπνίξει τις -όλο και περισσότερες- φωνές που έχουν το θάρρος να καταγγείλουν ανοιχτά την ισραηλινή γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού, τον ρόλο του ισραηλινού στρατού και τη στήριξη που έχει από την κυβέρνηση Στάρμερ.

Το BBC έκοψε τους Kneecap αλλά αποφάσισε να μεταδώσει ζωντανά το πανκ/γκράμ/χιπχοπ ντουέτο Bob Vylan. Την προηγούμενη, η μπάντα σχεδόν προειδοποίησε το BBC ανεβάζοντας τη φράση: «Φτάσαμε στο σημείο να μας εμπιστεύεται το BBC σε ζωντανή μετάδοση!» Όταν βγήκαν στη σκηνή άρχισαν τα συνθήματα για την Παλαιστίνη. Ο κατάμεστος από δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους συναυλιακός χώρος αντήχησε από τα συνθήματα «Death-death to the IDF», «Free, Free Palestine», «From the river to the sea Palestine will be free». Στη σκηνή το μήνυμα έγραφε: «Τα Ηνωμένα Έθνη την έχουν αποκαλέσει γενοκτονία. Το BBC την αποκαλεί “σύγκρουση”».

Αργότερα η συναυλία κατέβηκε από τα πολυμέσα του BBC. Ο πρωθυπουργός Κίρ Στάρμερ καταδίκασε το συγκρότημα

για «αποκρουστική ρητορική μίσους». Δεν είχε κανένα πρόβλημα με το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια του Γκλάστονμπερι το Ισραήλ δολοφόνησε 200 Παλαιστίνους στην Γάζα. Η δε βρετανική αστυνομία ήδη «μελετάει» βίντεο από τις συναυλίες προκειμένου να δει αν έχει διαπραχτεί κάποιο «έγκλημα». Οι ΗΠΑ πήραν πίσω τη βίτσα των Bob Vylan.

«Fuck Keir Starmer»

Η συναυλία των Kneecap -που ήδη διώκονται γιατί είναι στο πλευρό της Παλαιστινιακής Αντίστασης- δεν μεταδόθηκε από το BBC αλλά τα βιντεάκια με το πλήθος να φωνάζει μαζί τους «Fuck Keir Starmer» έγιναν ανάρπαστα στο διαδίκτυο. Όπως διαβάζουμε στο ρεπορτάζ του Socialist Worker: «Τα συνθήματα Fuck Keir Starmer και Free, free Palestine αντηχούσαν σε όλο το σεντ τους, ενώ το πλήθος ήταν γεμάτο σημαίες της Παλαιστίνης. Άλλες σημαίες έγραφαν Free Mo Chara. Ο Μο Χάρα είναι ο ράπερ των Kneecap που έχει κατηγορηθεί για αδίκημα που αφορά “τρομοκρατία”».

Ο Λιούις Νίλσεν από το Love Music Hate Racism ο οποίος βρίσκεται στο Γκλάστονμπερι δήλωσε στο Socialist Worker: «Πρόκειται για ένα σημαντικό πολιτικό φαινόμενο. Έχεις 40.000 ανθρώπους που φωνάζουν κατά της κυβέρνησης. Ανάμεσα στα τραγούδια οι Kneecap μιλούν για τον αριθμό των νεκρών στη Γάζα και τη συνοχή του βρετανικού κράτους σε αυτό. Καλούν τον κόσμο να υποστηρίξει τον Μο Χάρα στην επόμενη δικάσιμο στο δικαστήριο του Λονδίνου στις 20/8 όπου κατηγορείται για “τρομοκρατία”».

«Δεν είναι η πρώτη φορά που υπάρχει κακοδικία για έναν Ιρλανδό στο βρετανικό σύστημα ποινικής δικαιοσύνης» τόνισε ο Μο Χάρα προσθέτοντας: «Καταλαβαίνουμε την αποικιοκρατία και καταλαβαίνουμε πόσο σημαντικό είναι να υποστηρίξουμε ο ένας τον άλλον διεθνώς». Συνολικά στο Γκλάστονμπερι, δεκάδες ήταν οι καλλιτέχνες που άδραξαν την ευκαιρία για να στείλουν μηνύματα υπέρ της Παλαιστίνης.

Γιώργος Πίπτας

Στιγμιότυπο από τη συναυλία των Kneecap στο Glastonbury. Φωτό: Alamy

Αιχμηρή άρνηση στην ομοτρανοφοβική κυβέρνηση του Ορμπάν η μαζική διαδήλωση στο Budapest Pride το προηγούμενο Σάββατο.

Οι διοργανωτές αναφέρουν συμμετοχή εκατό χιλιάδων ανθρώπων! Μετά την συνεχή προσπάθεια της Ουγγρικής κυβέρνησης του Βίκτορ Ορμπάν να απαγορεύσει την φετινή παρουσία του Pride από την πρωτεύουσα της χώρας, η ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα και η Ουγγρική εργατική τάξη δώσαν μια ηχηρή απάντηση ενάντια στον ρατσιστικό και ΛΟΑΤΚιφοβικό αυταρχισμό. Δηλώνοντας πώς είμαστε εδώ για

τα δικαιώματά μας, και συνολικά ενάντια στις απαγορεύσεις των διαδηλώσεων.

Σε ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh» επισημαίνει: «Όπως η Βουδαπέστη και το Λος Άντζελες έδωσαν απάντηση στην ακροδεξιά στην χώρα τους, έτσι κι εμείς εδώ πρέπει να απαντήσουμε στην κυβέρνηση του πολέμου, του ρατσισμού και της ιδιωτικοποίησης. Η κλιμάκωση των αγώνων μας είναι ο μόνος δρόμος για να την ανατρέψουμε!».

Καταστροφή στη Χίο

Ελλείψεις, διάλυση και περιβαλλοντική τραγωδία καταγγέλλουν οι χιώτες/ισσες μιλώντας για τις πυρκαγιές που ξέσπασαν στο νησί μεταξύ 22/6 και 24/6. Σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις, τουλάχιστον 40.000 στρέμματα γης κήκαν. Για σημαντικό ποσοστό, ήταν το δεύτερο πλήγμα μέσα σε λίγα χρόνια, πράγμα που θα δυσκολέψει την φυσική αναγέννηση των δασών. Κήκαν 8.000 αγροτικά στρέμματα, ενώ χάθηκαν πολλά ζώα και πάνω από 30.000 μαστιχόδενδρα.

Το ΕΠΠΟΧΙ τονίζει ότι η Χίος μπορεί να αντιμετωπίσει πρόβλημα πλημμύρας και λειψυδρίας στο μέλλον: «ο τεράστιος υδροφόρος ορίζοντας... θα σταματήσει να εμπλουτίζεται, ελλείψει δέντρων, με αποτέλεσμα οι καταρρακτώδεις βροχές αφενός να πλημμυρίζουν την πόλη, αφετέρου τα πηγάδια να στερεύουν». Καταστράφηκε μέρος του πεζοπορικού δικτύου του νησιού, το οποίο αποτελούσε κομμάτι του πολιτισμού της Χίου.

Η Ελληνική Δικαιοσύνη έσπευσε να βάλει στη φυλακή μια γεωργιανή μετανάστρια επειδή δήθεν πέταξε το τσιγάρο της στο δάσος – καθιστώντας την αποδιοπομπαίο τράγο για ένα έγκλημα που συντελείται απ' άκρη σε άκρη στην Ελλάδα εδώ και σχεδόν τρεις δεκαετίες: τη διάλυση της πυροπροστασίας και κάθε έννοιας πρόληψης.

Ο Γ. Ροδάκης, πρόεδρος της Ομάδας Εθελοντικής Δράσης Χίου «Ομικρον», είπε στην Εργατική Αλληλεγγυή: «Για να αποτραπεί μια πυρκαγιά πρέπει να σταματήσει να υπάρχει ένα από τα στοιχεία του λεγόμενου 'τρίγωνου της φωτιάς' (οξυγόνο – θερμοκρασία – καύσιμο). Ο καθαρισμός των δασών έχει σταματήσει από το 1998 που η Δασική Υπηρεσία δεν έχει πια αυτή την αρμοδιότητα. Υπάρχει πολύ καύσιμο. Για να γίνει πλέον καθαρισμός στα δάση χρειάζονται χρόνια».

Παράλληλα, η διαρκής υποχρηματοδότηση και οι

περικοπές έχουν σαν αποτέλεσμα οι ίδιες οι πυροσβεστικές δυνάμεις της Χίου, αν και καταρτισμένες, να είναι λίγες. Στη Χίο έσπευσαν δυνάμεις από Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Καβάλα και Λέσβο. Η Κωνσταντίνια, κάτοικος Χίου, μετέφερε στην Εργατική Αλληλεγγυή: «γνωστός μου που δουλεύει στην πυροσβεστική έλειψε δύο συνεχόμενα 24ωρα από το σπίτι».

«Η φωτιά ήταν σχεδόν στην αυλή μας. Χρειάστηκε να μετακινήσουμε τους δικούς μας μεγαλύτερους ανθρώπους με όλες τις δυσκολίες που έχει αυτό και σκέφτηκα ότι δεν θέλει πολύ να γίνει Μάτι μια περιοχή», μας είπε η Έφη, κάτοικος Βροντάδου. Όλες οι μαρτυρίες συγκλίνουν στο ότι οι πυρκαγιές δεν ήταν τυχαίες, αφού ξέσπασαν ταυτόχρονα τρεις εστίες και λίγες ώρες αργότερα κι άλλες.

Η αίσθηση αυτή είναι απόλυτα δικαιολογημένη, όταν η κοινωνία της Χίου έχει συναντήσει την πλήρη απαξίωση της κυβέρνησης στη σθεναρή της θέση ότι για περιβαλλοντικούς, υγειονομικούς και πολιτισμικούς λόγους, δε θέλει ορυχεία αντιμονίου στο νησί. Τη συνόπισε ο συγγραφέας Γ. Μακριδάκης, ο οποίος έγραψε «όπου ακούς 'ανάπτυξη', στάχτη και αποκαΐδια».

Κάτοικοι περιοχών που δεν πλήγησαν από τις φωτιές, κατήγγειλαν επίσης την έλλειψη ενημέρωσης και τη συνήθη προχειρότητα με την οποία αντιμετωπίστηκαν όσοι/ες ανησυχούν, φοβούνται, παλεύουν. Η Μαρία, κάτοικος Καρδαμύλων, τόνισε ότι η βόρεια Χίος ήταν χωρίς ρεύμα και ενημέρωση για δυο ημέρες, ενώ ο Νικόλας είπε για την ανακοίνωση του δήμου Χίου: «Ζητήσανε χωρίς ντροπή από τον κόσμο να φέρει νερά και κρέμες εγκαυμάτων για τους πυροσβέστες, τα απολύτως βασικά δηλαδή που οφείλει σαν δήμος, το λιγότερο, να τους παρέχει. Παρόλα αυτά ήταν ενθαρρυντική η αλληλεγγυή του κόσμου που προσέφερε όχι μόνο είδη πρώτης ανάγκης αλλά και στέγη σε όποιον τη χρειαζόταν».

Αφροδίτη Φράγκου

Ξανά δίωξη της Χ. Χοτζόγλου ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!

Διαδήλωση 8/7

Παρά την αρχική απόφαση για προσωρινή αναστολή της αργίας της αγωνίστριας καθηγήτριας Χρύσας Χοτζόγλου, το Διοικητικό Εφετείο Πειραιά αποφάσισε την επαναφορά της δυνητικής αργίας σε βάρος της εκπαιδευτικού. Θυμίζουμε ότι η Χρύσα Χοτζόγλου διώκεται για τη στάση της ενάντια στο μέτρο της Αξιολόγησης.

«Λύσσαξε η κυβέρνηση και το ΥΠΑΙΘ όταν επέστρεψε η Χρύσα στο σχολείο με την προσωρινή διαταγή. Γιατί ακριβώς η επιτυχία αυτή ήταν αποτέλεσμα των συνεχών και επίμονων κινητοποιήσεων που πραγματοποιήθηκαν όλο το προηγούμενο διάστημα, με τη δημοσιοποίηση του ζητήματος στον κόσμο. Αποτέλεσε νίκη των από κάτω απέναντι στις επιδιώξεις των από πάνω», σημειώνει η παράταξη της ΕΛΜΕ Πειραιά, Ενότητα Αντίστασης Ανατροπής, που καλεί σε συγκέντρωση την Τρίτη 8/7, στις 7μμ

στην πλατεία του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά. Στη συγκέντρωση καλεί και η ΕΛΜΕ Πειραιά.

«Δεν θα τους περάσει έτσι όμως! Όπως όλο αυτό το διάστημα δώσαμε μάχη ενάντια στις διώξεις και τις αργίες, έτσι θα συνεχίσουμε! Καλούμε όλους τους συναδέλφους να συμμετάσχουν στις κινητοποιήσεις που θα καλεστούν! Καλούμε όλα τα σωματεία και τις ομοσπονδίες να βγάλουν ψηφίσματα στήριξης για την εξέλιξη με τη Χρύσα. Να οργανώσουμε μια νέα άμεση μαζική απάντηση στον Πειραιά» συνεχίζει.

Στάση εργασίας της ΕΛΜΕ Πειραιά και κινητοποίηση στην ΠΔΕ Αττικής πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 30/6 για τα πρώτα πειθαρχικά των εκπαιδευτικών Σπύρου Πουλή και Νίκου Τζιανάκη για τη συμμετοχή τους στην απεργία-αποχή από την Αξιολόγηση.

21/3, Διαδήλωση εκπαιδευτικών ενάντια στις διώξεις. Φωτό: Νίκη Αργύρη

“Απαγωγή” δασκάλας

Τη βίαη και αναίτια απαγωγή της από αστυνομικούς με πολιτικά καταγγέλει η Δήμητρα Τάσση, νηπιαγωγός και γραμματέας του ΣΕΠΕ «Αριστοτέλης».

«Ήταν ένα απίστευτο γεγονός. Την Τετάρτη 25/6 εκεί που καθόμουν στη στάση του λεωφορείου για να πάω πρώτα στον οδοντίατρο και μετά στο συνέδριο της ΔΟΕ, αστυνομικοί με πολιτικά με άρπαξαν και με έβαλαν σε ένα πολιτικό αυτοκίνητο με απόλυτη βία» λέει στην Εργατική Αλληλεγγυή δείχνοντας τα σημάδια στα χέρια της. «Έχω εκδορές και μώλωπες και στην πλάτη. Με έβαλαν μέσα με κλειστά παράθυρα κι όλο το αυτοκίνητο κλειδωμένο. Δεν μου εξήγησαν το λόγο και τι θέλουν να κάνουν. Τρομοκρατήθηκα απολύτως, πίστεψα ότι ήμουν θύμα απαγωγής. Στο σπίτι μου ήταν το 7 εβδομάδων παιδί μου κι έπρεπε να γυρίσω γρήγορα για να θηλάσει».

Όταν το αυτοκίνητο έφτασε τελικά στο ΑΤ Κυψέλης και οι απαγωγείς της αρνήθηκαν να της δώσουν το κινητό της για να επικοινωνήσει με το σπίτι της, κατάρχε να μπει σε καθαριστήριο που

βρισκόταν δίπλα από το τμήμα και με την προστασία των εργαζόμενων να τηλεφωνήσει για να της φέρουν το παιδί της να το ταισεί και στη συνέχεια προσήχθη στο Αστυνομικό Τμήμα. Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα ο δρόμος έξω από το ΑΤ Κυψέλης γέμισε από συναδέλφους/ισσες και συναγωνιστές/ριές της που απαιτούσαν την απελευθέρωσή της, όπως τελικά και έγινε. Οι αστυνομικοί μην έχοντας κάτι να της προσάψουν, της έκαναν μήνυση για απειθία!

«Τέτοιες πρακτικές της αστυνομίας είναι τρομοκρατικές για τον καθένα και την καθεμία. Αλλά αυτό που έγινε με τον αλληλέγγυο κόσμο και τη στήριξη που πήρα είναι αυτό που μας δίνει δύναμη. Αυτή είναι η αστυνομική βία, αυτή είναι η τρομοκρατία του κράτους και της αστυνομίας. Να μη ξανασυμβεί ποτέ σε κανέναν και καμία. Αλληλεγγυή σε όλες και όλους».

Την αστυνομική επίθεση στη Δήμητρα Τάσση κατήγγειλαν μια σειρά φορείς, συνδικάτα και συλλογικότητες.

Σ.Μ.

N. ΥΟΡΚΗ Η «μυστική σάλτσα» του Ζ. Μαμντάνι

Ένας ακραιφνής υποστηρικτής της Παλαιστίνης που αυτοπροσδιορίζεται σοσιαλιστής, ο Ζόραν Μαμντάνι έκανε την έκπληξη κερδίζοντας τις εκλογές του Δημοκρατικού Κόμματος για τη θέση του υποψηφίου δήμαρχου της Νέας Υόρκης στις προσεχείς εκλογές τον Νοέμβριο.

Ο Μαμντάνι ταπεινώσε τον Άντριου Κούμο -γόνου αστικής οικογένειας που είχε την υποστήριξη μεγαλοστελεχών του Δημοκρατικού Κόμματος, μεγάλων επιχειρήσεων, της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, του αμερικανοϊσραηλινού λόμπι κ.α.-παίρνοντας το 43% των ψήφων. Η εκστρατεία του Μαμντάνι στηρίχτηκε σε 40.000 εθελοντές. Έχει δηλώσει ότι αν εκλεγεί θα συλλάβει τον Νετανιάχου (ο Κούμο ήταν στη νομική ομάδα υπεράσπισης του) αν πάει στη Νέα Υόρκη. Και βάζει πλέον υποψηφιότητα για να γίνει ο «πρώτος μουσουλμάνος και σοσιαλιστής» δήμαρχος της πόλης.

«Η εκλογή δείχνει ότι οι άνθρωποι θέλουν κάτι διαφορετικό», δήλωσε ο Έρικ Φρετζ, σοσιαλιστής ακτιβιστής από τη Νέα Υόρκη, στο Socialist Worker. «Η Καμάλα Χάρις ήταν τόσο ξεκάθαρα υπέρ των επιχειρήσεων, του Ισραήλ. Ο Μαμντάνι, μέλος των Δημοκρατικών Σοσιαλιστών Αμερικής (DSA), αντίθετα μιλάει για ταξικούς διαχωρισμούς». Η προεκλογική

Ο Μαμντάνι, στο πλευρό υπερχρεωμένων οδών ταξί απεργών πείνας, συλλαμβάνεται από την αστυνομία τον Οκτώβριο του 2021. Φωτό: Andrian Childress

κή εκστρατεία του είχε αιτήματα όπως πάγωμα των ενοικίων, οικοδόμηση οικονομικά προσιτών κατοικιών, καθολική φροντίδα για τα παιδιά, κατάργηση εισιτηρίου στα αστικά λεωφορεία. Αλλά δεν περιορίζεται μόνο στο «ψωμί και το βούτυρο».

«Υποσχέθηκε να προστατεύσει τους μετανάστες της Νέας Υόρκης και να διώξει το διαβόητο ICE από όλες τις εγκαταστάσεις της πόλης» συνεχίζει ο Έρικ. «Πόλεις όπως η Νέα Υόρκη και το Σαν Φρανσίσκο ήταν μαγνήτες για την κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+. Αλλά ακόμη και εδώ υπήρξαν προσπάθειες να ανατραπεί αυτό. Ο Μαμντάνι υπόσχεται η πόλη να παραμείνει φιλόξενη για την κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+.

Ένας λόγος που τον έκανε πιο αξιόπιστο ήταν ότι η άρχουσα τάξη και το κατεστημένο στο Δημοκρατικό Κόμμα δεν τον ήθελαν. Αντιμέτωπος έναν χείμαρρο ρατσισμού και συκοφαντίες ότι ήταν «αντισημίτης» επειδή υποστηρίζει την Παλαιστίνη. Σε ένα ντιμπέιτ, ο Κούμο κατηγορησε τον «Μαντάνι» για έλλειψη εμπειρίας. Ο Μαμντάνι του απάντησε: «Ποτέ δεν χρειάστηκε να παραιτηθώ με ατιμωτικό τρόπο, ποτέ δεν έκοψα το Medicaid, ποτέ δεν έκλεψα εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια, ποτέ δεν κινήθηκα τις 13 γυναίκες που με κατηγορήσαν με αξιόπιστα στοιχεία για σεξουαλική παρενόχληση, και ποτέ δεν έκανα αυτά τα πράγματα επειδή δεν είμαι εσείς -

και, επιπλέον, το όνομα είναι Μαμντάνι».

Η νίκη του Μαμντάνι δείχνει ότι ο Τραμπ δεν είναι μονόδρομος και η οργή για τη βαθιά κοινωνική κρίση στις ΗΠΑ μπορεί να πάει αριστερά. Αντανακλά επίσης το μέγεθος του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Όπως έγραψε σε ένα ρατσιστικό του σχόλιο ένας «ειδήμων» της Δεξιάς ο Τζον Ποντχόρετζ: «Για να το θέσω απλά, κέρδισε λόγω της 7ης Οκτωβρίου. Είναι ο υποψήφιος των καταυλισμών στα πανεπιστήμια. Είναι ο υποψήφιος της 'Ελεύθερης Παλαιστίνης', της 'παγκοσμιοποίησης της ιντιφάντα'. Αναδείχθηκε από το πλήθος επειδή είχε αυτή τη μυστική σάλτσα. Είναι ένας μουσουλμάνος που γεννήθηκε στο εξωτερικό και αναδείχθηκε από τις τάξεις του αντιισραηλινού κινήματος της δεκαετίας του 2010».

Οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις που κινητοποιήθηκαν εναντίον του Μαμντάνι, είτε στους Ρεπουμπλικάνους, είτε στο εσωτερικό του Δημοκρατικού Κόμματος δεν θα σηκώσουν λευκή σημαία. Όπως τονίζει ο Έρικ: «Ο ίδιος ο Μαμντάνι επιμένει ότι τα συμφέροντα του ριάλ εστέιτ και το κατεστημένο των Δημοκρατικών θα τον πολεμήσουν. Θα

χρηαστούμε μια πραγματική μαχητική δύναμη στους δρόμους για να περάσουμε αυτά που θέλουμε. Δεν φτάνουν οι εκλογές. Πρέπει να μας γίνει μάθημα η τελευταία δεκαετία. Ο Μπέρνι Σάντερς και η Αλεξάντρια Οκάσιο-Κορτέζ, που αναζωογόνησαν την αμερικανική αριστερά κατά την πρώτη προεδρία του Τραμπ, κατέληξαν να στοιχηθούν πίσω από τον «μηχανή» των Δημοκρατικών.

Το πιο σημαντικό για να κερδίσει κανείς την κοινωνική αλλαγή δεν είναι οι εκλογές αλλά ο αγώνας της εργατικής τάξης. Υπάρχει ένα ισχυρό παράδειγμα αυτή τη στιγμή. Η εξέγερση στο Λος Άντζελες δείχνει τη δύναμη των απλών ανθρώπων και της αυτοοργάνωσης στη βάση. Συγκεντρώνει τα κινήματα κατά της Παλαιστίνης και κατά των απελάσεων, τα οποία οι Δημοκρατικοί δεν έχουν ελέγξει. Αυτή η διάθεση δεν πρέπει να διοχετευτεί στους Δημοκρατικούς, το νεκροταφείο των κοινωνικών κινήματων.

Η ελπίδα έγκειται στο να διοχετευτεί σε περισσότερη αντίσταση και στην οικοδόμηση μιας σοσιαλιστικής πολιτικής και οργάνωσης ανεξάρτητης από τους Δημοκρατικούς».

Από την εφημερίδα
Socialist Worker

NATO Οι εξοπλισμοί φέρνουν φτώχεια και πόλεμο

Το NATO αποφάσισε ομόφωνα, παρά τις λεκτικές αντιρρήσεις της Ισπανίας (κυρίως αλλά όχι μόνο) την αύξηση των στρατιωτικών δαπανών στο 5% του ΑΕΠ για όλες τις χώρες - μέλη του. Πρόκειται για μια τρομαχτική κλιμάκωση της πολεμικής μηχανής της συμμαχίας χωρίς προηγούμενο εδώ και μισό αιώνα.

Η προηγούμενη συμφωνία, που υπογράφηκε το 2006 αλλά τέθηκε σε εφαρμογή το 2014, προέβλεπε στρατιωτικές δαπάνες για τα κράτη μέλη ύψους 2% του ΑΕΠ. Στην πραγματικότητα, όμως, ελάχιστες χώρες έπιασαν τον στόχο. Όπως γράφει η Καθημερινή, «από τα -συνολικά 32 πια- μέλη του NATO, τα 22 φέρονται τελικώς να έπιασαν πέρυσι τον στόχο του 2%». Με βάση τα στοιχεία του 2024 οι χώρες του NATO ξόδεψαν, αθροιστικά, σχεδόν 1,5 τρις δολάρια για την «άμυνα». Οι ΗΠΑ ξόδεψαν από μόνες τους σχεδόν 1 τρισεκατομμύριο. Η Γερμανία 100 δισεκατομμύρια. Η Βρετανία 80, η Γαλλία 65, η Ιταλία και η Πολωνία 35. Με βάση την απόφαση του 5% οι ετήσιες στρατιωτικές δαπάνες της «συμμαχίας των 32» θα ξεπεράσουν τα 3 τρις μέσα στα επόμενα χρόνια.

Το NATO προσπαθεί να δικαιολογήσει αυτή την τερατώδη ενίσχυση της πολεμικής του μηχανής με το φάντασμα της Ρωσίας

του Πούτιν. «Ο γενικός γραμματέας του NATO, Μαρκ Ρούτε», γράφει η εφημερίδα Financial Times, «προειδοποίησε τον περασμένο μήνα ότι η Μόσχα θα μπορούσε να είναι έτοιμη να χρησιμοποιήσει βία εναντίον της συμμαχίας εντός πέντε ετών. Η νέα, γιγάντια, αύξηση των στρατιωτικών δαπανών δεν είναι «αμυντική», όπως προσπαθούν να την παρουσιάσουν οι ηγέτες του NATO και τα φιλικά τους ΜΜΕ. Είναι μια επιθετική κίνηση του «δυτικού» ιμπεριαλισμού που όχι μόνο δεν αποτρέπει τον κίνδυνο ενός νέου «μεγάλου πολέμου» αλλά τον φέρνει πιο κοντά.

Η αύξηση του στρατιωτικού προϋπολογισμού «υπαγορεύτηκε» από τον Ντόναλντ Τραμπ με τον γνωστό του επεισοδιακό τρόπο: με την επίθεση στον Ζελένσκι στον Λευκό Οίκο, μπροστά στις κάμερες τον Γενάρη, τον διάλογο με τον Πούτιν για τον τερματισμό του πολέμου στην Ουκρανία χωρίς την παρουσία ούτε της ίδιας της Ουκρανίας ούτε των NATOϊκών του συμμάχων, την απειλή της αναθεώρησης των NATOϊκών συμφωνιών που προβλέπουν την εμπλοκή όλου του μπλοκ όταν δεχτεί επίθεση ένα μέλος του έως και την αποχώρηση ολοκληρωτικά των ΗΠΑ από το NATO (όπως έλεγαν τουλάχιστον κάποιοι αναλυτές και δημοσιογράφοι).

Ο Τραμπ, όμως, δεν θέλει να εγκαταλείψει

το NATO. Αυτό που θέλει -όπως και οι προηγούμενοι αμερικανοί πρόεδροι- είναι να εστιάσει τις δυνάμεις του στον βασικό του ανταγωνιστή, την Κίνα δηλαδή. Οι ΗΠΑ ξόδεψαν πέρυσι το 3,38% του ΑΕΠ τους για την «άμυνα». Ο Τραμπ είναι αποφασισμένος να τις απογειώσει - και απαιτεί από τους συμμάχους του να κάνουν το ίδιο. Για να εστιάσουν οι ΗΠΑ στην Κίνα πρέπει να απαλλαγούν από το μέτωπο της Ρωσίας. Και αυτό έχει δυο, αντιφατικές επιφανειακά αλλά συμπληρωματικές στην ουσία, δράσεις: από τη μια μεριά να αναλάβουν το κύριο βάρος του στρατιωτικού ανταγωνισμού με τη Ρωσία οι ευρωπαϊκοί NATOϊκοί σύμμαχοι. Και από την άλλη να εξομαλυνθούν διπλωματικά οι σχέσεις με τον Πούτιν - εάν είναι ανάγκη ακόμα και με το «ξεπούλημα» της Ουκρανίας που έτσι και αλλιώς δεν μπορεί να κερδίσει τον πόλεμο με τη Ρωσία.

Πρωταθλητές και στον ρατσισμό

Η Ελλάδα ήταν ήδη ένας από τους πρωταθλητές των «αμυντικών δαπανών»: δεν είναι απλά και μόνο μια από τις λίγες NATOϊκές χώρες που έχουν πιάσει εδώ και χρόνια τον στόχο του 2%. Βρίσκεται, μετά τις ΗΠΑ, την Πολωνία και τις χώρες της Βαλτικής (τη γειτονία της Ουκρανίας δηλαδή) με ένα 3,08%

στην πέμπτη θέση του καταλόγου των χωρών με τις μεγαλύτερες (σε σχέση με το ΑΕΠ) αμυντικές δαπάνες του NATO. Η δικαιολογία για αυτή την τερατώδη και επικίνδυνη σπατάλη είναι η «απειλή της Τουρκίας». Η δικαιολογία της Τουρκίας για τους δικούς της εξωφρενικούς στρατιωτικούς προϋπολογισμούς είναι «η απειλή της Ελλάδας».

Την περασμένη εβδομάδα ο Κυριάκος Μητσοτάκης έστειλε το πολεμικό ναυτικό στα παράλια της Λιβύης. Ο στόχος της επιχειρήσεως είναι, υποτίθεται, η αντιμετώπιση των «αυξημένων μεταναστευτικών ροών». Ο πραγματικός στόχος είναι η στρατιωτική πίεση πάνω στη Λιβύη σε σχέση με το «ανυπόστατο» και «παράνομο» (σύμφωνα με το κυβερνητικό αφήγημα) Τουρκολυβικό μνημόνιο που αμφισβητεί τα «κυριαρχικά μας δικαιώματα στα «ελληνικά οικόπεδα» στο λιβυκό πέλαγος, νότια της Κρήτης. Με ποιον τρόπο θα εμποδίσει ο στόλος τις «αυξημένες μεταναστευτικές ροές» δεν μας το εξήγησε η κυβέρνηση. Προφανώς με την μέθοδο της Πύλου. Η δικαιολογία μπορεί πράγματι συχνά να είναι ακόμα χειρότερη και από την ίδια την πράξη.

Σωτήρης Κοντογιάννης